ஶ்ரீ
ஶ்ரீமதே ராமானுஜாய நம:

நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம்

இயற்பா

பொருளடக்கம்

முதல் திருவந்தாதி	பக்கம் 2–13
இரண்டாம் திருவந்தாதி	பக்கம் 14–25
மூன்றும் திருவந்தாதி	பக்கம் 26–37
நான்முகன் திருவந்தாதி	பக்கம் 38–48
திருவிருத்தம்	பக்கம் 49–60
திருவாசிரியம்	பக்கம் 61–63
பெரிய திருவந்தாதி	பக்கம் 64–73
திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	பக்கம் 74–75
சிறிய திருமடல்	பக்கம் 76–80
பெரிய திருமடல்	பக்கம் 81–89
இராமானுச நூற்றந்தாதி	பக்கம் 90–102

இயற்பா

முதல் திருவந்தாதி

தனியன்:

கைதைசேர் பூம்பொழில்சூழ் கச்சிநகர் வந்துதித்த*
பொய்கைப்பிரான் கவிஞர் போரேறு* – வையத்து–
அடியவர்கள் வாழ அருந்தமிழ் நூற்றந்தாதி*
படிவிளங்கச் செய்தான் பரிந்து.

2082:##
வையம் தகளியா* வார்கடலே நெய்யாக,*
வெய்ய கதிரோன் விளக்காக,* – செய்ய–
சுடராழி யானடிக்கே* சூட்டினேன்சொல் மாலை,*
இடராழி நீங்குகவே என்று. (2) 1

2083:
என்று கடல்கடைந்தது* எவ்வுலகம் நீரேற்றது,*
ஒன்றும் அதனை உணரேன் நான்,* – அன்றுஅது–
அடைத்துடைத்துக்* கண்படுத்த ஆழி,* இதுநீ–
படைத்திடந்து உண்டுமிழ்ந்த பார். 2

2084:
பாரளவும் ஓரடிவைத்து* ஓரடியும் பாருடுத்த,*
நீரளவும் செல்ல நிமிர்ந்ததே* – சூருருவில்–
பேயளவு கண்ட* பெருமான்! அறிகிலேன்,*
நீயளவு கண்ட நெறி. 3

2085:
நெறிவாசல் தானேயாய்* நின்றானை,* ஐந்து–
பொறிவாசல் போர்க்கதவம் சார்த்தி,* – அறிவானும்
ஆலமர நீழல்* அறம் நால்வர்க்கு அன்றுரைத்த,*
ஆலமமர் கண்டத்து அரன். 4

2086:
அரன் நாரணன் நாமம்* ஆன்விடை புள்ளூர்த்தி,*
உரைநூல் மறையுறையும் கோயில்,* – வரைநீர்–
கருமம் அழிப்பளிப்புக்* கையதுவேல் நேமி,*
உருவமெரி கார்மேனி ஒன்று. 5

2087:
ஒன்றும் மறந்தறியேன்* ஓதநீர் வண்ணனைநான்,*
இன்று மறப்பனோ ஏழைகாள்* – அன்று–
கருவரங்கத்துள் கிடந்து* கைதொழுதேன் கண்டேன்*
திருவரங்க மேயான் திசை. 6

2088:
திசையும் திசையுறு தெய்வமும்,* தெய்வத்–
திசையும்* கருமங்கள் எல்லாம்* – அசைவில்சீர்க்–
கண்ணன் நெடுமால்* கடல்கடைந்த,* காரோத–
வண்ணன் படைத்த மயக்கு. 7

இயற்பா

2089:
மயங்க வலம்புரி வாய்வைத்து,* வானத்து-
இயங்கும்* எறிகதிரோன் தன்னை,*-முயங்குஅமருள்-
தேராழியால் மறைத்த* என்நீ திருமாலே,*
போராழிக் கையால் பொருது? 8

2090:
பொருகோட்டோர் ஏனமாய்ப்* புக்கிடந்தாய்க்கு,* அன்றுஉன்-
ஒருகோட்டின் மேல் கிடந்ததன்றே,* - விரிதோட்ட-
சேவடியை நீட்டித்* திசைநடுங்க விண்துளங்க,*
மாவடிவின் நீயளந்த மண்? 9

2091:
மண்ணும் மலையும்* மறிகடலும் மாருதமும்,*
விண்ணும் விழுங்கிய அது மெய்யென்பர்,* - எண்ணில்-
அலகளவு கண்ட* சீராழியாய்க்கு,* அன்றுஇவ்-
உலகளவும் உண்டோ உன் வாய்? 10

2092:
வாய்அவனை அல்லது வாழ்த்தாது,* கையுலகம்-
தாயவனை அல்லது தாம்தொழா,* - பேய்முலைநஞ்சு-
ஊணாக உண்டான்* உருவொடு பேரல்லால்,*
காணாகண் கேளா செவி. 11

2093:
செவிவாய்கண் மூக்கு* உடல் என்று ஐம்புலனும்,* செந்தீ-
புவிகால்நீர் விண்பூதம் ஐந்தும்,* - அவியாத-
ஞானமும் வேள்வியும்* நல்லறமும் என்பரே,*
ஏனமாய் நின்றற்கு இயல்வு. 12

2094:
இயல்வாக ஈன்துழாயான் அடிக்கே செல்ல,*
முயல்வார் இயலமரர் முன்னம்,* - இயல்வாக-
நீதியால் ஓதி* நியமங்களால் பரவ,*
ஆதியாய் நின்றார் அவர். 13

2095:
அவரவர் தாம்தாம்* அறிந்தவாறு ஏத்தி,*
இவரிவர் எம்பெருமான் என்று,* - சுவர்மிசைச்-
சார்த்தியும்* வைத்தும் தொழுவர்,* உலகளந்த-
மூர்த்தி உருவே முதல். 14

2096:
முதலாவார் மூவரே* அம் மூவருள்ளும்*
முதலாவான்* மூரிநீர் வண்ணன்,* - முதலாய-
நல்லான் அருளல்லால்* நாமநீர் வையகத்து,*
பல்லார் அருளும் பழுது 15

2097:
பழுதே பலபகலும்* போயினவென்று,* அஞ்சி-
அழுதேன்* அரவணைமேல் கண்டு தொழுதேன்*
கடலோதம் காலலைப்பக்* கண்வளரும்,* செங்கண்
அடலோத வண்ணர் அடி. 16

இயற்பா

2098:
அடியும் படிகடப்பத்* தோள்திசைமேல் செல்ல,*
முடியும் விசும்பளந்தது என்பர்,* - வடியுகிரால்-
ஈர்ந்தான்* இரணியனதாகம்,* இருஞ்சிறைப்புள்-
ஊர்ந்தான்* உலகளந்த நான்று 17

2099:
நான்ற முலைத்தலை நஞ்சுண்டு,* உறிவெண்ணெய்-
தோன்ற உண்டான்* வென்றி சூழ்களிற்றை ஊன்றி,*
பொருதுடைவு கண்டானும்* புள்ளின்வாய் கீண்டானும்,*
மருதிடைபோய் மண்ணளந்த மால். 18

2100:
மாலும் கருங்கடலே!* என்னோற்றாய்,* வையகமுண்டு-
ஆலின் இலைத்துயின்ற ஆழியான்,* - கோலக்-
கருமேனிச்* செங்கண்மால் கண்படையுள்,* என்றும்-
திருமேனி நீதீண்டப் பெற்று! 19

2101:
பெற்றார் தளைகழலப்* பேர்ந்தோர் குறளுருவாய்,*
செற்றார் படிகடந்த செங்கண்மால்,* - நல்தாமரை-
மலர்ச் சேவடியை* வானவர்கை கூப்பி,*
நிரைமலர்கொண்டு* ஏத்துவரால் நின்று. 20

2102:
நின்று நிலமங்கை* நீரேற்று மூவடியால்,*
சென்று திசையளந்த செங்கண்மாற்கு,* - என்றும்-
படையாழி புள்ளூர்த்தி* பாம்பணையான் பாதம்,*
அடையாழி நெஞ்சே! அறி. 21

2103:
அறியும் உலகெல்லாம்* யானேயும் அல்லேன்,*
பொறிகொள் சிறையுவண மூர்ந்தாய்,* - வெறிகமழும்-
காம்பேய் மென்தோளி* கடைவெண்ணெய் உண்டாயை,*
தாம்பே கொண்டார்த்த தழும்பு. 22

2104:
தழும்பிருந்த சார்ங்கநாண்* தோய்ந்தவாமங்கை,*
தழும்பிருந்த தாள்சகடம் சாடி,* - தழும்பிருந்த-
பூங்கோதையாள் வெருவப்* பொன்பெயரோன் மார்பிடந்த,*
வீங்கோத வண்ணர் விரல். 23

2105:
விரலொடுவாய் தோய்ந்த வெண்ணெய்கண்டு,* ஆய்ச்சி-
உரலோடு* உறப்பிணித்த ஞான்று* - குரலோவாது-
ஏங்கி நினைந்து* அயலார் காண இருந்திலையே?,*
ஓங்கோத வண்ணா! உரை. 24

2106:
உரைமேல் கொண்டு* என்னுள்ளம் ஓவாது* எப்போதும்-
வரைமேல்* மரகதமே போல,* - திரைமேல்-
கிடந்தானைக்* கீண்டானை,* கேழலாய்ப் பூமி-
இடந்தானை* ஏத்தி எழும். 25

இயற்பா

2107:
எழுவார் விடைகொள்வார்* ஈன்துழாயானை,*
வழுவா வகைநினைந்து வைகல் தொழுவார்,*
வினைச்சுடரை நந்துவிக்கும்* வேங்கடமே,* வானோர்-
மனச்சுடரைத் தூண்டும் மலை. 26

2108:
மலையால் குடைகவித்து* மாவாய் பிளந்து,*
சிலையால் மராமரமேழ் செற்று,* - கொலையானைப்-
போர்க்கோடு ஒசித்தனவும்* பூங்குருந்தம் சாய்த்தனவும்*
கார்க்கோடு பற்றியான் கை. 27

2109:
கைய வலம்புரியும் நேமியும்,* கார்வண்ணத்-
தைய! மலர்மகள்* நின்னாகத்தாள்,* - செய்ய-
மறையான் நின் உந்தியான்* மாமதிள் மூன்றெய்த*
இறையான் நின் ஆகத்து இறை. 28

2110:
இறையும் நிலனும்* இருவிசும்பும் காற்றும்,*
அறைபுனலும் செந்தீயும் ஆவான்,* - பிறைமருப்பின்-
பைங்கண்மால் யானை* படுதுயரம் காத்தளித்த,*
செங்கண்மால் கண்டாய் தெளி. 29

2111:
தெளிதாக* உள்ளத்தைச் செந்நிறீஇ,* ஞானத்-
தெளிதாக* நன்குணர்வார் சிந்தை,* - எளிதாகத்-
தாய்நாடு கன்றேபோல்* தண்துழாயான் அடிக்கே,*
போய்நாடிக் கொள்ளும் புரிந்து. 30

2112:
புரியொருகை பற்றி* ஓர் பொன்னாழி ஏந்தி,*
அரியுருவும் ஆளுருவுமாகி,* - எரியுருவ-
வண்ணத்தான் மார்ப்பிடந்த* மாலடியை அல்லால்,* மற்று-
எண்ணத்தான் ஆமோ இமை? 31

2113:
இமையாத கண்ணால்* இருளகல நோக்கி,*
அமையாப் பொறிபுலன்கள்* ஐந்தும் நமையாமல்,*
ஆகத் தணைப்பார்* அணைவரே,* ஆயிரவாய்-
நாகத் தணையான் நகர். 32

2114:
நகர மருள்புரிந்து* நான்முகற்கு, பூமேல்*
பகர மறைபயந்த பண்பன்* - பெயரினையே-
புந்தியால் சிந்தியாது* ஓதி உருவெண்ணும்,*
அந்தியாலாம் பயனங்கென்? 33

2115:
என்னொருவர் மெய்யென்பர்* ஏழுலகுண்டு* ஆலிலையில்-
முன்னொருவன் ஆய முகில்வண்ணா,* - நின்னுருகிப்-
பேய்த்தாய் முலைதந்தாள்* பேர்ந்திலளால்,* பேரமர்க்கண்-
ஆய்த்தாய்* முலைதந்த ஆறு? 34

send your comments to rmvenkat@yahoo.com

இயற்பா

2116:
ஆறிய அன்பில்* அடியார்தம் ஆர்வத்தால்,*
கூறிய குற்றமாக் கொள்ளல்நீ – தேறி,*
நெடியோய்! அடி* அடைதற்கன்றே,* ஈரைந்து–
முடியான் படைத்த முரண்? 35

2117:
முரணை வலிதொலைதற்கு ஆமன்றே,* முன்னம்–
தரணி* தனதாகத் தானே* – இரணியனைப்–
புண்நிரந்த வள்ளுகிரால்* பொன்னாழிக் கையால்* நீ–
மண்ணிரந்து கொண்ட வகை? 36

2118:
வகையறு நுண்கேள்வி வாய்வார்கள்,* நாளும்–
புகைவிளக்கும்* பூம்புனலும் ஏந்தி,* – திசைதிசையின்–
வேதியர்கள்* சென்றிறைஞ்சும் வேங்கடமே,* வெண்சங்கம்–
ஊதியவாய்* மால்உகந்த ஊர். 37

2119:
ஊரும் வரியரவம்* ஒண்குறவர் மால்யானை,*
பேர எறிந்த பெருமணியை,* – காருடைய–
மின்னென்று* புற்றடையும் வேங்கடமே,* மேலசுரர்–
என்னென்ற மால திடம். 38

2120:
இடந்தது பூமி* எடுத்தது குன்றம்,*
கடந்தது கஞ்சனைமுன் அஞ்ச,* – கிடந்ததுவும்–
நீரோத மாகடலே* நின்றதுவும் வேங்கடமே,*
பேரோத வண்ணர் பெரிது. 39

2121:
பெருவில் பகழிக்* குறவர்கைச் செந்தீ*
வெருவிப் புனம்துறந்த வேழம்,* – இருவிசும்பில்–
மீன்வீழக்* கண்டஞ்சும் வேங்கடமே,* மேலசுரர்–
கோன்வீழ கண்டுகந்தான் குன்று. 40

2122:
குன்றனைய குற்றஞ் செயினும்* குணங்கொள்ளும்*
இன்று முதலாக என்னெஞ்சே,* – என்றும்–
புறனுரையே ஆயினும்* பொன்னாழிக் கையான்*
திறனுரையே சிந்தித் திரு 41

2123:
திருமகளும் மண்மகளும்* ஆய்மகளும் சேர்ந்தால்*
திருமகட்கே தீர்ந்தவாறு என்கொல்,* – திருமகள்மேல்–
பாலோதம் சிந்தப்* பட நாகணைக் கிடந்த,*
மாலோத வண்ணர் மனம்? 42

2124:
மனமாசு தீரும்* அறுவினையும் சாரா,*
தனமாய தானேகை கூடும்,* – புனமேய–
பூந்துழாயான் அடிக்கே* போதொடு நீரேந்தி,*
தாம்தொழா நிற்பார் தமர். 43

இயற்பா

2125:
தமர்உகந்தது எவ்வுருவம்* அவ்வுருவம் தானே,*
தமர்உகந்தது எப்பேர் மற்றப்பேர்,* – தமர்உகந்து–
எவ்வண்ணம் சிந்தித்து* இமையாது இருப்பரே,*
அவ்வண்ணம் ஆழியானும். 44

2126:
ஆமே யமரர்க்கு* அறிய? அதுநிற்க,*
நாமே அறிகிற்போம் நன்னெஞ்சே,* – பூமேய–
மாதவத்தோன் தாள்பணிந்த* வாளரக்கன் நீள்முடியை,*
பாதமத்தால் எண்ணினான் பண்பு. 45

2127:
பண்புரிந்த நான்மறையோன்* சென்னிப் பலியேற்ற,*
வெண்புரிநூல் மார்பன் வினைதீர,* – புண்புரிந்த–
ஆகத்தான்* தாள்பணிவார் கண்டீர்,* அமரர்தம்–
போகத்தால் பூமி ஆள்வார். 46

2128:
வாரி சுருக்கி* மதக்களிறு ஐந்தினையும்,*
சேரி திரியாமல் செந்நிறீஇ,* – கூரிய–
மெய்ஞ்ஞானத்தால்* உணர்வார் காண்பரே,* மேலொருநாள்–
கைந்நாகம் காத்தான் கழல். 47

2129:
கழலொன்று எடுத்து* ஒருகை சுற்றியோர் கைமேல்,*
சுழலும் சுராசுரர்கள் அஞ்ச,* – அழலும்–
செருவாழி ஏந்தினான்* சேவடிக்கே செல்ல,*
மருவாழி நெஞ்சே! மகிழ். 48

2130:
மகிழல கொன்றேபோல்* மாறும் பல்யாக்கை,*
நெகிழ முயல்கிற்பார்க்கு அல்லால்,* – முகில்விரிந்த–
சோதிபோல் தோன்றும்* சுடர்ப்பொன் நெடுமுடி,* எம்–
ஆதி காண்பார்க்கும் அரிது. 49

2131:
அரிய புலனைந்து அடக்கி* ஆய்மலர்கொண்டு,* ஆர்வம்–
புரியப் பரிசினால் புல்கில்,* – பெரியனாய்–
மாற்றாது* வீற்றிருந்த மாவலிபால்,* வண்கைநீர்–
ஏற்றானைக் காண்பது எளிது. 50

2132:
எளிதில் இரண்டடியும்* காண்பதற்கு,* என்னுள்ளம்–
தெளியத் தெளிந்தொழியும் செவ்வே,* – களியில்–
பொருந்தாதவனைப்* பொரலுற்று,* அரியாய்–
இருந்தான் திருநாமம் எண். 51

2133:
எண்மர் பதினொருவர்* ஈராறுவர் ஓரிருவர்,*
வண்ண மலரேந்தி வைகலும்,* – நண்ணி–
ஒரு மாலையால் பரவி* ஓவாது,* எப்போதும்–
திருமாலைக் கைதொழுவர் சென்று. 52

இயற்பா

2134:##
சென்றால் குடையாம்* இருந்தால் சிங்காசனமாம்,*
நின்றால் மரவடியாம் நீள்கடலுள்,* – என்றும்–
புணையாம் மணிவிளக்காம்* பூம்பட்டாம் புல்கும்–
அணையாம்,* திருமாற்கு அரவு. (2) 53

2135:
அரவம் அடல்வேழம்* ஆன்குருந்தம் புள்வாய்*
குரவை குடம்முலை மல்குன்றம்,* – கரவின்றி–
விட்டிறுத்து மேய்த்தொசித்துக்* கீண்டு கோத்தாடி,* உண்–
டட்டெடுத்த செங்கண் அவன். 54

2136:
அவன் தமர்* எவ்வினையர் ஆகிலும்,* எங்கோன்–
அவன்தமரே* என்று ஒழிவது அல்லால்,* – நமன்தமரால்–
ஆராயப் பட்டு* அறியார் கண்டீர்,* அரவணைமேல்–
பேராயற்கு ஆள் பட்டார் பேர். 55

2137:
பேரே வரப்பிதற்றல்* அல்லால் எம் பெம்மானை,*
ஆரே அறிவார்? அதுநிற்க,* – நேரே–
கடிக்கமலத்து உள்ளிருந்தும்* காண்கிலான்,* கண்ணன்–
அடிக்கமலம் தன்னை அயன். 56

2138:
அயல்நின்ற வல்வினையை* அஞ்சினேன் அஞ்சி,*
உயநின் திருவடியே சேர்வான்,* – நயநின்ற–
நன்மாலை கொண்டு* 'நமோநாரணா' என்னும்,*
சொன்மாலை கற்றேன் தொழுது. 57

2139:
தொழுது மலர்க்கொண்டு* தூபம்கை ஏந்தி,*
எழுதும் எழுவாழி நெஞ்சே,* – பழுதின்றி–
மந்திரங்கள் கற்பனவும்* மாலடியே கைதொழுவான்,*
அந்தரம் ஒன்றில்லை அடை. 58

2140:
அடைந்த அருவினையோடு* அல்லல்நோய் பாவம்,*
மிடைந்தவை மீண்டொழிய வேண்டில்,* – நுடங்கிடையை–
முன்னிலங்கை வைத்தான்* முரணழிய,* முன்னொருநாள்–
தன்வில் அங்கை வைத்தான் சரண். 59

2141:
சரணா மறைபயந்த* தாமரையானோடு,*
மரணாய மன்னுயிர்கட் கெல்லாம்,* – அரணாய–
பேராழி கொண்ட* பிரானன்றி மற்றறியாது,*
ஓராழி சூழ்ந்த உலகு. 60

2142:
உலகும்* உலகிறந்த ஊழியும்,* ஒண்கேழ்–
விலகு கருங்கடலும் வெற்பும்,* – உலகினில்–
செந்தீயும்* மாருதமும் வானும்,* திருமால்தன்–
புந்தியிலாய புணர்ப்பு. 61

இயற்பா

2143:
புணர்மருதின் ஊடுபோய்ப்* பூங்குருந்தம் சாய்த்து,*
மணமருவ மால் விடையேழ் செற்று,* – கணம்வெருவ–
ஏழுலகும் தாயினவும்* எண்திசையும் போயினவும்,*
சூழரவப் பொங்கணையான் தோள். 62

2144:
தோளவனை அல்லால் தொழா,* என் செவியிரண்டும்,–
கேளவனது இன்மொழியே *கேட்டிருக்கும்,* – நாநாளும்–
கோணை கணையான்* குரைகழலே கூறுவதே,*
நாணாமை நள்ளேன் நயம். 63

2145:
நயவேன் பிறர்பொருளை* நள்ளேன் கீழாரோடு,*
உயவேன் உயர்ந்தவரோடு அல்லால்,* – வியவேன்–
திருமாலை அல்லது* தெய்வம் என்றேத்தேன்,*
வருமாறு என் நம்மேல் வினை? 64

2146:
வினையால் அடர்ப்படார்* வெங்நரகில் சேரார்,*
தினையேனும் தீக்கதிக்கண் செல்லார்,* – நினைதற்–
கரியானைச்* சேயானை,* ஆயிரம்பேர்ச் செங்கண்–
கரியானைக்* கைதொழுதக் கால். 65

2147:
காலை எழுந்து* உலகம் கற்பனவும்,* கற்றுணர்ந்த–
மேலைத் தலைமறையோர்* வேட்பனவும்,* – வேலைக்கண்–
ஓராழி யான்அடியே* ஓதுவதும் ஓர்ப்பனவும்,*
பேராழி கொண்டான் பெயர். 66

2148:
பெயரும் கருங்கடலே நோக்கும்ஆறு,* ஒண்பூ–
உயரும்* கதிரவனே நோக்கும்,* –உயிரும்–
தருமனையே நோக்கும்* ஒண்தாமரையாள் கேள்வன்,*
ஒருவனையே நோக்கும் உணர்வு. 67

2149:
உணர்வார் ஆர் உன்பெருமை?* ஊழி தோறூழி,*
உணர்வார் ஆர் உன்னுருவம் தன்னை?,* உணர்வாரார்–
விண்ணகத்தாய்!* மண்ணகத்தாய்!* வேங்கடத்தாய்!* நால்வேதப்–
பண்ணகத்தாய்!* நீகிடந்த பால்? 68

2150:
பாலன் தனதுருவாய்* ஏழுலகுண்டு,* ஆலிலையின்–
மேலன்று நீவளர்ந்த மெய்யென்பர்,* – ஆலன்று–
வேலை நீருள்ளதோ* விண்ணதோ மண்ணதோ?*
சோலைசூழ் குன்றெடுத்தாய் சொல்லு. 69

2151:
சொல்லுந் தனையும்* தொழுமின் விழுமுடம்பு,*
செல்லுந் தனையும் திருமாலை,* – நல்லிதழ்த்–
தாமத்தால் வேள்வியால்* தந்திரத்தால் மந்திரத்தால்,*
நாமத்தால் ஏத்துதிரேல் நன்று. 70

இயற்பா

2152:
நன்று பிணிமூப்புக்* கையகற்றி நான்கூழி,*
நின்று நிலமுழுதும் ஆண்டாலும்,* என்றும்-
விடலாழி நெஞ்சமே!* வேண்டினேன் கண்டாய்,*
அடலாழி கொண்டான் மாட்டுஅன்பு. 71

2153:
அன்புஆழியானை* அணுகென்னும், நா அவன்தன்*
பண்பாழித் தோள்பரவி ஏத்தென்னும்,* முன்பூழி-
காணானைக்* காணென்னும் கண்செவி கேளென்னும்*
பூணாரம் பூண்டான் புகழ். 72

2154:
புகழ்வாய் பழிப்பாய்* நீ பூந்துழாயானை,*
இகழ்வாய் கருதுவாய் நெஞ்சே,* - திகழ்நீர்க்-
கடலும் மலையும்* இருவிசும்பும் காற்றும்,*
உடலும் உயிரும் ஏற்றான். 73

2155:
ஏற்றான் புள்ளூர்த்தான்* எயிலெரித்தான் மார்விடந்தான்*
நீற்றான் நிழல்மணி வண்ணத்தான்,* - கூற்றொருபால்-
மங்கையான்* பூமகளான் வார்சடையான்,* நீண்முடியான்-
கங்கையான்* நீள்கழலான் காப்பு. 74

2156:
காப்பு உன்னையுன்னக்* கழியும் அருவினைகள்,*
ஆப்பு உன்னையுன்ன அவிழ்ந்தொழியும்* - மூப்புன்னைச்-
சிந்திப்பார்க்கு* இல்லை திருமாலே,* நின்னடியை-
வந்திப்பார்* காண்பர் வழி. 75

2157:
வழிநின்று* நின்னைத் தொழுவார்,* வழுவா-
மொழிநின்ற மூர்த்தியரே யாவர்,* - பழுதொன்றும்-
வாராத வண்ணமே* விண்கொடுக்கும்,* மண்ணளந்த-
சீரான் திருவேங்கடம். 76

2158:
வேங்கடமும்* விண்ணகரும் வெ·காவும்,* அ·காத-
பூங்கிடங்கில் நீள்கோவல் பொன்னகரும்,* - நான்கிடத்தும்-
நின்றான் இருந்தான்* கிடந்தான் நடந்தானே,*
என்றால் கெடுமாம் இடர். 77

2159:
இடர் ஆர் படுவார்?* எழுநெஞ்சே,* வேழம்-
தொடர்வான் கொடுமுதலை சூழ்ந்த,* - படமுடை-
பைந்நாகப் பள்ளியான்* பாதமே கைதொழுதும்,*
கொய்ந்நாகப் பூம்போது கொண்டு. 78

2160:
கொண்டானை அல்லால்* கொடுத்தாரை யார்பழிப்பார்,*
'மண்தா' எனவிரந்து மாவலியை,* ஒண்தாரை-
நீரங்கை தோய* நிமிர்ந்திலையே,* நீள்விசும்பில்-
ஆரங்கை தோய அடுத்து? 79

இயற்பா

2161:
அடுத்த கடும்பகைஞர்க்கு* ஆற்றேன் என்றோடி,*
படுத்த பெரும்பாழி சூழ்ந்த – விடத்தரவை,*
வல்லாளன் கைக்கொடுத்த* மாமேனி மாயவனுக்கு,*
அல்லாதும் ஆவரோ ஆள்? 80

2162:
ஆளமர் வென்றி* அடுகளத்துள் அஞ்ஞான்று,*
வாளமர் வேண்டி வரைநட்டு,* – நீளரவைச்–
சுற்றிக் கடைந்தான்* பெயரன்றே,* தொல் நரகைப்–
பற்றிக் கடத்தும் படை? 81

2163:
படையாரும் வாள்கண்ணார்* பாரசிநாள்,* பைம்பூந்–
தொடையலோடு ஏந்திய தூபம்,* – இடையிடையின்–
மீன்மாய* மாசூணும் வேங்கடமே,* மேலொருநாள்–
மான்மாய* எய்தான் வரை. 82

2164:
வரைகுடைதோள் காம்பாக* ஆநிரைகாத்து,* ஆயர்–
நிரைவிடையேழ்* செற்றவாறு என்னே,* – உரவுடைய–
நீராழி உள்கிடந்து* நேரா நிசாசரர்மேல்,*
பேராழி கொண்ட பிரான்? 83

2165:
பிரான்! உன் பெருமை* பிறர் ஆரறிவார்?,*
உராய் உலகளந்த ஞான்று,* – வராகத்–
தெயிற்றளவு* போதாவாறு என்கொலோ,* எந்தை–
அடிக்களவு போந்த படி? 84

2166:
படிகண்டு அறிதியே* பாம்பணையினான்,* புட்–
கொடி கண்டறிதியே? கூறாய்,* – வடிவில்–
பொறியைந்தும் உள்ளடக்கிப்* போதொடு நீரேந்தி,*
நெறிநின்ற நெஞ்சமே! நீ. 85

2167:
நீயும் திருமகளும் நின்றாயால்,* குன்றெடுத்துப்–
பாயும்* பனிமறைத்த பண்பாளா,* – வாயில்–
கடைகழியா உள்புகாக்* காமர்பூங் கோவல்*
இடைகழியே பற்றி இனி. 86

2168:
இனியார் புகுவார்* எழுநரக வாசல்?*
முனியாது மூரித்தாள் கோமின்,* – கனிசாயக்–
கன்றெறிந்த தோளான்* கனைகழலே காண்பதற்கு,*
நன்கறிந்த நாவலம்சூழ் நாடு. 87

2169:
நாடிலும்* நின்னடியே நாடுவன்,* நாடோறும்–
பாடிலும்* நின்புகழே பாடுவன்,* சூடிலும்–
பொன்னாழி ஏந்தினான்* பொன்னடியே சூடுவேற்கு,*
என்னாகில் என்னே எனக்கு? 88

இயற்பா

2170:
எனக்காவார்* ஆரொருவரே,* எம்பெருமான்–
தனக்காவான்* தானே மற்றல்லால்,* – புனக்காயாம்–
பூமேனி காணப்* பொதியவிழும் பூவைப்பூ,*
மாமேனி காட்டும் வரம். 89

2171:
வரத்தால் வலிநினைந்து* மாதவ!நின் பாதம்,*
சிரத்தால் வணங்கானா மென்றே,* – உரத்தினால்–
ஈரரியாய்* நேர்வலியோனாய இரணியனை,*
ஓரரியாய் நீயிடந்தது ஊன்? 90

2172:
ஊனக் குரம்பையின்* உள்புக்கு இருள்நீக்கி,*
ஞானச் சுடர்கொளீஇ நாள்தோறும்,* – ஏனத்து–
உருவா உலகிடந்த* ஊழியான் பாதம்,*
மருவாதார்க்கு உண்டாமோ வான்? 91

2173:
வானாகித் தீயாய்* மறிகடலாய் மாருதமாய்*
தேனாகிப் பாலாம் திருமாலே,* – ஆனாய்ச்சி–
வெண்ணெய் விழுங்க* நிறையுமே,* முன்னொருநாள்–
மண்ணை உமிழ்ந்த வயிறு? 92

2174:
வயிறழல வாளுருவி* வந்தானை அஞ்ச*
எயிறிலக வாய்மடுத்தது என்நீ,* – பொறியுகிரால்–
பூவடியை ஈடழித்த* பொன்னாழிக் கையா,* நின்–
சேவடிமேல் ஈடழியச் செற்று? 93

2175:
செற்றெழுந்து தீவிழித்துச்* சென்ற இந்த ஏழுலகும்,*
மற்றிவை ஆவென்று வாயங்காந்து,* முற்றும்–
மறையவற்குக் காட்டிய* மாயவனை அல்லால்,*
இறையேனும் ஏத்தாதென் நா. 94

2176:
நாவாயில் உண்டே* 'நமோ நாரணா' என்று,*
ஓவாது உரைக்கும் உரையுண்டே,* – மூவாத–
மாக்கதிக்கண் செல்லும்* வகையுண்டே,* என்னொருவர்–
தீக்கதிக்கண் செல்லும் திறம்? 95

2177:
திறம்பாது என்னெஞ்சமே!* செங்கண்மால் கண்டாய்,*
அறம்பாவம் என்றிரண்டும் ஆவான்,* புறந்தான்இம்–
மண்தான்* மறிகடல்தான் மாருதந்தான்,* வான்தானே,–
கண்டாய்* கடைக்கட் பிடி. 96

2178:
பிடிசேர் களிறளித்த பேராளா,* உன்தன்–
அடிசேர்ந்து அருள்பெற்றாள் அன்றே,* – பொடிசேர்–
அனல்கங்கை ஏற்றான்* அவிர்சடைமேல் பாய்ந்த,*
புனல்கங்கை என்னும்பேர்ப் பொன்? 97

send your comments to rmvenkat@yahoo.com

இயற்பா

2179:
பொன்திகழு மேனிப்* புரிசடையம் புண்ணியனும்,*
நின்றுலகம் தாய நெடுமாலும்,* — என்றும்—
இருவரங்கத்தால்* திரிவரேலும்,* ஒருவன்—
ஒருவன் அங்கத்து என்றும் உளன். 98

2180:##
உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே!* உத்தமன் என்றும்—
உளன்கண்டாய்,* உள்ளுவார் உள்ளத்து—உளன்கண்டாய்,*
வெள்ளத்தின் உள்ளானும்* வேங்கடத்து மேயானும்,*
உள்ளத்தின் உள்ளான் என்று ஓர். 99

2181:##
ஓரடியும் சாடுதைத்த* ஒண்மலர்ச் சேவடியும்,*
ஈரடியும் காணலாம் என்னெஞ்சே!* — ஓரடியில்—
தாயவனைக் கேசவனைத்* தண்துழாய் மாலைசேர்,*
மாயவனையே மனத்து வை. (2) 100

பொய்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா

இரண்டாம் திருவந்தாதி

தனியன்:

என்பிறவி தீர இறைஞ்சினேன் இன்னமுதா*
அன்பே தகளி அளித்தானை* – நன்புகழ்சேர்–
சீதத்தார் முத்துகள் சேரும் கடல்மல்லைப்*
பூதத்தார் பொன்னங்கழல்.

2182:##
அன்பே தகளியா* ஆர்வமே நெய்யாக,*
இன்புருகு சிந்தை இடுதிரியா,* – நன்புருகி
ஞானச் சுடர்விளக்கு ஏற்றினேன்* நாரணற்கு*
ஞானத் தமிழ்புரிந்த நான். (2) 1

2183:
ஞானத்தால் நன்குணர்ந்து* நாரணன்தன் நாமங்கள்,*
தானத்தால் மற்றவன் பேர் சாற்றினுல்,* – வானத்–
தணியமரர்* ஆக்குவிக்கும் அஃதன்றே,* நங்கள்–
பணியமரர் கோமான் பரிசு? 2

2184:
பரிசு நறுமலரால்* பாற்கடலான் பாதம்,*
புரிவார் புகப்பெறுவர் போலாம்,* – புரிவார்கள்–
தொல்லமரர் கேள்வித்* துலங்கொளிசேர் தோற்றத்து*
நல்லமரர் கோமான் நகர். 3

2185:
நகரிழைத்து நித்திலத்து* நாண்மலர் கொண்டு,* ஆங்கே–
திகழும் அணிவயிரம் சேர்த்து,* – நிகரில்லாப்–
பைங்கமலம் ஏந்திப்* பணிந்தேன் பனிமலராள்,*
அங்கம்வலம் கொண்டான் அடி. 4

2186:
அடிமூன்றில் இவ்வுலகம்* அன்றளந்தாய் போலும்*
அடிமூன்று இரந்து அவனி கொண்டாய்,* – படிநின்ற–
நீரோத மேனி* நெடுமாலே* நின்னடியை–
ஆரோத வல்லார் அறிந்து? 5

2187:
அறிந்து ஐந்தும் உள்ளடக்கி* ஆய்மலர்கொண்டு,* ஆர்வம்–
செறிந்த மனத்தராய்ச் செவ்வே,* – அறிந்து அவன்தன்–
பேரோதி ஏத்தும்* பெருந்தவத்தோர் காண்பரே,*
காரோத வண்ணன் கழல். 6

2188:
கழலெடுத்து வாய்மடித்துக்* கண்சுழன்று,* மாற்றுர்–
அழலெடுத்த சிந்தையராய் அஞ்ச,* தழலெடுத்த–
போராழி ஏந்தினுன்* பொன்மலர்ச் சேவடியை*
ஓராழி நெஞ்சே! உகந்து. 7

இயற்பா

2189:
உகந்துன்னை வாங்கி* ஒளிநிறங்கொள் கொங்கை*
அகம்குளிர உண்ணென்றுள் ஆவி,* உகந்து-
முலையுண்பாய் போலே* முனிந்துண்டாய்,* நீயும்-
அலைபண்பால் ஆனமையால் அன்று. 8

2190:
அன்றுஅது கண்டு அஞ்சாத* ஆய்ச்சி உனக்கிரங்கி,*
நின்று முலைதந்த இந்நீர்மைக்கு,* அன்று-
வரன்முறையால் நீயளந்த* மாகடல்சூழ் ஞாலம்,*
பெருமுறையால் எய்துமோ பேர்த்து? 9

2191:
பேர்த்தனை* மாசகடம் பிள்ளையாய்,* மண்ணிரந்து-
காத்தனை* பல்லுயிரும் காவலனே,* ஏத்திய-
நாவுடையேன் பூவுடையேன்* நின்னுள்ளி நின்றமையால்*
காவடியேன் பட்ட கடை. 10

2192:
கடைநின்று அமரர் கழல்தொழுது,* நாளும்-
இடைநின்ற இன்பத்தராவர்,* புடைநின்ற-
நீரோத மேனி* நெடுமாலே,* நின்னடியை-
ஆரோத வல்லார் அவர்? 11

2193:
அவரிவர் என்றில்லை* அரவணையான் பாதம்,*
எவர்வணங்கி ஏத்தாதார் எண்ணில்,* பலரும்-
செழுங்கதிரோன் ஒண்மலரோன்* கண்ணுதலோன் அன்றே*
தொழுந்தகையார் நாளும் தொடர்ந்து? 12

2194:
தொடரெடுத்த மால்யானை* சூழ் கயம்புக்கு அஞ்சிப்*
படரெடுத்த பைங்கமலம் கொண்டு,*அன்று இடரடுக்க-
ஆழியான்* பாதம் பணிந்தன்றே,* வானவர்கோன்-
பாழிதான் எய்திற்றுப் பண்டு? 13

2195:
பண்டு இப்பெரும்பதியை ஆக்கி* பழிபாவம்-
கொண்டுஇங்கு* வாழ்வாரைக் கூறுதே,* - எண்திசையும்-
பேர்த்தகரம் நான்குடையான்* பேரோதிப் பேதைகாள்*
தீர்த்தகரர் ஆமின் திரிந்து. 14

2196:
திரிந்தது வெஞ்சமத்துத்* தேர்கடவி,* அன்று-
பிரிந்தது சீதையை மான் பின்போய்,* - புரிந்ததுவும்-
கண்பள்ளி கொள்ள* அழகியதே,* நாகத்தின்-
தண்பள்ளி கொள்வான் தனக்கு. 15

2197:
தனக்கடிமை பட்டது* தானறியானேலும்*
மனத்தடைய வைப்பதாம் மாலை,* - வனத்திடரை-
ஏரியாம் வண்ணம்* இயற்றும் இதுவல்லால்,*
மாரியார் பெய்கிற்பார் மற்று? 16

இயற்பா

2198:
மற்றார் இயலாவார்* வானவர்கோன் மாமலரோன்,*
சுற்றும் வணங்கும் தொழிலானை,* – ஒற்றைப்–
பிறையிருந்த* செஞ்சடையான் பிஞ்சென்று,* மாலைக்–
குறையிரந்து தான்முடித்தான் கொண்டு. 17

2199:
கொண்டது உலகம்* குறளுருவாய்க் கோளரியாய்,*
ஒண்திறலோன் மார்வத் துகிர்வைத்தது* – உண்டதுவும்–
தான்கடந்த ஏழுலகே* தாமரைக்கண் மாலொருநாள்,*
வான்கடந்தான் செய்த வழக்கு. 18

2200:
வழக்கன்று கண்டாய்* வலிசகடம் செற்றாய்,*
வழக்கென்று நீமதிக்க வேண்டா,* – குழக்கன்று–
தீவிளவின் காய்க்கெறிந்த* தீமை திருமாலே,*
பார்விளங்கச் செய்தாய் பழி. 19

2201:
பழிபாவம் கையகற்றிப்* பல்காலும் நின்னை,*
வழிவாழ்வார் வாழ்வராம் மாதோ,* – வழுவின்றி–
நாரணன்தன் நாமங்கள்* நன்குணர்ந்து நன்கேத்தும்,*
காரணங்கள் தாமுடையார் தாம். 20

2202:
தாமுளரே* தம்முள்ளம் உள்ளுளதே,* தாமரையின்–
பூவுளதே* ஏத்தும் பொழுதுண்டே,* – வாமன்–
திருமருவு* தாள்மருவு சென்னியரே,* செவ்வே–
அருநரகம் சேர்வது அரிது. 21

2203:
அரியது எளிதாகும்* ஆற்றலால் மாற்றி,*
பெருக முயல்வாரைப் பெற்றால்,* – கரியதோர்–
வெண்கோட்டு மால்யானை* வென்று முடித்தன்றே,*
தண்கோட்டு மாமலரால் தாழ்ந்து? 22

2204:
தாழ்ந்துவரம் கொண்டு* தக்க வகைகளால்*
வாழ்ந்து கழிவாரை வாழ்விக்கும்,* – தாழ்ந்த–
விளங்கனிக்குக்* கன்றெறிந்து வேற்றுருவாய்,* ஞாலம்–
அளந்து அடிக்கீழ்க் கொண்ட அவன். 23

2205:
அவன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே!* ஆரருளும் கேடும்,*
அவன்கண்டாய் ஐம்புலனாய் நின்றான்,* – அவன்கண்டாய்–
காற்றுத்தீ நீர் வான்* கருவரைமண் காரோத,*
சீற்றத்தீ யாவானும் சென்று. 24

2206:
சென்றது இலங்கைமேல்* செவ்வேதன் சீற்றத்தால்,*
கொன்றது இராவணனைக் கூறுங்கால்,* – நின்றதுவும்–
வேயோங்கு தண்சாரல்* வேங்கடமே,* விண்ணவர்தம்–
வாயோங்கு* தொல்புகழான் வந்து. 25

இயற்பா

2207:
வந்தித்து அவனை* வழிநின்ற ஐம்பூதம்*
ஐந்தும் அகத்தடக்கி ஆர்வமாய்,* - உந்திப்-
படியமரர் வேலையான்* பண்டு அமரர்க்கீந்த,*
படியமரர் வாழும் பதி. 26

2208:
பதியமைந்து நாடிப்* பருத்தெழுந்த சிந்தை,*
மதியுரிஞ்சி வான்முகடு நோக்கி* - கதிமிகுத்தங்-
கோல்தேடி ஓடும்* கொழுந்ததே போன்றதே,*
மால்தேடி ஓடும் மனம். 27

2209:
மனத்துள்ளான் வேங்கடத்தான்* மாகடலான்,* மற்றும்-
நினைப்பரிய* நீள் அரங்கத்துள்ளான்,* - எனைப்பலரும்-
தேவாதி தேவன்* எனப்படுவான்,* முன்னொருநாள்-
மாவாய் பிளந்த மகன். 28

2210:
மகனாகக் கொண்டெடுத்தாள்* மாண்பாய கொங்கை,*
அகனார உண்பன் என்றுண்டு,* - மகனைத்தாய்-
தேறாத வண்ணம்* திருத்தினாய்,* தென்னிலங்கை-
நீறாக எய்தழித்தாய் நீ. 29

2211:
நீயன்று உலகளந்தாய்* நீண்ட திருமாலே,*
நீயன்று உலகிடந்தாய் என்பரால்,* - நீயன்று-
காரோதம் முன்கடைந்து* பின்னடைத்தாய் மாகடலை,*
பேரோத மேனிப் பிரான். 30

2212:
பிரானென்று நாளும்* பெரும்புலரி என்றும்,*
குரானல் செழும்போது கொண்டு,* - வராகத்து-
அணியுருவன்* பாதம் பணியும் அவர் கண்டீர்,*
மணியுருவம் காண்பார் மகிழ்ந்து. 31

2213:
மகிழ்ந்தது சிந்தை* திருமாலே,* மற்றும்-
மகிழ்ந்தது உன் பாதமே போற்றி,* - மகிழ்ந்தது-
அழலாழி சங்கம்* அவைபாடி ஆடும்,*
தொழிலாகம் சூழ்ந்து துணிந்து. 32

2214:
துணிந்தது சிந்தை* துழாயலங்கல்,* அங்கம்-
அணிந்தவன்* பேர்உள்ளத்துப் பல்கால்,* - பணிந்ததுவும்-
வேய்பிறங்கு சாரல்* விறல் வேங்கடவனையே,*
வாய்திறங்கள் சொல்லும் வகை. 33

2215:
வகையால் அவனி* இரந்தளந்தாய் பாதம்,*
புகையால் நறுமலரால் முன்னே,* - மிகவாய்ந்த-
அன்பாக்கி ஏத்தி* அடிமைப்பட்டேன் உனக்கு,*
என் பாக்கியத்தால் இனி. 34

இயற்பா

2216:
இனிதென்பர் காமம்* அதனிலும் ஆற்ற,*
இனிதென்பர் தண்ணீரும் எந்தாய்,* – இனிதென்று–
காமநீர் வேளாது* நின்பெருமை வேட்பரேல்,*
சேம நீர் ஆகும் சிறிது. 35

2217:
சிறியார் பெருமை* சிறிதின் கணெய்தும்,*
அறியாரும் தாமறியார் ஆவர்,* – அறியாமை–
மண்கொண்டு மண்ணுண்டு* மண்ணுமிழ்ந்த மாயனென்று,*
எண்கொண்டு என்நெஞ்சே! இரு. 36

2218:
இருந்தண் கமலத்து* இருமலரின் உள்ளே,*
திருந்து திசைமுகனைத் தந்தாய்,* – பொருந்தியநின்–
பாதங்கள் ஏத்திப்* பணியாவேல்,* பல்பிறப்பும்–
ஏதங்கள் எல்லாம் எமக்கு. 37

2219:
எமக்கென்று இருநிதியம்* ஏமாந்திராதே,*
தமக்கென்றும் சார்வம் அறிந்து,* – நமக்கென்றும்–
மாதவனே என்னும்* மனம்படைத்து* மற்றவன்பேர்–
ஓதுவதே* நாவினால் ஓத்து. 38

2220:
ஓத்தின் பொருள்முடிவும் இத்தனையே,* உத்தமன்பேர்–
ஏத்தும்* திறம் அறிமின் ஏழைகாள்,* ஓத்ததனை–
வல்லீரேல்* நன்று அதனை மாட்டீரேல்,* மாதவன்பேர்–
சொல்லுவதே ஓத்தின் சுருக்கு. 39

2221:
சுருக்காக வாங்கிச்* சுலாவி நின்று* ஐயார்–
நெருக்காமுன் நீர்நினைமின் கண்டீர்,* – திருப்பொலிந்த–
ஆகத்தான்* பாதம் அறிந்தும், அறியாத*
போகத்தால் இல்லை பொருள். 40

2222:
பொருளால் அமருலகம்* புக்கியலல் ஆகாது*
அருளால் அறமருளும் அன்றே,* – அருளாலே–
மாமறையோர்க்கு ஈந்த* மணிவண்ணன் பாதமே,*
நீமறவேல் நெஞ்சே! நினை. 41

2223:
நினைப்பன் திருமாலை* நீண்டதோள் காண,*
நினைப்பார் பிறப்பொன்றும் நேரார்,* – மனைப்பால்–
பிறந்தார் பிறந்தெய்தும்* பேரின்பம் எல்லாம்,*
துறந்தார் தொழுதாரத் தோள். 42

2224:
தோளிரண்டு எட்டேழும்* மூன்று முடியனைத்தும்,*
தாளிரண்டும் வீழச் சரந்துரந்தான்,* – தாளிரண்டும்,–
ஆர்தொழுவார் பாதம்* அவைதொழுவது அன்றே,*என்–
சீர்கெழுதோள்* செய்யும் சிறப்பு? 43

இயற்பா

2225:
சிறந்தார்க்கு எழுதுணையாம்* செங்கண்மால் நாமம்,*
மறந்தாரை மானிடமா வையேன்,* அறம்தாங்கும்–
மாதவனே என்னும்* மனம்படைத்து,* மற்றவன்பேர்–
ஓதுவதே* நாவினுல் உள்ளு. 44

2226:
உளதென்று இறுமாவார்* உண்டில்லை என்று,*
தளர்தல் அதனருகும் சாரார்,* – அளவரிய–
வேதத்தான் வேங்கடத்தான்* விண்ணோர் முடிதோயும்,*
பாதத்தான் பாதம் பயின்று. 45

2227:
பயின்றது அரங்கம் திருக்கோட்டி,* பன்னாள்–
பயின்றதுவும்* வேங்கடமே பன்னாள்,* – பயின்றது–
அணிதிகழும் சோலை* அணிநீர் மலையே*
மணிதிகழும் வண்தடக்கை மால். 46

2228:
மாலை அரியுருவன்* பாத மலரணிந்து,*
காலை தொழுதெழுமின் கைகோலி,* – ஞாலம்–
அளந்திடந்து உண்டுமிழ்ந்த* அண்ணலை மற்றல்லால்*
உளங்கிடந்தவாற்றால் உணர்ந்து. 47

2229:
உணர்ந்தாய் மறைநான்கும்* ஓதினாய் நீதி*
மணந்தாய் மலர்மகள்தோள் மாலே!* – மணந்தாய்போய்–
வேயிருஞ் சாரல்* வியலிரு ஞாலம்சூழ்,*
மாயிருஞ் சோலை மலை. 48

2230:
மலையேழும்* மாநிலங்கள் ஏழும் அதிர,*
குலைசூழ் குரைகடல்கள் ஏழும்,* – முலைசூழ்ந்த–
நஞ்சுரத்துப் பெண்ணை* நவின்றுண்ட நாவனென்று,*
அஞ்சாது என்நெஞ்சே! அழை. 49

2231:
அழைப்பன் திருமாலை* ஆங்கவர்கள் சொன்ன,*
பிழைப்பில் பெரும்பெயரே பேசி,* – 'இழைப்பரிய–
ஆயவனே! யாதவனே!* என்றவனை யார்முகப்பும்,*
மாயவனே என்று மதித்து. 50

2232:
மதிக்கண்டாய் நெஞ்சே!* மணிவண்ணன் பாதம்,*
மதிக்கண்டாய் மற்றவன்பேர் தன்னை,* – மதிக்கண்டாய்–
பேராழி நின்று* பெயர்ந்து கடல்கடைந்த*
நீராழி வண்ணன் நிறம். 51

2233:
நிறங்கரியன் செய்ய* நெடுமலராள் மார்வன்,*
அறம்பெரியன் ஆர் அதறிவார்?* – மறம்புரிந்த–
வாளரக்கன் போல்வானை* வானவர்கோன் தானத்து,*
நீளிருக்கைக்கு உய்த்தான் நெறி. 52

இயற்பா

2234:
நெறியார் குழற்கற்றை* முன்னின்று பின்தாழ்ந்து,*
அறியாது இளங்கிரி என்றெண்ணி,* – பிறியாது–
பூங்கொடிகள் வைகும்* பொருபுனல் குன்றென்றும்,*
வேங்கடமே யாம் விரும்பும் வெற்பு. 53

2235:
வெற்பென்று இருஞ்சோலை* வேங்கடம் என்றிவ்விரண்டும்*
நிற்பென்று நீமதிக்கும் நீர்மைபோல்,* – நிற்பென்று–
உளங்கோயில்* உள்ளம் வைத்து உள்ளினேன்,* ‘வெள்ளத்–
திளங்கோயில் கைவிடேல்‘ என்று. 54

2236:
என்றும் மறந்தறியேன்* ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்,*
நின்று நினைப்பொழியா நீர்மையால்,* – வென்றி–
அடலாழி கொண்ட* அறிவனே,* இன்பக்–
கடலாழி நீயருளிக் காண். 55

2237:
காணக் கழிகாதல்* கைமிக்குக் காட்டினால்,*
நாணப் படுமென்றால் நாணுமே?* – பேணிக்–
கருமாலைப்* பொன்மேனி காட்டாமுன் காட்டும்,*
திருமாலை நங்கள் திரு. 56

2238:
திருமங்கை நின்றருளும்* தெய்வம் நா வாழ்த்தும்,*
கருமம் கடைப்பிடிமின் கண்டீர்,* – உரிமையால்–
ஏத்தினோம் பாதம்* இருந்தடக்கை எந்தைபேர்,*
நால்திசையும் கேட்டீரே நாம்? 57

2239:
நாம்பெற்ற நன்மையும்* நாமங்கை நன்னெஞ்சத்து*
ஓம்பி இருந்தெம்மை ஓதுவித்து,* – வேம்பின்–
பொருள்நீர்மை ஆயினும்* பொன்னாழி பாடென்று,*
அருள்நீர்மை தந்த அருள். 58

2240:
அருள் புரிந்த சிந்தை* அடியார்மேல் வைத்து,*
பொருள்தெரிந்து காண்குற்ற அப்போது,* – இருள்திரிந்து–
நோக்கினேன் நோக்கி* நினைந்தேன் அதொண்கமலம்,*
ஓக்கினேன் என்னையும் அங்கோர்ந்து. 59

2241:
ஓருருவன் அல்லை* ஒளியுருவம் நின்னுருவம்,*
ஈருருவன் என்பர் இருநிலத்தோர்,* ஓருருவம்–
ஆதியாம் வண்ணம்* அறிந்தார் அவர்கண்டீர்,*
நீதியால் மண்காப்பார் நின்று. 60

2242:
நின்றதோர் பாதம்* நிலம்புதைப்ப நீண்டதோள்*
சென்றளந்தது என்பர் திசையெல்லாம்,* – அன்று–
கருமாணியாய் இரந்த* கள்வனே,* உன்னைப்–
பிரமாணித்தார்* பெற்ற பேறு. 61

இயற்பா

2243:
பேறொன்று முன்னறியேன்* பெற்றறியேன் பேதைமையால்,*
மாறென்று சொல்லிவணங்கினேன்,* ஏறின்-
பெருத்தெருத்தம் கோடொசியப்* பெண்நசையின் பின் போய்,*
எருத்திருந்த நல்லாயர் ஏறு. 62

2244:
ஏறேழும்* வென்றடர்த்த எந்தை,* எரியுருவத்து-
ஏறேறிப் பட்ட இடுசாபம்* - பாறேறி-
உண்ட தலைவாய்நிறையக்* கோட்டங்கை ஒண்குருதி,*
கண்டபொருள் சொல்லின் கதை. 63

2245:
கதையும் பெரும்பொருளும் கண்ணா!* நின் பேரே,-
இதயம்* இருந்தவையே ஏத்தில்,* - கதையும்-
திருமொழியாய் நின்ற* திருமாலே* உன்னைப்,-
பருமொழியால் காணப் பணி. 64

2246:
பணிந்தேன் திருமேனி* பைங்கமலம் கையால்*
அணிந்தேன் உன் சேவடிமேல் அன்பாய்,* - துணிந்தேன்-
புரிந்தேத்தி* உன்னைப் புகலிடம்பார்த்து,* ஆங்கே-
இருந்தேத்தி* வாழும் இது. 65

2247:
இது கண்டாய் நன்னெஞ்சே!* இப்பிறவி யாவது,*
இதுகண்டாய் எல்லாம் நாமுற்றது,* - இதுகண்டாய்-
நாரணன் பேரோதி* நரகத் தருகணையா,*
காரணமும் வல்லையேல் காண். 66

2248:
கண்டேன் திருமேனி* யான்கனவில்,* ஆங்கவன்கைக்-
கண்டேன்* கனலும் சுடராழி கண்டேன்*
உறுநோய் வினையிரண்டும்* ஓட்டுவித்து,* பின்னும்-
மறுநோய் செறுவான் வலி. 67

2249:
வலிமிக்க வாளெயிற்று* வாளவுணர் மாள*
வலிமிக்க வாள்வரை மத்தாக,* வலிமிக்க-
வாள்நாகம் சுற்றி* மறுகக் கடல்கடைந்தான்,*
கோள்நாகம் கொம்பொசித்த கோ. 68

2250:
கோவாகி மாநிலம் காத்து,* நங்கண் முகப்பே*
மாவேகிச் செல்கின்ற மன்னவரும்* - பூவேகும்-
செங்கமல நாபியான்* சேவடிக்கே ஏழ்பிறப்பும்,*
தண்கமல மேய்ந்தார் தமர். 69

2251:
தமருள்ளம் தஞ்சை* தலையரங்கம் தண்கால்,*
தமருள்ளும் தண்பொருப்பு வேலை,* - தமருள்ளும்-
மாமல்லை கோவல்* மதிட்குடந்தை என்பரே,*
ஏவல்ல எந்தைக் கிடம். 70

இயற்பா

2252:
இடங்கை வலம்புரி நின்றார்ப்ப,* எரிகான்று-
அடங்கார்* ஒடுங்குவித்த தாழி,* - விடங்காலும்-
தீவாய் அரவணைமேல்* தோன்றல் திசையளப்பான்,*
பூவார் அடிநிமிர்ந்த போது. 71

2253:
போதறிந்து வானரங்கள்* பூஞ்சுனைபுக்கு,* ஆங்கலர்ந்த-
போதரிந்து* கொண்டேத்தும் போது,* உள்ளம் போது-
மணி வேங்கடவன்* மலரடிக்கே செல்ல,*
அணி வேங்கடவன் பேர் ஆய்ந்து. 72

2254:
ஆய்ந்துரைப்பன் ஆயிரம்பேர்* ஆதிநடு வந்திவாய்,*
வாய்ந்த மலர்தூவி வைகலும்,* - ஏய்ந்த-
பிறைக்கோட்டுச் செங்கண்* கரிவிடுத்த பெம்மான்*
இறைக்கு ஆள்படத்துணிந்த யான். 73

2255:
யானே தவம் செய்தேன்* ஏழ்பிறப்பும் எப்பொழுதும்,*
யானே தவம் உடையேன் எம்பெருமான்,* - யானே-
இருந்தமிழ் நன் மாலை* இணையடிக்கே சொன்னேன்,*
பெருந்தமிழன் நல்லேன் பெரிது. 74

2256:
பெருகு மதவேழம்* மாப்பிடிக்கி முன்னின்று,*
இருகண் இளமூங்கில் வாங்கி,* - அருகிருந்த-
தேன்கலந்து நீட்டும்* திரு வேங்கடம் கண்டீர்,*
வான்கலந்த வண்ணன் வரை. 75

2257:
வரைச் சந்தனக் குழம்பும்* வான்கலனும் பட்டும்,*
விரைப்பொலிந்த வெண் மல்லிகையும் நிரைத்துக்கொண்டு*
ஆதிக்கண் நின்ற* அறிவன் அடியிணையே*
ஓதிப் பணிவதுறும். 76

2258:
உறுங்கண்டாய் நன்னெஞ்சே!* உத்தமன் நற்பாதம்,*
உறுங்கண்டாய் ஒண்கமலந் தன்னால்,* - உறுங்கண்டாய்-
ஏத்திப் பணிந்தவன் பேர்* ஈரைஞ்ஞூறு எப்பொழுதும்,*
சாற்றி உரைத்தல் தவம். 77

2259:
தவம்செய்து* நான்முகனே பெற்றான்,* தரணி-
நிவந்தளப்ப நீட்டியபொற் பாதம்,* - சிவந்ததன்-
கையனைத்தும்* ஆரத் தழுவினான்,* கங்கைநீர்-
பெய்தனைத்துப் பேர்மொழிந்து பின். 78

2260:
பின்னின்று தாயிரப்பக் கேளான்,* பெரும்பணைத்தோள்-
முன்னின்று தானிரப்பாள்* மொய்ம்மலராள்* - சொல் நின்ற-
தோள்நலந்தான்* நேரில்லாத் தோன்றல்,* அவன் அளந்த-
நீள்நிலந்தான்* அத்தனைக்கும் நேர். 79

இயற்பா

2261:
நேர்ந்தேன் அடிமை* நினைந்தேன் அதொண்கமலம்,*
ஆர்ந்தேனுன் சேவடிமேல் அன்பாய்,* - ஆர்ந்த-
அடிக்கோலம்* கண்டவர்க்கு என்கொலோ,* முன்னைப்-
படிக்கோலம் கண்ட பகல்? 80

2262:
பகல்கண்டேன்* நாரணனைக் கண்டேன்,* - கனவில்-
மிகக்கண்டேன்* மீண்டவனை மெய்யே மிகக்கண்டேன்*
ஊன்திகழும் நேமி* ஒளிதிகழும் சேவடியான்,*
வான்திகழும் சோதி வடிவு. 81

2263:
வடிக்கோல வாள்நெடுங்கண்* மாமலராள்,* செவ்விப்-
படிக்கோலம்* கண்டு அகலாள் பன்னாள்,* - அடிக்கோலி-
ஞாலத்தாள் பின்னும்* நலம்புரிந்தது என்கொலோ,*
கோலத்தால் இல்லை குறை. 82

2264:
குறையாக வெஞ்சொற்கள்* கூறினேன் கூறி,*
மறையாங்கு என உரைத்த மாலை,* - இறையேனும்-
ஈயுங்கொல் என்றே* இருந்தேன் எனைப்பகலும்,*
மாயன்கண் சென்ற வரம். 83

2265:
வரம்கருதித் தன்னை* வணங்காத வன்மை,*
உரம்கருதி மூர்க்கத் தவனை,* - நரம்கலந்த-
சிங்கமாய்க் கீண்ட* திருவன் அடியிணையே,*
அங்கண்மா ஞாலத்து அமுது. 84

2266:
அமுதென்றும் தேனென்றும்* ஆழியான் என்றும்,*
அமுதன்று கொண்டுகந்தான் என்றும்,* - அமுதன்ன-
சொல்மாலை ஏத்தித்* தொழுதேன் சொலப்பட்ட,*
நன்மாலை ஏத்தி நவின்று. 85

2267:
நவின்றுரைத்த நாவலர்கள்* நாண்மலர்கொண்டு,* ஆங்கே-
பயின்றதனால் பெற்றபயன் என்கொல்,* - பயின்றார்தம்-
மெய்த்தவத்தால்* காண்பரிய மேக மணிவண்ணனை,* யான்-
எத்தவத்தால் காண்பன்கொல் இன்று? 86

2268:
இன்று அறிகின்றேன் அல்லேன்* இருநிலத்தைச்-
சென்று ஆங்கு அளந்த திருவடியை,* - அன்று-
கருக்கோட்டியுள் கிடந்து* கைதொழுதேன் கண்டேன்,*
திருக்கோட்டி எந்தை திறம். 87

2269:
திறம்பிற்று இனியறிந்தேன்* தென்னரங்கத்து எந்தை,*
திறம்பா வழிசென்றார்க்கு அல்லால்,* - திறம்பாச்-
செடிநரகை நீக்கித்* தான் செல்வதன்முன்,* வானோர்-
கடிநகர வாசல் கதவு. 88

இயற்பா

2270:
கதவிக் கதஞ்சிறந்த* கஞ்சனை முன்காய்ந்து,*
அதவிப்போர் யானை ஒசித்து,* - பதவியாய்ப்-
பாணியால் நீரேற்றுப்* பண்டொருகால் மாவலியை,*
மாணியாய்க் கொண்டிலையே மண். 89

2271:
மண்ணுலகம் ஆளேனே* வானவர்க்கும் வானவனாய்,*
விண்ணுலகம் தன்னகத்து மேவேனே,* - நண்ணித்-
திருமாலை* செங்கண் நெடியானை,* எங்கள்-
பெருமானைக் கைதொழுத பின். 90

2272:
பின்னால் அருநரகம்* சேராமல் பேதுறுவீர்,*
முன்னால் வணங்க முயல்மினோ,* - பன்னூல்-
அளந்தானைக்* கார்க்கடல்சூழ் ஞாலத்தை,* எல்லாம்-
அளந்தான் அவன் சேவடி. 91

2273:
அடியால்முன் கஞ்சனைச் செற்று,* அமரர் ஏத்தும்-
படியான்* கொடிமேல்புள் கொண்டான்,* - நெடியான்தன்-
நாமமே* ஏத்துமின்கள் ஏத்தினால்,* தாம்வேண்டும்-
காமமே* காட்டும் கடிது. 92

2274:
கடிது கொடுநரகம்* பிற்காலும் செய்கை,*
கொடிதென்று அதுகூடா முன்னம்,* - வடிசங்கம்-
கொண்டானைக்* கூந்தல்வாய் கீண்டானை,* கொங்கைநஞ்சு-
உண்டானை* ஏத்துமினோ உற்று. 93

2275:
உற்று வணங்கித்* தொழுமின் உலகேழும்*
முற்றும் விழுங்கும் முகில்வண்ணம்,* - பற்றிப்-
பொருந்தாதான் மார்பிடந்து* பூம் பாடகத்துள்-
இருந்தானை,* ஏத்தும் என் நெஞ்சு. 94

2276:
என்னெஞ்சம் மேயான்* என் சென்னியான்,* தானவனை-
வன்னெஞ்சம்* கீண்ட மணிவண்ணன்,* முன்னம்சேய்-
ஊழியான்* ஊழி பெயர்த்தான்,* உலகேத்தும்-
ஆழியான்* அத்தியூரான். 95

2277:##
அத்தியூரான்* புள்ளை ஊர்வான்,* அணிமணியின்-
துத்திசேர்* நாகத்தின் மேல்துயில்வான்,* - மூத்தீ-
மறையாவான்* மாகடல் நஞ்சுண்டான் தனக்கும்*
இறையாவான் எங்கள் பிரான். (2) 96

2278:
எங்கள் பெருமான்* இமையோர் தலைமகன்! நீ,*
செங்கண் நெடுமால் திருமார்பா,* - பொங்கு-
படமூக்கின் ஆயிரவாய்ப்* பாம்பணைமேல் சேர்ந்தாய்,*
குடமூக்கில் கோயிலாக் கொண்டு. 97

இயற்பா

2279:
கொண்டு வளர்க்கக்* குழவியாய்த் தான்வளர்ந்தது,*
உண்டது உலகேழும் உள்ளொடுங்க,* – கொண்டு–
குடமாடிக்* கோவலனாய் மேவி,* என் நெஞ்சம்–
இடமாகக் கொண்ட இறை. 98

2280:##
இறையெம் பெருமான் அருளென்று,* இமையோர்–
முறைநின்று* மொய்ம்மலர்கள் தூவ,* – அறைகழல–
சேவடியான்* செங்கண் நெடியான்,* குறளுருவாய்–
மாவடிவில்* மண்கொண்டான் மால். (2) 99

2281:##
மாலே! நெடியானே!* கண்ணனே,* விண்ணவர்க்கு–
மேலா!* வியன்துழாய்க் கண்ணியனே,* – மேலால்–
விளவின்காய்* கன்றினால் வீழ்த்தவனே,* என்தன்–
அளவன்றால்* யானுடைய அன்பு. (2) 100

பூதத்தாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா

மூன்றும் திருவந்தாதி

தனியன்:

சீராரும் மாடத் திருக்கோவலூர் அதனுள்*
காரார் கருமுகிலைக் காணப்புக்கு,* - ஓராத்
'திருக்கண்டேன்' என்றுரைத்த சீரான் கழலே,*
உரைக்கண்டாய் நெஞ்சே! உகந்து.

2282:##
திருக்கண்டேன்* பொன்மேனி கண்டேன்,* திகழும்
அருக்கன் அணிநிறமும் கண்டேன்,* - செருக்கிளரும்
பொன்னாழி கண்டேன்* புரி சங்கம் கைக்கண்டேன்,*
என்னாழி வண்ணன்பால் இன்று. (2) 1

2283:
இன்றே கழல்கண்டேன்* ஏழ்பிறப்பும் யானறுத்தேன்,*
பொன்தோய் வரைமார்வில் பூந்துழாய்,* - அன்று
திருக்கண்டு கொண்ட* திருமாலே,* உன்னை
மருக்கண்டு கொண்டென் மனம். 2

2284:
மனத்துள்ளான்* மாகடல் நீருள்ளான்,* மலராள்
தனத்துள்ளான்* தண்துழாய் மார்பன்,* - சினத்துச்
செருநருகச் செற்றுகந்த* தேங்கோத வண்ணன்,*
வருநரகம் தீர்க்கும் மருந்து. 3

2285:
மருந்தும் பொருளும்* அமுதமும் தானே,*
திருந்திய செங்கண்மால் ஆங்கே,* - பொருந்தியும்
நின்றுலகம் உண்டுமிழ்ந்தும்* நீரேற்றும் மூவடியால்,*
அன்றுலகம் தாயோன் அடி. 4

2286:
அடிவண்ணம் தாமரை* அன்று உலகம் தாயோன்,*
படிவண்ணம் பார்க்கடல் நீர் வண்ணம்,* - முடிவண்ணம்
ஓராழி வெய்யோன்* ஒளியும் அஃதன்றே*
ஆராழி கொண்டாற்கு அழகு? 5

2287:
அழகன்றே ஆழியாற்கு* ஆழிநீர் வண்ணம்,*
அழகன்றே அண்டம் கடத்தல்,* - அழகன்றே
அங்கைநீர் ஏற்றாற்கு* அலர்மேலோன் கால்கழுவ,*
கங்கைநீர் கான்ற கழல்? 6

2288:
கழல்தொழுதும் வாநெஞ்சே!* கார்கடல்நீர் வேலை,*
பொழிலளந்த புள்ளூர்திச் செல்வன்,* - எழிலளந்தங்கு
எண்ணற்கரியானை* எப்பொருட்கும் சேயானை,*
நண்ணற் கரியானை நாம். 7

இயற்பா

2289:
நாமம் பலசொல்லி* நாராயணாவென்று,*
நாமும் கையால் தொழுதும் நன்னெஞ்சே! வா* மருவி
மண்ணுலகம் உண்டுமிழ்ந்த* வண்டறையும் தண்துழாய்,*
கண்ணனையே காண்க நங்கண். 8

2290:
கண்ணும் கமலம்* கமலமே கைத்தலமும்,*
மண்ணளந்த பாதமும் மற்றவையே,* எண்ணில்
கருமா முகில்வண்ணன்* கார்கடல் நீர்வண்ணன்,*
திருமா மணிவண்ணன் தேசு. 9

2291:
தேசும் திறலும்* திருவும் உருவமும்,*
மாசில் குடிப்பிறப்பும் மற்றவையும் – பேசில்*
வலம் புரிந்த வான்சங்கம்* கொண்டான் பேரோத,*
நலம்புரிந்து சென்றடையும் நன்கு. 10

2292:
நன்கோதும்* நால் வேதத்துள்ளான்* நறவிரியும்
பொங்கோ தருவிப் புனல்வண்ணன்,* – சங்கோதப்
பாற்கடலான்* பாம்பணையின் மேலான்,* பயின்றுரைப்பார்
நூற்கடலான் நுண்ணறிவினான். 11

2293:
அறிவென்னும் தாள்கொளுவி* ஐம்புலனும் தம்மில்,*
செறிவென்னும் திண்கதவம் செம்மி,* – மறையென்றும்
நன்கோதி* நன்குணர்வார் காண்பரே,* நாள்தோறும்
பைங்கோத வண்ணன் படி. 12

2294:
படிவட்டத் தாமரை* பண்டுலகம் நீரேற்று,*
அடிவட்டத்தால் அளப்ப நீண்ட முடிவட்டம்,*
ஆகாய மூடறுத்து* அண்டம்போய் நீண்டதே,*
மாகாயமாய் நின்ற மாற்கு. 13

2295:
மாற்பால் மனம்சுழிப்ப* மங்கையர்தோள் கைவிட்டு,*
நூற்பால் மனம்வைக்க நொய்விதாம்,* நாற்பால
வேதத்தான் வேங்கடத்தான்* விண்ணோர் முடிதோயும்,*
பாதத்தான் பாதம் பணிந்து. 14

2296:
பணிந்துயர்ந்த பௌவப்* படுதிரைகள் மோத,*
பணிந்த பணமணிகளாலே அணிந்து,* அங்கு
அனந்தனணைக்* கிடக்கும் அம்மான்,* அடியேன்
மனந்தனணைக் கிடக்கும் வந்து. 15

2297:##
வந்துதைத்த வெண்திரைகள்* செம்பவளம் வெண்முத்தம்*
அந்தி விளக்கும் அணிவிளக்காம்,* – எந்தை
ஒருவல்லித் தாமரையாள்* ஒன்றியசீர் மார்வன்,*
திருவல்லிக்கேணியான் சென்று. (2) 16

இயற்பா

2298:
சென்றநாள் செல்லாத* செங்கண்மால் எங்கள்மால்,*
என்ற நாளெந்நாளும் நாளாகும்,* – என்றும்
இறவாத எந்தை* இணையடிக்கே ஆளாய்,*
மறவாது வாழ்த்துக என்வாய். 17

2299:
வாய்மொழிந்து வாமனனாய்* மாவலிபால்,* மூவடிமண்
நீயளந்து கொண்ட நெடுமாலே,* – தாவியநின்
எஞ்சா இணையடிக்கே* ஏழ்பிறப்பும் ஆளாகி,*
அஞ்சாது இருக்க அருள். 18

2300:
அருளாது ஒழியுமே* ஆலிலைமேல்,* அன்று
தெருளாத பிள்ளையாய்ச் சேர்ந்தான்,* இருளாத
சிந்தையராய்ச் சேவடிக்கே* செம்மலர்தூய்க் கைதொழுது,*
முந்தையராய் நிற்பார்க்கு முன்? 19

2301:
முன்னுலகம்* உண்டுமிழ்ந்தாய்க்கு,* அவ்வுலகம் ஈரடியால்*
பின்னளந்து கோடல் பெரிதொன்றே?* – என்னே
திருமாலே!* செங்கண் நெடியானே,* எங்கள்
பெருமானே! நீயிதனைப் பேசு. 20

2302:
பேசுவார்* எவ்வளவு பேசுவர்,* அவ்வளவே
வாச மலர்த்துழாய் மாலையான்,* – தேசுடைய
சக்கரத்தான்* சங்கினான் சார்ங்கத்தான்,* பொங்கரவ
வக்கரனைக் கொன்றான் வடிவு. 21

2303:
வடிவார் முடிகோட்டி* வானவர்கள்,* நாளும்
கடியார் மலர்தூவிக்* காணும் – படியானை,*
செம்மையால் உள்ளுருகிச்* செவ்வனே நெஞ்சமே,*
மெய்ம்மையே காண விரும்பு. 22

2304:
விரும்பி விண் மண்ணளந்த* அஞ்சிறைய வண்டார்*
சுரும்பு தொளையில் சென்றூத,* அரும்பும்
புனந்துழாய் மாலையான்* பொன்னங் கழற்கே,*
மனம்துழாய் மாலாய் வரும். 23

2305:
வருங்கால் இருநிலனும்* மால்விசும்பும் காற்றும்,*
நெருங்கு தீ* நீருருவு மானான்,* – பொருந்தும்
சுடராழி ஒன்றுடையான்* சூழ்கழலே,* நாளும்
தொடராழி* நெஞ்சே! தொழுது. 24

2306:
தொழுதால் பழுதுண்டே* தூநீர் உலகம்,*
முழுதுண்டு மொய்குழலாள் ஆய்ச்சி,* – விழுதுண்ட–
வாயானை* மால்விடையேழ் செற்றானை,* வானவர்க்கும்
சேயானை* நெஞ்சே! சிறந்து? 25

இயற்பா

2307:
சிறந்த என் சிந்தையும் செங்கண் அரவும்,*
நிறைந்தசீர் நீள்கச்சி உள்ளும்,* – உறைந்ததுவும்,
வேங்கடமும் வெ∴காவும்* வேளுக்கைப் பாடியுமே,*
தாம்கடவார் தண் துழாயார். 26

2308:
ஆரே துயர் உழந்தார்* துன்புற்ருர் ஆண்டையார்,*
காரே மலிந்த கருங்கடலை,* நேரே
கடைந்தானைக்* காரணனை, நீரணைமேல்* பள்ளி
அடைந்தானை நாளும் அடைந்து? 27

2309:
அடைந்த அரவணைமேல்* ஐவர்க்காய்,* அன்று
மிடைந்தது* பாரத வெம்போர்,* – உடைந்ததுவும்
ஆய்ச்சிபால் மத்துக்கே* அம்மனே, வாளெயிற்றுப்*
பேய்ச்சிபால் உண்ட பிரான். 28

2310:
பேய்ச்சிபால் உண்ட* பெருமானைப் பேர்ந்தெடுத்து,*
ஆய்ச்சி முலைகொடுத்தாள் அஞ்சாதே,* வாய்த்த
இருளார் திருமேனி* இன்பவளச் செவ்வாய்,*
தெருளா மொழியானைச் சேர்ந்து. 29

2311:
சேர்ந்த திருமால்* கடல்குடந்தை வேங்கடம்*
நேர்ந்தவென் சிந்தை நிறைவிசும்பு,* – வாய்ந்த
மறைபாடகம் அனந்தன்* வண்துழாய்க் கண்ணி,*
இறைபாடி ஆய இவை. 30

2312:
இவையவன் கோயில்* இரணியனது ஆகம்,*
அவைசெய்த அரியுருவம் ஆனுன்,* – செவிதெரியா
நாகத்தான்* நால் வேதத்துள்ளான்,* நறவேற்றுன்–
பாகத்தான் பாற்கடலுளான். 31

2313:
பாற்கடலும் வேங்கடமும்* பாம்பும் பனிவிசும்பும்,*
நூற்கடலும் நுண்ணூல தாமரைமேல்,* – பாற்பட்டு
இருந்தார் மனமும்* இடமாகக் கொண்டான்,*
குருந்தொசித்த கோபாலகன். 32

2314:
பாலகனுய்* ஆலிலைமேல் பைய,* உலகெல்லாம்
மேலொருநாள்*உண்டவனே மெய்ம்மையே,* – மாலவனே–
மந்தரத்தால்* மாநீர்க் கடல்கடைந்து,* வானமுதம்
அந்தரத்தார்க்கு ஈந்தாய் நீ அன்று. 33

2315:
அன்று இவ்வுலகம்* அளந்த அசைவேகொல்,*
நின்றிருந்து வேளுக்கை நீள்நகர்வாய்,* – அன்று
கிடந்தானைக்* கேடில்சீரானை,*முன் கஞ்சைக்
கடந்தானை* நெஞ்சமே! காண். 34

இயற்பா

2316:
காண்காண் என* விரும்பும் கண்கள்,* கதிரிலகு
பூண்டார் அகலத்தான் பொன்மேனி,* – பாண்கண்
தொழில்பாடி* வண்டறையும் தொங்கலான்,* செம்பொற்
கழல்பாடி* யாம்தொழுதும் கை. 35

2317:
கைய கனலாழி* கார்க்கடல்வாய் வெண்சங்கம்,*
வெய்ய கதைசார்ங்கம் வெஞ்சுடர்வாள்,* செய்ய
படைபரவ பாழி* பனிநீர் உலகம்,*
அடியளந்த மாயன் அவற்கு. 36

2318:
அவற்கடிமைப் பட்டேன்* அகத்தான் புறத்தான்,*
உவர்க்கும் கருங்கடல் நீருள்ளான்,* துவர்க்கும்
பவளவாய்ப் பூமகளும்* பன்மணி பூணாரம்,*
திகழும் திருமார்வன் தான். 37

2319:
தானே தனக்கு உவமன்* தன்னுருவே எவ்வுருவும்,*
தானே தவ உருவும் தாரகையும்,* – தானே
எரிசுடரும் மால்வரையும்* எண்திசையும்,* அண்டத்து
இருசுடரு மாய இறை. 38

2320:
இறையாய் நிலனாகி* எண்டிசையும் தானாய்,*
மறையாய் மறைப்பொருளாய் வானாய்* – பிறைவாய்ந்த
வெள்ளத் தருவி* விளங்கொலிநீர் வேங்கடத்தான்,*
உள்ளத்தினுள்ளே உளன். 39

2321:
உளன்கண்டாய் நல்நெஞ்சே!* உத்தமனென்றும்
உளன்கண்டாய்,* உள்ளுவாருள்ளத்து உளன்கண்டாய்,*
விண்ணொடுங்கக் கோடுயரும்* வீங்கருவி வேங்கடத்தான்,*
மண்ணொடுங்கத் தானளந்த மன். 40

2322:
மன்னு மணிமுடிநீண்டு* அண்டம்போய் எண்திசையும்,*
துன்னு பொழிலனைத்தும் சூழ்கழலே,* – மின்னை
உடையாகக் கொண்டு* அன்றுலகளந்தான்,*குன்றும்
குடையாக ஆகாத்த கோ. 41

2323:
கோவலனாய்* ஆநிரைகள் மேய்த்துக் குழலூதி,*
மாவலனாய்க் கீண்ட மணிவண்ணன்,* மேவி
அரியுருவமாகி* இரணியனது ஆகம்,*
தெரியுகிரால் கீண்டான் சினம். 42

2324:
சினமா மதகளிற்றின்* திண்மருப்பைச் சாய்த்து,*
புனமேய பூமி அதனை,* – தனமாகப்
பேரகலத்து உள்ளொடுக்கும்* பேரார மார்வனார்,*
ஓரகலத்துள்ளது உலகு. 43

இயற்பா

2325:
உலகமும்* ஊழியும் ஆழியும்,* ஒண்கேழ்
அலர்கதிரும்* செந்தீயும் ஆவான்,*- பலகதிர்கள்
பாரித்த* பைம்பொன் முடியான் அடியிணைக்கே,*
பூரித்தென் நெஞ்சே புரி. 44

2326:
புரிந்து மதவேழம்* மாப்பிடியோடு ஊடி,*
திரிந்து சினத்தால் பொருது,*- விரிந்தசீர்
வெண்கோட்டு முத்து உதிர்க்கும்* வேங்கடமே,* மேலொருநாள்
மண்கோட்டுக் கொண்டான் மலை. 45

2327:
மலைமுகடுமேல் வைத்து* வாசுகியைச் சுற்றி,*
தலைமுகடு தானொருகை பற்றி,*- அலைமுகட்டு
அண்டம்போய் நீர்தெறிப்ப* அன்று கடல்கடைந்தான்,*
பிண்டமாய் நின்ற பிரான். 46

2328:
நின்ற பெருமானே!* நீரேற்று,* உலகெல்லாம்
சென்ற பெருமானே!* செங்கண்ணா,* - அன்று
துரகவாய் கீண்ட* துழாய்முடியாய்,* நங்கள்
நரகவாய் கீண்டாயும் நீ. 47

2329:
நீயன்றே நீரேற்று* உலகம் அடியளந்தாய்,*
நீயன்றே நின்று நிரைமேய்த்தாய்* - நீயன்றே
மாவாயுரம் பிளந்து* மாமருதினூடுபோய்,*
தேவாசுரம் பொருதாய் செற்று? 48

2330:
செற்றதுவும்* சேரா இரணியனை* சென்றேற்றுப்
பெற்றதுவும்* மாநிலம், பின்னைக்காய்* - முற்றல்
முரியேற்றின்* முன்நின்று மொய்ம்பொழித்தாய்,* மூரிச்
சுரியேறு* சங்கினாய்! சூழ்ந்து. 49

2331:
சூழ்ந்த துழாயலங்கல்* சோதி மணிமுடிமால்,*
தாழ்ந்த அருவித் தடவரைவாய்,* - ஆழ்ந்த
மணிநீர்ச்சுனை வளர்ந்த* மாமுதலை கொன்றான்,*
அணிநீல வண்ணத் தவன். 50

2332:
அவனே அருவரையால்* ஆநிரைகள் காத்தான்,*
அவனே அணிமருதம் சாய்த்தான்,* - அவனே
கலங்காப் பெருநகரம்* காட்டுவான் கண்டீர்,*
இலங்கா புரமெரித்தான் எய்து. 51

2333:
எய்தான் மராமரம்* ஏழும் இராமனாய்,*
எய்தான் அம்மான் மரிய ஏந்திழைக்காய்,* - எய்ததுவும்
தென்னிலங்கைக்கோன் வீழ* சென்று குறளுருவாய்*
முன்னிலம் கைக்கொண்டான் முயன்று. 52

இயற்பா

2334:
முயன்று தொழுநெஞ்சே!* மூரிநீர் வேலை,*
இயன்றமரத்தாலிலையின் மேலால்,* - பயின்றங்கோர்
மண்ணலங்கொள் வெள்ளத்து* மாயக் குழவியாய்,*
தண்ணலங்கல் மாலையான் தாள். 53

2335:
தாளால் சகடம்* உதைத்துப் பகடுந்தி,*
கீளா மருதிடைபோய்க் கேழலாய்,* - மீளாது
மண்ணகலம் கீண்டு* அங்கோர் மாதுகந்த மார்வற்கு,*
பெண்ணகலம் காதல் பெரிது. 54

2336:
பெரியவரைமார்பில்* பேராரம் பூண்டு,*
கரிய முகிலிடைமின் போல,* - திரியுங்கால்
பாணொடுங்க வண்டறையும் பங்கயமே,* மற்றவன்தன்
நீள் நெடுங்கண் காட்டும் நிறம். 55

2337:
நிறம்வெளிது செய்து* பசிது கரிதென்று,*
இறையுருவம் யாமறியோம் எண்ணில்,* - நிறைவுடைய
நாமங்கை தானும்* நலம்புகழ வல்லளே,*
பூமங்கை கேள்வன் பொலிவு? 56

2338:
பொலிந்திருண்ட கார்வானில்* மின்னேபோல் தோன்றி,*
மலிந்து திருவிருந்த மார்வன்,* - பொலிந்து
கருடன்மேல் கொண்ட* கரியான் கழலே,*
தெருடன்மேல் கண்டாய் தெளி. 57

2339:
தெளிந்த சிலாதலத்தின்* மேலிருந்த மந்தி,*
அளிந்த கடுவனையே நோக்கி,* - விளங்கிய
வெண்மதியம் தாவென்னும்* வேங்கடமே,* மேலொருநாள்
மண்மதியில்* கொண்டுகந்தான் வாழ்வு. 58

2340:
வாழும் வகையறிந்தேன்* மைபோல் நெடுவரைவாய்,*
தாழும் அருவிபோல் தார்கிடப்ப,* - சூழும்
திருமா மணிவண்ணன்* செங்கண்மால்,* எங்கள்
பெருமான்* அடிசேரப் பெற்று. 59

2341:
பெற்றம் பிணைமருதம்* பேய்முலை மாச்சகடம்,*
முற்றக்காத்தூடு போயுண்டுதைத்து,* - கற்றுக்
குணிலை* விளங்கனிக்குக் கொண்டெறிந்தான்,* வெற்றிப்
பணிலம்வாய் வைத்துகந்தான் பண்டு. 60

2342:##
பண்டெல்லாம் வேங்கடம்* பாற்கடல் வைகுந்தம்,*
கொண்டங் குறைவார்க்குக் கோயில்போல்,* - வண்டு
வளங்கிளரும் நீள்சோலை* வண்பூங் கடிகை,*
இளங்குமரன் தன் விண்ணகர். (2) 61

இயற்பா

2343:
விண்ணகரம் வெஃகா* விரிதிரைநீர் வேங்கடம்,*
மண்ணகரம் மாமாட வேளுக்கை,*- மண்ணகத்த
தென்குடந்தை* தேனார் திருவரங்கம் தென்கோட்டி,*
தன்குடங்கை நீரேற்றான் தாழ்வு. 62

2344:
தாழ்சடையும் நீள்முடியும்* ஒண்மழுவும் சக்கரமும்,*
சூழரவும் பொன்னாணும் தோன்றுமால்,*- சூழும்
திரண்ட அருவி பாயும்* திருமலைமேல் எந்தைக்கு,*
இரண்டு உருவும் ஒன்றாய் இசைந்து. 63

2345:
இசைந்த அரவமும்* வெற்பும் கடலும்,*
பசைந்தங்க அமுது படுப்ப,* - அசைந்து
கடைந்த வருத்தமோ* கச்சி வெஃகாவில்,*
கிடந்திருந்து நின்றதுவும் அங்கு? 64

2346:
அங்கற்கு இடரின்றி* அந்திப் பொழுதத்து,*
மங்க இரணியனது ஆகத்தை,*- பொங்கி
அரியுருவமாய்ப் பிளந்த* அம்மான் அவனே,*
கரியுருவம் கொம்பொசித்தான் காய்ந்து. 65

2347:
காய்ந்திருளை மாற்றிக்* கதிரிலகு மாமணிகள்,*
ஏய்ந்த பணக்கதிர்மேல் வெவ்வுயிர்ப்ப,* - வாய்ந்த
மதுகைடவரும்* வயிறுருகி மாண்டார்,*
அது கேடவர்க்கிறுதி ஆங்கே. 66

2348:
ஆங்கு மலரும்* குவியுமால் உந்திவாய்,*
ஓங்கு கமலத்தின் ஒண்போது,* - ஆங்கைத்
திகிரி சுடரென்றும்* வெண்சங்கம்,* வானில்
பகருமதி என்றும் பார்த்து. 67

2349:
பார்த்த கடுவன்* சுனைநீர் நிழற்கண்டு,*
பேர்த்தோர் கடுவனெனப் பேர்ந்து,* - கார்த்த
களங்கனிக்குக்* கைநீட்டும் வேங்கடமே,* மேனாள்
விளங்கனிக்குக்* கன்றெறிந்தான் வெற்பு. 68

2350:
வெற்பென்று* வேங்கடம் பாடும்,* வியன்துழாய்க்
கற்பென்று சூடும் கருங்குழல் மேல்,* மற்பொன்ற
நீண்டதோள் மால்கிடந்த* நீள்கடல் நீராடுவான்,*
பூண்டநா ளெல்லாம் புகும். 69

2351:
புகுமதத்தால்* வாய்பூசிக் கீழ்தாழ்ந்து,* அருவி
உகுமதத்தால் கால்கழுவிக் கையால்,*- மிகுமதத்தேன்
விண்டமலர் கொண்டு* விறல் வேங்கடவனையே,*
கண்டு வணங்கும் களிறு. 70

இயற்பா

2352:
களிறு முகில்குத்தக்* கையெடுத்தோடி,*
ஒளிறு மருப்பொசிகை* யாளி பிளிறி–
விழ,* கொன்று நின்றதிரும்* வேங்கடமே,* மேனாள்
குழக்கன்று* கொண்டெறிந்தான் குன்று. 71

2353:
குன்றொன்றினாய* குறமகளிர் கோல்வளைக்கை,*
சென்று விளையாடும் தீங்கழைபோய்,* – வென்று
விளங்குமதி கோள்விடுக்கும்* வேங்கடமே,* மேலை
இளங்குமரர் கோமான் இடம். 72

2354:
இடம்வலம் ஏழ்பூண்ட* இரவித் தேரோட்டி,*
வடமுக வேங்கடத்து மன்னும்,* – குடம்நயந்த
கூத்தனாய் நின்றான்* குரைகழலே கூறுவதே,*
நாத்தன்னால் உள்ள நலம். 73

2355:
நலமே வலிதுகொல்* நஞ்சூட்டு வன்பேய்,*
நிலமே புரண்டுபோய் வீழ,* – சலமேதான்
வெங்கொங்கை உண்டானை* மீட்டாய்ச்சி ஊட்டுவான்,*
தன்கொங்கை வாய்வைத்தாள் சார்ந்து. 74

2356:
சார்ந்தகடு தேய்ப்பத்* தடாவிய கோட்டுச்சிவாய்*
ஊர்ந்தியங்கும் வெண்மதியின்* ஒண்முயலை,* – சேர்ந்து
சினவேங்கை பார்க்கும்* திருமலையே,* ஆயன்
புனவேங்கை நாறும் பொருப்பு. 75

2357:
பொருப்பிடையே நின்றும்* புனல்குளித்தும்,* ஐந்து
நெருப்பிடையே நிற்கவும் நீர் வேண்டா* – விருப்புடைய
வெஃகாவே சேர்ந்தானை* மெய்ம்மலர்தூய்க் கைதொழுதால்,*
அஃகாவே தீவினைகள் ஆய்ந்து. 76

2358:
ஆய்ந்த அருமறையோன்* நான்முகத்தோன் நன்குறங்கில்*
வாய்ந்த குழவியாய் வாளரக்கன்,* – ஏய்ந்த
முடிப்போது* மூன்றேழன்றெண்ணினான்,* ஆர்ந்த
அடிப்போது நங்கட்கு அரண். 77

2359:
அரணாம் நமக்கென்றும்* ஆழி வலவன்,*
முரணாள் வலம்சுழிந்த மொய்ம்பன்,* – சரணாமேல்
ஏதுகதி ஏதுநிலை* ஏதுபிறப் பென்னாதே,*
ஓதுகதி மாயனையே ஓர்த்து. 78

2360:
ஓர்த்த மனத்தராய்* ஐந்தடக்கி ஆராய்ந்து,*
பேர்த்தால் பிறப்பேழும் பேர்க்கலாம்,* – கார்த்த
விரையார் நறுந்துழாய்* வீங்கோத மேனி,*
நிரையார மார்வனையே நின்று. 79

send your comments to rmvenkat@yahoo.com

இயற்பா

2361:
நின்று எதிராய* நிரைமணித்தேர் வாணன்தோள்,*
ஒன்றிய ஈரைஞ்ஞூறுடன் துணிய,* – வென்றிலங்கும்
ஆர்படுவான் நேமி* அரவணையான் சேவடிக்கே*
நேர்படுவான் தான்முயலும் நெஞ்சு. 80

2362:
நெஞ்சால்* நினைப்பரியனேலும்* நிலைபெற்று என்
நெஞ்சமே! பேசாய்* நினைக்குங்கால்,*– நெஞ்சத்துப்
பேராது நிற்கும்* பெருமானை என்கொலோ,*
ஓராது நிற்பது உணர்வு? 81

2363:
உணரில் உணர்வரியன்* உள்ளம் புகுந்து*
புணரிலும் காண்பரியன் உண்மை,* – இணரணையக்
கொங்கணைந்து வண்டறையும்* தண்துழாய்க் கோமானை,*
எங்கணைந்து காண்டும் இனி? 82

2364:
இனியவன் மாயன்* என உரைப்பரேலும்,*
இனியவன் காண்பரியனேலும்,* – இனியவன்
கள்ளத்தால் மண்கொண்டு* விண்கடந்த பைங்கழலான்,*
உள்ளத்தின் உள்ளே உளன். 83

2365:
உளனாய* நான்மறையின் உட்பொருளை,* உள்ளத்–
துளனாகத் தேர்ந்து உணர்வரேலும்,* – உளனாய
வண்தாமரை நெடுங்கண்* மாயவனை யாவரே,*
கண்டார் உகப்பர் கவி? 84

2366:
கவியினார் கைபுனைந்து* கண்ணார் கழல்போய்,*
செவியினார் கேள்வியராய்ச் சேர்ந்தார்,* – புவியினார்
போற்றி உரைக்கப்* பொலியுமே,* பின்னைக்காய்
ஏற்றுயிரை அட்டான் எழில்? 85

2367:
எழில்கொண்டு* மின்னுக் கொடியெடுத்து,* வேகத்–
தொழில்கொண்டு தான்முழங்கித் தோன்றும்,* – எழில் கொண்ட
நீர்மேகம் அன்ன* நெடுமால் நிறம்போல,*
கார்வானம் காட்டும் கலந்து. 86

2368:
கலந்து மணியிமைக்கும் கண்ணா,*நின் மேனி
மலர்ந்து* மரகதமே காட்டும்,* – நலந்திகழும்
கொந்தின்வாய் வண்டறையும்* தண்துழாய்க் கோமானை,*
அந்திவான் காட்டும் அது. 87

2369:
அது நன்று இது தீதென்று* ஐயப்படாதே,*
மதுநின்ற தண்துழாய் மார்வன்,* – பொதுநின்ற*
பொன்னங் கழலே தொழுமின்,* முழுவினைகள்
முன்னங் கழலும் முடிந்து. 88

இயற்பா

2370:
முடிந்த பொழுதில்* குறவாணர்,* ஏனம்
படிந்துழுசால்* பைந்தினைகள் வித்த,* – தடிங்தெழுந்த
வேய்ங்கழைபோய்* விண்திறக்கும் வேங்கடமே,* மேலொருநாள்
தீங்குழல்* வாய் வைத்தான் சிலம்பு. 89

2371:
சிலம்பும் செறிகழலும் சென்றிசைப்ப,* விண்ணுறு
அலம்பிய சேவடிபோய்,* அண்டம் – புலம்பியதோள்*
எண்திசையும் சூழ* இடம்போதாது என்கொலோ,*
வண்துழாய் மாலளந்த மண்? 90

2372:
மண்ணுண்டும்* பேய்ச்சி முலையுண்டு மாற்றுதாய்,*
வெண்ணெய் விழுங்க வெகுண்டு,*ஆய்ச்சி – கண்ணிக்
கயிற்றினல் கட்ட* தான் கட்டுண்டு இருந்தான்,*
வயிற்றினேடு ஆற்று மகன். 91

2373:
மகனொருவர்க்கு அல்லாத* மாமேனி மாயன்,*
மகனும் அவன்மகன் தன்* காதல் மகனை*
சிறைசெய்த வாணன்தோள்* செற்றுன் கழலே*
நிறைசெய்து என் நெஞ்சே! நினை. 92

2374:
நினைத்துலகில் ஆர்தெளிவார்* நீண்ட திருமால்,*
அனைத்துலகும் உள்ளொடுக்கி ஆல்மேல்,* – கனைத்துலவு
வெள்ளத்தோர் பிள்ளையாய்* மெள்ளத் துயின்றுனை,*
உள்ளத்தே வைநெஞ்சே! உய்த்து. 93

2375:
உய்த்துணர்வு என்னும்* ஒளிகொள் விளக்கேற்றி,*
வைத்தவனை நாடி வலைப்படுத்தேன்,* – மெத்தெனவே
நின்றுன் இருந்தான்* கிடந்தான் என் நெஞ்சத்து,*
பொன்றுமை மாயன் புகுந்து. 94

2376:
புகுந்திலங்கும்* அந்திப் பொழுதகத்து,* அரியாய்
இகழ்ந்த* இரணியன தாகம்,*– சுகிர்ந்தெங்கும்
சிந்தப் பிளந்த* திருமால் திருவடியே*
வந்தித்து என்னெஞ்சமே! வாழ்த்து. 95

2377:
வாழ்த்திய வாயராய்* வானேர் மணிமகுடம்*
தாழ்த்தி வணங்கத் தழும்பாமே,* – கேழ்த்த
அடித்தாமரை* மலர்மேல் மங்கை மணாளன்,*
அடித்தாமரையா மலர். 96

2378:
அலரெடுத்த உந்தியான்* ஆங்கெழிலாய,*
மலரெடுத்த மாமேனி மாயன்,* – அலரெடுத்த
வண்ணத்தான் மாமலரான்* வார்சடையான்* என்றிவர்கட்கு
எண்ணத்தானுமோ இமை? 97

இயற்பா

2379:
இமம்சூழ் மலையும்* இருவிசும்பும் காற்றும்,*
அமஞ்சூழ்ந்தற விளங்கித் தோன்றும்,* - நமன்சூழ்
நரகத்து* தம்மை நணுகாமல் காப்பான்,*
துரகத்தை வாய்பிளந்தான் தொட்டு. 98

2380:##
தொட்ட படையெட்டும்* தோலாத வென்றியான்,*
அட்ட புயகரத்தான் அஞ்ஞான்று,* - குட்டத்துக்
கோள்முதலை துஞ்சக்* குறித்தெறிந்த சக்கரத்தான்*
தாள் முதலே நங்கட்குச் சார்வு. (2) 99

2381:##
சார்வு நமக்கென்றும் சக்கரத்தான்,* தண்துழாய்த்
தார்வாழ்* வரைமார்பன் தான்முயங்கும்,* - காரார்ந்த
வானமரு மின்னிமைக்கும்* வண்தாமரைநெடுங்கண்,*
தேனமரும் பூமேல் திரு. (2) 100

பேயாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா

நான்முகன் திருவந்தாதி

திருமழிசைப்பிரானடி வாழ்த்து

நாரயணன் படைத்தான் நான்முகனை*
நான்முகனுக்கு ஏரார் சிவன்பிறந்தான் என்னும்சொல்*
சீரார்மொழி செப்பி வாழலாம் நெஞ்சமே*
மொய்பூமழிசைப் பரனடியே வாழ்த்து

2382:##
நான்முகனை* நாராயணன் படைத்தான்*
நான்முகனும் தான்முகமாய்ச்* சங்கரனைத் தான்படைத்தான்*
யான்முகமாய் அந்தாதி மேலிட்டு* அறிவித்தேன் ஆழ்பொருளை*
சிந்தாமல் கொண்மின்நீர் தேர்ந்து (2) 1

2383:
தேருங்கால் தேவன்* ஒருவனே என்றுரைப்பர்*
ஆருமறியார் அவன்பெருமை*
ஓரும் பொருள்முடிவும் இத்தனையே* எத்தவம் செய்தார்க்கும்*
அருள்முடிவது ஆழியான் பால் 2

2384:
பாலில் கிடந்ததுவும்* பண்டரங்கம் மேயதுவும்*
ஆலில் துயின்றதுவும் ஆரறிவார்*
ஞாலத்து ஒருபொருளை* வானவர்தம் மெய்ப்பொருளை*
அப்பில் அருபொருளை யானறிந்தவாறு? 3

2385:
ஆறு சடைக்கரந்தான்* அண்டர்கோன் தன்னோடும்*
கூறுடையன் என்பதுவும்* கொள்கைத்தே*
வேறொருவர் இல்லாமை* நின்றானை எம்மானை*
எப்பொருட்கும் சொல்லானைச்* சொன்னேன் தொகுத்து 4

2386:
தொகுத்த வரத்தனாய்த்* தோலாதான் மார்வம்*
வகிர்த்தவளை உகிர்த்தோள் மாலே*
உகத்தில் ஒருநான்று நீயுயர்த்தி* உள்வாங்கி நீயே*
அருநான்கும் ஆனாய் அறி 5

2387:
அறியார் சமணர்* அயர்த்தார் பவுத்தர்*
சிறியார் சிவப்பட்டார்செப்பில்*
வெறியாய மாயவனை மாலவனை* மாதவனை ஏத்தாதார்*
ஈனவரே ஆதலால் இன்று. 6

2388:
இன்றாக* நாளையேயாக*
இனிச்சிறிதும் நின்றாக* நின்னருள் என் பாலதே*
நன்றாக நான் உன்னைஅன்றி* இலேன்கண்டாய்*
நாரணனே நீயென்னை அன்றியிலை 7

இயற்பா

2389:
இலைதுணை மற்றென்னெஞ்சே* ஈசனை வென்ற*
சிலைகொண்ட செங்கண்மால் சேரா*
குலைகொண்ட ஈரைந்தலையான்* இலங்கையை ஈடழித்த*
கூரம்பன் அல்லால் குறை 8

2390:
குறைகொண்டு நான்முகன்* குண்டிகைநீர் பெய்து*
மறைகொண்ட மந்திரத்தால் வாழ்த்தி*
கறைகொண்ட கண்டத்தான்* சென்னிமேல் ஏறக் கழுவினான்*
அண்டத்தான் சேவடியை ஆங்கு 9

2391:
ஆங்காரவாரம் அதுகேட்டு*
அழலுமிழும் பூங்கார் அரவணையான் பொன்மேனி*
யாம்காண வல்லமே அல்லமே?* மாமலரான் வார்சடையான்*
வல்லரே அல்லரே? வாழ்த்து 10

2392:
வாழ்த்துக வாய்* காண்க கண் கேட்க செவி*
மகுடம் தாழ்த்தி வணங்குமின்கள்* தண்மலரால்*
சூழ்த்த துழாய் மன்னுநீள்முடி* என் தொல்லைமால் தன்னை*
வழாவண்கை கூப்பி மதித்து 11

2393:
மதித்தாய்போய் நான்கின்* மதியார்போய் வீழ*
மதித்தாய் மதிகோள் விடுத்தாய்*
மதித்தாய் மடுக்கிடந்த* மாமுதலை கோள்விடுப்பான்*
ஆழிவிடற்கிரண்டும் போய் இரண்டின் வீடு 12

2394:
வீடாக்கும்* பெற்றியறியாது*
மெய்வருத்திக் கூடாக்கி* நின்றுண்டு கொண்டுழல்வீர்*
வீடாக்கும் மெய்ப்பொருள்தான்* வேத முதற்பொருள்தான்*
விண்ணவர்க்கு நற்பொருள்தான்* நாராயணன் 13

2395:
நாராயணன்* என்னையாளி*
நரகத்துச் சேராமல்* காக்கும் திருமால்*
தன்பேரான பேசப்பெருத* பிணச்சமயர் பேசக்கேட்டு*
ஆசைப்பட்டு ஆழ்வார் பலர் 14

2396:
பலதேவரேத்தப்* படிகடந்தான் பாதம்*
மலரேற விட்டிறைஞ்சி* வாழ்த்த வலராகில்*
மார்க்கண்டன் கண்ட வகையே* வருங்கண்டீர்*
நீர்க்கண்டன் கண்ட நிலை 15

2397:
நிலைமன்னும் என்னெஞ்சம்* அந்நான்று*
தேவர் தலைமன்னர்* தாமே மாற்றாக*
பலமன்னர் போர்மாள* வெங்கதிரோன் மாயப் பொழில்மறைய*
தேராழியால் மறைத்தாரால் 16

இயற்பா

2398:
ஆலநிழற்கீழ்* அறநெறியை*
நால்வர்க்கு மேலையுகத்துரைத்தான்* மெய்த்தவத்தோன்*
ஞாலம் அளந்தானை* ஆழிக் கிடந்தானை*
ஆல்மேல் வளர்ந்தானைத்* தான்வணங்குமாறு 17

2399:
மாறாய தானவனை* வள்ளுகிரால்*
மார்விரண்டு கூறாகக்* கீறிய கோளரியை*
வேறாக ஏத்தியிருப்பாரை* வெல்லுமே*
மற்றவரை சார்த்தி இருப்பார் தவம் 18

2400:
தவம்செய்து* நான்முகனால் பெற்ற வரத்தை*
அவம்செய்த* ஆழியாயன்றே*
உவந்துஎம்மைக் காப்பாய்நீ* காப்பதனை ஆவாய்நீ*
வைகுந்தம் ஈப்பாயும்* எவ்வுயிர்க்கும் நீ 19

2401:
நீயே உலகெலாம்* நின்னருளே நிற்பனவும்*
நீயே* தவத்தேவ தேவனும்*
நீயே எரிசுடரும் மால்வரையும்* எண்திசையும்*
அண்டத்து இருசுடருமாய இவை 20

2402:
இவையா! பிலவாய்* திறந்தெரி கான்ற*
இவையா!* எரிவட்டக் கண்கள்*
இவையா எரிபொங்கிக் காட்டும்* இமையோர் பெருமான்*
அரிபொங்கிக் காட்டும் அழகு ? 21

2403:
அழகியான் தானே* அரியுருவன் தானே*
பழகியான்* தாளே பணிமின்*
குழவியாய்த் தான் ஏழுலகுக்கும்* தன்மைக்கும் தன்மையனே*
மீனாய் உயிரளிக்கும் வித்து 22

2404:
வித்துமிடல் வேண்டுங் கொல்லோ* விடையடர்த்த*
பத்தி உழவன்* பழம்புனத்து*
மொய்த்தெழுந்த கார்மேகமன்ன* கருமால் திருமேனி*
நீர்வானம் காட்டும் நிகழ்ந்து. 23

2405:
நிகழ்ந்தாய் பால்பொன்பசுப்புக்* கார்வண்ணம் நான்கும்*
இகழ்ந்தாய்* இருவரையும் வீயப்–
புகழ்ந்தாய் *சினப்போர்ச்சு வேதனைச்* சேனாபதியாய்*
மனப்போர் முடிக்கும் வகை 24

2406:
வகையால் மதியாது* மண்கொண்டாய்*
மற்றும் வகையால்* வருவதொன்றுண்டே*
வகையால் வயிரம் குழைத்துண்ணும்* மாவலிதான் என்னும்*
வயிர வழக்கொழித்தாய் மற்று 25

இயற்பா

2407:
மற்றுத் தொழுவார்* ஒருவரையும் யானின்மை*
கற்றைச் சடையான்* கரிக்கண்டாய்*
எற்றைக்கும் கண்டுகொள் கண்டாய்* கடல்வண்ணு*
யான் உன்னைக் கண்டு கொள்கிற்குமாறு 26

2408:
மால்தான்* புகுந்த மடநெஞ்சம்*
மற்றதுவும் பேருகக்* கொள்வனோ பேதைகாள்*
நீருடி தான்காண மாட்டாத* தாரகலச் சேவடியை*
யான்காண வல்லேற்கு இது 27

2409:
இதுவிலங்கை ஈடழியக்* கட்டிய சேது*
இதுவிலங்கு வாலியை வீழ்த்தது*
இதுவிலங்கை தானொடுங்க வில்நுடங்கத்* தண் தார்இராவணனை*
ஊனொடுங்க எய்தான் உகப்பு. 28

2410:
உகப்புருவன் தானே* ஒளியுருவன் தானே*
மகப்புருவன் தானே மதிக்கில்*
மிகப்புருவம் ஒன்றுக்கொன்று* ஓசனையான் வீழ*
ஒருகணையால் அன்றிக்கொண்டு எய்தான் அவன். 29

2411:
அவன் என்னையாளி* அரங்கத்து அரங்கில்*
அவனென்னை எய்தாமல் காப்பான்*
அவன்என்னது உள்ளத்து* நின்றான் இருந்தான் கிடக்குமே*
வெள்ளத் தரவணையின் மேல். 30

2412:
மேல் நான்முகன்* அரனையிட்ட விடுசாபம்*
தான் நாரணன் ஒழித்தான்* தாரகையுள்*
வானோர் பெருமானை* ஏத்தாத பேய்காள்*
பிறக்கும் கருமாயம் பேசின் கதை 31

2413:
கதைப்பொருள்தான்* கண்ணன் திருவயிற்றின் உள்ள*
உதைப்பளவு போதுபோக்கு இன்றி*
வதைப் பொருள்தான் வாய்ந்த குணத்துப்* படாதது அடைமினோ*
ஆய்ந்த குணத்தான் அடி 32

2414:
அடிச்சகடம் சாடி* அரவாட்டி*
யானை பிடித்தொசித்துப்* பேய்முலை நஞ்சுண்டு*
வடிப்பவள வாய்ப்பின்னை தோளுக்கா* வல்லேற்ற எருத்திறுத்து*
கோப்பின்னு மானுன் குறிப்பு. 33

2415:
குறிப்பு எனக்குக்* கோட்டியூர் மேயானையேத்த*
குறிப்பு எனக்கு நன்மை பயக்க*
வெறுப்பனோ வேங்கடத்து மேயானை* மெய்வினைநோய் எய்தாமல்*
தான்கடத்தும் தன்மையான் தாள்

இயற்பா

2416:##
தாளால் உலகம்* அளந்த அசைவேகொல்*
வாளாகிடந்தருளும்* வாய்திறவான்*
நீளோதம் வந்தலைக்கும் மாமயிலை* மாவல்லிக்கேணியான்*
ஐந்தலைவாய் நாகத்தணை? 35

2417:##
நாகத்தணைக் குடந்தை* வெஃகா திருவெவ்வுள்*
நாகத்தணை அரங்கம் பேரன்பில்*
நாகத்தணைப் பாற்கடல் கிடக்கும்* ஆதி நெடுமால்*
அணைப்பார் கருத்தன் ஆவான். 36

2418:
வானுலவு தீவளி* மாகடல் மாபொருப்பு*
தானுலவு வெங்கதிரும்* தண்மதியும்*
மேனிலவு கொண்டல் பெயரும்* திசையெட்டும் சூழ்ச்சியும்*
அண்டந் திருமால் அகைப்பு. 37

2419:
அகைப்பில் மனிசரை* ஆறு சமயம் புகைத்தான்*
பொருகடல்நீர் வண்ணன்*
உகைக்குமேல் எத்தேவர் வாலாட்டும்* எவ்வாறு செய்கையும்*
அப்போது ஒழியும் அழைப்பு. 38

2420:
அழைப்பன்* திருவேங்கடத்தானைக் காண*
இழைப்பன்* திருக்கூடல் கூட*
மழைப்பேரருவி* மணிவரன்றி வந்திழிய*
யானை வெருவி அரவொடுங்கும் வெற்பு. 39

2421:
வெற்பென்று* வேங்கடம் பாடினேன்*
வீடாக்கி நிற்கின்றேன்* நின்று நினைக்கின்றேன்*
கற்கின்ற நூல்வலையில் பட்டிருந்த* நூலாட்டி கேள்வனார்*
கால்வலையில் பட்டிருந்தேன் காண். 40

2422:
காணலுறுகின்றேன்* கல்லருவி முத்து உதிர*
ஓண விழவில் ஒலியதிர*
பேணி வருவேங்கடவா!* என்னுள்ளம் புகுந்தாய்*
திருவேங்கடம் அதனைச் சென்று. 41

2423:
சென்று வணங்குமினோ* சேணுயர் வேங்கடத்தை*
நின்று வினைகெடுக்கும் நீர்மையால்*
என்றும் கடிக்கமல நான்முகனும்* கண் மூன்றத்தானும்*
அடிக்கமலம் இட்டேத்தும் அங்கு. 42

2424:
மங்குல்தோய் சென்னி* வடவேங்கடத்தானை*
கங்குல் புகுந்தார்கள்* காப்பணிவான்*
திங்கள் சடையேற வைத்தானும்* தாமரை மேலானும்*
குடையேறத் தாம்குவித்துக் கொண்டு. 43

இயற்பா

2425:
கொண்டு குடங்கால்* மேல்வைத்த குழவியாய்*
தண்ட அரக்கன் தலை* தாளால் பண்டெண்ணி*
போம்குமரன் நிற்கும்* பொழில்வேங்கட மலைக்கே*
போம் குமரருள்ளீர் புரிந்து. 44

2426:
புரிந்து மலரிட்டுப்* புண்டரீகப் பாதம்*
பரிந்து படுகாடு நிற்ப*
தெரிந்தெங்கும் தானோங்கி நிற்கின்றான்* தண்ணருவி வேங்கடமே*
வானோர்க்கும் மண்ணோர்க்கும் வைப்பு. 45

2427:
வைப்பன் மணிவிளக்கா* மாமதியை*
மாலுக்கென்று எப்பொழுதும்* கைநீட்டும் யானையை*
எப்பாடும் வேடுவளைக்கக்* குறவர் வில்லெடுக்கும் வேங்கடமே*
நாடுவளைத் தாடுமேல் நன்று. 46

2428:
நன்மணி வண்ணனூர்* ஆளியும் கோளரியும்*
பொன்மணியும்* முத்தமும் பூமரமும்*
பன்மணி நீரோடு பொருதுருளும்* கானமும் வானரமும்*
வேடுமுடை வேங்கடம்.

2429:
வேங்கடமே* விண்ணோர் தொழுவதுவும்*
மெய்ம்மையால் வேங்கடமே* மெய்வினைநோய் தீர்ப்பதுவும்*
வேங்கடமே தானவரை வீழத்* தன்னாழிப் படைதொட்டு*
வானவரைக் காப்பான் மலை. 48

2430:
மலையாமை மேல்வைத்து* வாசுகியைச் சுற்றி*
தலையாமை தானொருகை பற்றி*
அலையாமல் பீறக்கடைந்த* பெருமான் திருநாமம்*
கூறுவதே யாவர்க்கும் கூற்று. 49

2431:
கூற்றமும் சாரா* கொடுவினையும் சாரா*
தீ மாற்றமும்* சாரா வகையறிந்தேன்*
ஆற்றங்கரை கிடக்கும்* கண்ணன் கடல்கிடக்கும்*
மாயன் உரைக்கிடக்கும்* உள்ளத்து எனக்கு. 50

2432:
எனக்காவார்* ஆரொருவரே*
எம்பெருமான் தனக்காவான்* தானே மற்று அல்லால்*
புனக்காயா வண்ணனே* உன்னைப் பிறர் அறியார்*
என்மதிக்கு* விண்ணெல்லாம் உண்டோ விலை? 51

2433:
விலைக்கு ஆட்படுவர்* விசாதியேற்றுண்பர்*
தலைக்காட்பலி திரிவர் தக்கோர்*
முலைக்கால் விடமுண்ட வேந்தனையே* வேறாகவேத்தாதார்*
கடம் உண்டார் கல்லாதவர். 52

இயற்பா

2434:
கல்லாதவர்* இலங்கை கட்டழித்த*
காகுத்தன் அல்லால்* ஒருதெய்வம் யானிலேன்*
பொல்லாத தேவரை* தேவர் அல்லாரை*
திருவில்லாத் தேவரைத்* தேறல்மின் தேவு. 53

2435:
தேவராய் நிற்கும் அத்தேவும்*
அத்தேவரில் மூவராய் நிற்கும்* முதுபுணர்ப்பும்*
யாவராய் நிற்கின்றது எல்லாம்* நெடுமால் என்றோராதார்*
கற்கின்றது எல்லாம் கடை. 54

2436:
கடை நின்று அமரர்* கழல் தொழுது*
நாளும் இடை நின்ற இன்பத்தர் ஆவர்*
புடைநின்ற நீரோத மேனி* நெடுமாலே*
நின் அடியை யாரோத* வல்லார் அவர்? 55

2437:
அவர் இவர் என்று இல்லை* அனங்கவேள் தாதைக்கு*
எவரும் எதிர் இல்லை கண்டீர்*
உவரிக் கடல் நஞ்சம் உண்டான்* கடன் என்று*
வாணற்கு உடன் நின்று தோற்றான் ஒருங்கு. 56

2438:
ஒருங்கிருந்த நல்வினையும்* தீவினையும் ஆவான்*
பெருங்குருந்தம் சாய்த்தவனே பேசில்*
மருங்கிருந்த வானவர்தாம் தானவர்தாம்* தாரகைதான்*
என் நெஞ்சம் ஆனவர்தாம்* அல்லாதது என்? 57

2439:
என்நெஞ்ச மேயான்* இருள் நீக்கி எம்பிரான்*
மன்அஞ்ச முன்னொரு நாள்* மண் அளந்தான்*
என்நெஞ்சம் மேயானை* இல்லா விடை ஏற்றான்*
வெவ்வினை தீர்த்து ஆயானுக்கு ஆக்கினேன் அன்பு. 58

2440:
அன்பாவாய்* ஆரமுதம் ஆவாய்*
அடியேனுக்கு இன்பாவாய்* எல்லாமும் நீயாவாய்*
பொன்பாவை கேள்வா* கிளரொளிஎன் கேசவனே*
கேடின்றி ஆள்வாய்க்கு* அடியேன்நான் ஆள். 59

2441:
ஆட்பார்த்து உழிதருவாய்* கண்டுகொள் என்று*
நின்தாள் பார்த்து உழிதருவேன்* தன்மையை*
கேட்பார்க்கு அரும்பொருளாய் நின்ற* அரங்கனே*
உன்னை விரும்புவதே* விள்ளேன் மனம் 60

2442:
மனக்கேதம் சாரா* மதுசூதன் தன்னை*
தனக்கேதான்* தஞ்சமாக் கொள்ளில்*
எனக்கேதான் இன்றுஒன்றி நின்று உலகையேழ்*
ஆணை ஓட்டினான்* சென்று ஒன்றி நின்ற திரு. 61

இயற்பா

2443:
திருநின்ற பக்கம்* திறவிது என்றோரார்*
கருநின்ற கல்லார்க்கு உரைப்பர்*
திருவிருந்த மார்பின்* சிரீதரன்தன் வண்டுஉலவு தண்துழாய்*
தார்தன்னைச் சூடித் தரித்து. 62

2444:
தரித்திருந்தேன் ஆகவே* தாரா கணப்போர்*
விரித்துரைத்த* வெந்நாகத்துன்னை*
தெரித்தெழுதி வாசித்தும் கேட்டும்* வணங்கி வழிபட்டும்*
பூசித்தும் போக்கினேன் போது. 63

2445:
போதான இட்டிறைஞ்சி ஏத்துமினோ*
பொன்மகரக் காதானை* ஆதிப் பெருமானை*
நாதானை நல்லானை நாரணனை* நம்ஏழ் பிறப்பறுக்கும் சொல்லானை*
சொல்லுவதே சூது. 64

2446:
சூதாவது* என்நெஞ்சத்து எண்ணினேன்*
சொல்மாலை மாதாய* மாலவனை மாதவனை*
யாதானும் வல்லவா*சிந்தித்து இருப்பேற்கு*
வைகுந்தத்து இல்லையோ* சொல்லீர் இடம்? 65

2447:
இடமாவது* என்நெஞ்சம் இன்றெல்லாம்*
பண்டு படநாகணை* நெடியமாற்கு*
திடமாக வையேன்* மதிசூடி தன்னோடு*
அயனைநான் வையேன்* ஆட்செய்யேன் வலம். 66

2448:
வலமாக* மாட்டாமை தானாக*
வைகல் குலமாக* குற்றம்தானாக*
நலமாக நாரணனை நாபதியை* ஞானப் பெருமானை*
சீரணனை ஏத்தும் திறம். 67

2449:
திறம்பேன்மின் கண்டீர்* திருவடிதன் நாமம்*
மறந்தும் புறந்தொழா மாந்தர்*
இறைஞ்சியும் சாதுவராய்ப்* போதுமின்கள் என்றான்*
நமனும்தன் தூதுவரைக் கூவிச் செவிக்கு. 68

2450:
செவிக்கு இன்பம் ஆவதுவும்* செங்கண்மால் நாமம்*
புவிக்கும் புவியதுவே கண்டீர்*
கவிக்கு நிறை பொருளாய் நின்றானை* நேர்பட்டேன்*
பார்க்கில் மறைப்பொருளும்* அத்தனையே தான். 69

2451:
தான் ஒருவனாகித்* தரணி இடந்தெடுத்து*
ஏன் ஒருவனாய்* எயிற்றில் தாங்கியதும்*
யான் ஒருவன் இன்று* அறிகின்றேன் அல்லேன்*
இருநிலத்தைச்* சென்றாங்கு அடிப்படுத்த சேய். 70

இயற்பா

2452:
சேயன் அணியன்* சிறியன் மிகப்பெரியன்*
ஆயன் துவரைக்கோனாய்* நின்ற மாயன்*
அன்று ஓதிய* வாக்கதனைக் கல்லார்*
உலகத்தில் ஏதிலராய்* மெய்ஞ்ஞான மில். 71

2453:
'இல்லறம் இல்லேல்* துறவறமில்' என்னும்*
சொல் அறம் அல்லனவும்* சொல் அல்ல*
நல்லறம் ஆவனவும்* நால்வேத மாத்தவமும்*
நாரணனே யாவது ஈதன்று என்பாரார்? 72

2454:
ஆரே அறிவார்* அனைத்து உலகும் உண்டுமிழ்ந்த*
பேராழியான் தன் பெருமையை*
கார்செறிந்த கண்டத்தான்* எண்கண்ணன் காணான்*
அவன் வைத்த பண்டைத் தானத்தின் பதி. 73

2455:
பதிப்பகைஞர்க்கு ஆற்றாது* பாய்திரை நீர்ப் பாழி*
மதித்தடைந்த வாளரவந் தன்னை*
மதித்தவன்தன் வல்லாகத் தேற்றிய* மாமேனி மாயவனை*
அல்லாது ஒன்று ஏத்தாது என் நா. 74

2456:
நாக்கொண்டு* மானிடம் பாடேன்*
நலமாகத் தீக்கொண்ட* செஞ்சடையான் சென்று*
என்றும் பூக்கொண்டு வல்லவாறு* ஏத்த மகிழாத*
வைகுந்தச் செல்வனார்* சேவடிமேல் பாட்டு. 75

2457:
பாட்டும் முறையும்* படுகதையும் பல்பொருளும்*
ஈட்டிய தீயும் இருவிசும்பும்*
கேட்ட மனுவும்* சுருதி மறை நான்கும்*
மாயன் தனமாயையில் பட்டதற்பு. 76

2458:
தற்பென்னைத்* தான் அறியானேலும்*
தடங்கடலைக் கற்கொண்டு* தூர்த்த கடல்வண்ணன்*
எற்கொண்ட வெவ்வினையும் நீங்க* விலங்கா மனம் வைத்தான்*
எவ்வினையும் மாயுமால் கண்டு. 77

2459:
கண்டு வணங்கினார்க்கு* என்னாங்கொல்*
காமன் உடல் கொண்ட* தவத்தாற்கு உமையுணர்த்த*
வண்டலம்பும் தாரலங்கல் நீள்முடியான்* தன் பெயரே கேட்டிருந்து*
அங்கு ஆரலங்கல் ஆனமையால் ஆய்ந்து. 78

2460:
ஆய்ந்து கொண்டு* ஆதிப் பெருமானை*
அன்பினால் வாய்ந்த* மனத்து இருந்த வல்லார்கள்*
ஏய்ந்த தம் மெய்குந்தமாக* விரும்புவரே*
தாமும் தம் வைகுந்தம் காண்பார் விரைந்து. 79

இயற்பா

2461:
விரைந்தடைமின் மேல் ஒருநாள்* வெள்ளம் பரக்க*
கரந்துலகம்* காத்து அளித்த கண்ணன்*
பரந்துலகம்* பாடின ஆடின கேட்டு*
படுநரகம் வீடின வாசற் கதவு. 80

2462:
கதவு மனம் என்றும்* காணலாம் என்றும்*
குதையும் வினையாவி தீர்ந்தேன்*
விதையாக நல்தமிழை வித்தி* என் உள்ளத்தை நீவிளைத்தாய்*
கற்றமொழி ஆகிக் கலந்து. 81

2463:
கலந்தான் என் உள்ளத்துக்* காமவேள் தாதை*
நலந்தானும்* ஈதொப்பது உண்டே*
அலர்ந்தலர்கள் இட்டேத்தும்* ஈசனும் நான்முகனும்*
என்று இவர்கள் விட்டேத்த* மாட்டாத வேந்து. 82

2464:
வேந்தராய் விண்ணவராய்* விண்ணாகித் தண்ணளியாய்*
மாந்தராய் மாதாய்* மற்று எல்லாமாய்*
சார்ந்தவர்க்குத் தன்னால்தான் நேமியான்* மால்வண்ணன் தான் கொடுக்கும்*
பின்னால்தான் செய்யும் பிதிர். 83

2465:
பிதிரும் மனம் இலேன்* பிஞ்ஞகன் தன்னோடு,*
எதிர்வன் அவன் எனக்கு நேரான்*
அதிரும் கழற்கால மன்னனையே* கண்ணனையே*
நாளும் தொழக் காதல் பூண்டேன் தொழில். 84

2466:
தொழில் எனக்குத்* தொல்லை மால்தன் நாமம் ஏத்த*
பொழுது எனக்கு மற்றதுவே போதும்*
கழிசினத்த வல்லாளன்* வானரக்கோன் வாலி மதன் அழித்த*
வில்லாளன் நெஞ்சத்து உளன். 85

2467:
உளன்கண்டாய் நன்னெஞ்சே* உத்தமன் என்றும் உளன்கண்டாய்*
உள்ளுவார் உள்ளத்து உளன்கண்டாய்*
தன் ஒப்பான் தானாய்* உளன்காண் தமியேற்கும்*
என் ஒப்பார்க்கு ஈசன் இமை. 86

2468:
இமையப் பெருமலை போல்* இந்திரனார்க்கு இட்ட*
சமய விருந்துண்டுஆர் காப்பார்*
சமயங்கள் கண்டான் அவை காப்பான்* கார்க்கண்டன் நான்முகனோடு*
உண்டான் உலகோடுயிர். 87

2469:
உயிர்கொண்டு உடல் ஒழிய* ஓடும் போதோடி*
அயர்வென்ற தீர்ப்பான்* பேர் பாடி*
செயல்தீரச் சிந்தித்து* வாழ்வாரே வாழ்வார்*
சிறுசமயப் பந்தனையார் வாழ்வேல் பழுது. 88

இயற்பா

2470:
பழுதாகாது ஒன்று அறிந்தேன்* பாற்கடலான் பாதம்*
வழுவா வகை நினைந்து* வைகல் தொழுவாரை*
கண்டு இறைஞ்சி வாழ்வார்* கலந்த வினைகெடுத்து*
விண்திறந்து வீற்று இருப்பார் மிக்கு. 89

2471:
வீற்றிருந்து* விண்ணாள வேண்டுவார்*
வேங்கடத்தான் பால்திருந்த* வைத்தாரே பல்மலர்கள்*
மேல்திருந்தி வாழ்வார்* வருமதி பார்த்து அன்பினராய்*
மற்றவர்க்கே தாழ்வாய் இருப்பார் தமர்* 90

2472:
தமராவார் யாவர்க்கும்* தாமரை மேலாற்கும்*
அமரர்க்கும் ஆடரவார்த் தார்க்கும்*
அமரர்கள் தாள் தாமரை* மலர்கள் இட்டு இறைஞ்சி*
மால்வண்ணன் தாள் தாமரை அடைவோம் என்று* 91

2473:
என்றும் மறந்து அறியேன்* என் நெஞ்சத்தே வைத்து*
நின்றும் இருந்தும் நெடுமாலை*
என்றும் திருவிருந்த மார்பன்* சிரீதரனுக்கு ஆளாய்*
கருவிருந்த நாள்முதலாக் காப்பு. 92

2474:
காப்பு மறந்து அறியேன்* கண்ணனே என்று இருப்பன்*
ஆப்பு அங்கொழியவும் பல்லுயிர்க்கும்*
ஆக்கை கொடுத்து அளித்த* கோனே குணப்பரனே*
உன்னை விடத்துணியார்* மெய்தெளிந்தார் தாம். 93

2475:
மெய்தெளிந்தார் என் செய்யார்* வேறானார் நீறாக*
கைதெளிந்து காட்டிக் களப்படுத்து*
பைதெளிந்த பாம்பின் அணையாய்* அருளாய் அடியேற்கு*
வேம்பும் கறியாகுமேன்று. 94

2476:##
ஏன்றேன் அடிமை* இழிந்தேன் பிறப்பு இடும்பை*
ஆன்றேன் அமரர்க் கமராமை*
ஆன்றேன் கடன்நாடும் மண்ணாடும்* கைவிட்டு*
மேலை இடநாடு காண இனி. (2) 95

2477:##
இனி அறிந்தேன்* ஈசற்கும் நான்முகற்கும் தெய்வம்*
இனி அறிந்தேன்* எம்பெருமான் உன்னை*
இனி அறிந்தேன்* காரணன்நீ கற்றவைநீ* கற்பவைநீ*
நற்கிரிசை நாரணன்நீ* நன்கு அறிந்தேன் நான். (2) 96

திருமழிசையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இயற்பா

திருவிருத்தம்

தனியன்:
கிடாம்பியாச்சான் அருளிச்செய்தது

கருவிருத்தக்குழி நீத்தபின் காமக் கடுங்குழிவீழ்ந்து,*
ஒருவிருத்தம் புக்குழலுறுவீர்! உயிரின் பொருள்கட்கு,*
ஒருவிருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோனுரைத்த,*
திருவிருத்தத்து ஓரடி கற்றிரீர் திரு நாட்டகத்தே.

2478:##
பொய் நின்ற ஞானமும்* பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும்,*
இந்நின்ற நீர்மை* இனியாமுருமை,* உயிரளிப்பான்–
எந்நின்ற யோனியுமாய்ப் பிறந்தாய் இமையோர் தலைவா!*
மெய்நின்று கேட்டருளாய்,* அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே. 1

2479:
செழுநீர்த் தடத்து* கயல்மிளிர்ந்தாலொப்ப,* சேயரிக்கண்–
அழுநீர் துளும்ப அலமருகின்றன,* வாழியரோ–
முழுநீர் முகில்வண்ணன் கண்ணன் விண்ணாட்டவர் மூதுவராம்*
தொழு நீரிணையடிக்கே,* அன்பு சூட்டிய சூழ்குழற்கே. 2

2480:
குழல் கோவலர் மடப் பாவையும்* மண்மகளும்* திருவும்,–
நிழல்போல் வனர்கண்டு* நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல்,* தண்ணந்துழாய்–
அழல் போல் அடும் சக்கரத்து அண்ணல் விண்ணோர் தொழக்கடவும்*
தழல்போல் சினத்த,* அப் புள்ளின்பின் போன தனிநெஞ்சமே. 3

2481:
தனிநெஞ்சம் முன்னவர்* புள்ளே கவர்ந்தது,* தண்ணந்துழாய்க்கு–
இனிநெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாமிலம்,* நீ நடுவே–
முனிவஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான் முடி சூடுதுழாய்*
பனிநஞ்ச மாருதமே,* எம்மதாவி பனிப்பியல்வே? 4

2482:
பனிப்பியல்வாக* உடைய தண்வாடை,* இக்காலம் இவ்வூர்
பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்து எரிவீசும்,* அந் தண்ணந்துழாய்–
பனிப்புயல் சோரும் தடங்கண்ணி மாமைத் திறத்துக்கொலாம்?*
பனிப்புயல் வண்ணண்,* செங்கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே? 5

2483:
தடாவிய அம்பும்* முரிந்த சிலைகளும் போகவிட்டு,*
கடாயின கொண்டொல்கும் வல்லியீதேனும்,* அசுரர்மங்கக்–
கடாவிய வேகப் பறவையின் பாகன் மதனசெங்கோல்*
நடாவிய கூற்றங்கண்டீர்,* உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே. 6

2484:
ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து,* நன்னீரிட்டுக் கால்சிதைந்து*
நீலவல்லேறு பொராநின்ற வானம் இது,* திருமால்–
கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு* தண்பூங்–
காலங்கொலோ அறியேன்,* வினையாட்டியேன் காண்கின்றவே? 7

இயற்பா

2485:
காண்கின்றனகளும்* கேட்கின்றனகளும் காணில்,* இந்நாள்–
பாண்குன்ற நாடர் பயில்கின்றன,* இதெல்லாம் அறிந்தோம்–
மாண்குன்றம் ஏந்தி தண் மாமலை வேங்கடத்து உம்பர்நம்பும்*
சேண்குன்றம் சென்று,* பொருள்படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே. 8

2486:
திண்பூஞ் சுடர்நுதி* நேமியஞ் செல்வர்,* விண்ணுடனைய–
வண்பூ மணிவல்லி யாரே பிரிபவர் தாம்,* இவையோ–
கண்பூங் கமலம் கருஞ்சுடராடி வெண்முத்தரும்பி*
வண்பூங் குவளை,* மடமான் விழிக்கின்ற மாயிதழே. 9

2487:
மாயோன்* வடதிரு வேங்கட நாட,* வல்லிக்கொடிகாள்!–
நோயோ உரைக்கிலும்* கேட்கின்றிலீர் உரையீர்* நுமது–
வாயோ அதுவன்றி வல்வினையேனும் கிளியும் எள்கும்–
ஆயோ?* அடும் தொண்டையோ,* அறையோ இதறிவரிதே. 10

2488:
அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன,* கண்ணன் விண்ணனையாய்!–
பெரியன காதம்* பொருட்கோ பிரிவென,* ஞாலமெய்தற்கு–
உரியன வெண்முத்தும் பைம்பொன்னும் ஏந்தி ஓரோகுடங்கைப்*
பெரியென கெண்டைக் குலம்,*இவையோ வந்து பேர்கின்றவே? 11

2489:
பேர்கின்றது மணி மாமை,* பிறங்கியள்ளல் பயலை*
ஊர்கின்றது கங்குல் ஊழிகளே,* இதெல்லாமினவே–
ஈர்கின்ற சக்கரத்து எம்பெருமான் கண்ணன் தண்ணந்துழாய்*
சார்கின்ற நன்னெஞ்சினர்,* தந்து போன தனிவளமே. 12

2490
தனிவளர் செங்கோல் நடாவு,* தழல்வாய் அரசவியப்–
பனிவளர் செங்கோல் இருள்வீற்றிருந்தது,* பார்முழுதும்–
துனிவளர் காதல் துழாயைத் துழாவுதண் வாடைதடிந்து*
இனிவளை காப்பவர் ஆர்,* எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே. 13

2491:
ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும்,* உயிர்மேல் மிளிர்ந்திவையோ*
பேர்வனவோ வல்ல* தெய்வ நல்வேள்கணை,* பேரொளியே–
சோர்வன நீலச் சுடர்விடும் மேனி அம்மான்* விசும்பூர்–
தேர்வன,* தெய்வ மன்னீர கண்ணோ? இச் செழுங்கயலே? 14

2492:
’கயலோ நுமகண்கள்?‘ என்று* களிறு வினவிநிற்றீர்,*
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை,* கடல்கவர்ந்த–
புயலோடு உலாம்கொண்டல் வண்ணன் புன வேங்கடத்து எம்மொடும்*
பயலோவிலீர்,* கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பலபலவே. 15

2493:
பலபல ஊழிகள் ஆயிடும்,* அன்றியோர் நாழிகையைப்*
பலபல கூறிட்ட கூறுயிடும்,* கண்ணன் விண்ணனையாய்!*
பலபல நாளன்பர் கூடிலும் நீங்கிலும் யாம்மெலிதும்*
பலபல சூழலுடைத்து,* அம்ம! வாழி இப் பாயிருளே. 16

இயற்பா

2494:
இருள்விரிந்தால் அன்ன* மாநீர்த் திரைகொண்டு வாழியரோ*
இருள்பிரிந்தார் அன்பர் தேர்வழி தூரல்,* அரவணைமேல்-
இருள்விரி நீலக் கருநாயிறுசுடர் கால்வதுபோல்*
இருள்விரி சோதிப்,* பெருமான் உறையும் எறிகடலே! 17

2495:
கடல்கொண்டு எழுந்தது வானம்* அவ்வானத்தை அன்றிச்சென்று*
கடல்கொண்டு எழுந்த அதனால்இது,* கண்ணன் மண்ணும்விண்ணும்-
கடல்கொண்டு எழுந்த அக்காலங்கொலோ! புயற் காலங்கொலோ!*
கடல்கொண்ட கண்ணீர்,* அருவி செய்யா நிற்கும் காரிகையே. 18

2496:
காரிகையார் நிறை காப்பவர் யாரென்று,* கார்கொண்டு இன்னே-
மாரிகை ஏறி* அறையிடும் காலத்தும்,* வாழியரோ-
சாரிகைப் புள்ளர் அந்தண்ணந் துழாயிறை கூயருளார்*
சேரிகையேறும்,* பழியாய் விளைந்தது என் சின்மொழிக்கே. 19

2497:
சின்மொழி நோயோ* கழிபெருந்தெய்வம்,* இந் நோயினதென்று-
இன்மொழி கேட்கும்* இளந்தெய்வம் அன்றிது* வேல! நில்நீ-
என்மொழி கேண்மின் என் அம்மனைமீர்! உலகேழும் உண்டான்*
சொல்மொழி, மாலை* அந் தண்ணந்துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே. 20

2498:
சூட்டுநன் மாலைகள்* தூயனவேந்தி,* விண்ணோர்கள் நன்னீர்-
ஆட்டி* அந் தூபம் தராநிற்கவே அங்கு,* ஓர் மாயையினால்-
ஈட்டிய வெண்ணை தொடுவுண்ணப் போந்திமிலேற்று வன்கூன்*
கோட்டிடை ஆடினை கூத்து* அடலாயர் தம் கொம்பினுக்கே. 21

2499:
கொம்பார் தழைகை சிறுநாணெறிவிலம்* வேட்டைகொண்டாட்டு-
அம்பார் களிறு வினவுவது ஐயர்* புள்ளூரும் கள்வர்-
தம்பார் அகத்து என்று மாடா தனதம்மில் கூடாதன*
வம்பார் வினாச்சொல்லவோ,* எம்மை வைத்தது இவ் வான்புனத்தே? 22

2500:
புனமோ? புனத்தயலே * வழி போகும் அருவினையேன்*
மனமோ? மகளிர் நுங்காவல் சொல்லீர்,* புண்டரீகத்து அங்கேழ்-
வனமோர் அனைய கண்ணான் கண்ணன் வானாடு அமரும்* தெய்வத்து-
இனமோர் அனையீர்களாய்,* இவையோ நும் இயல்வுகளே? 23

2501:
இயல்வாயின வஞ்ச நோய்கொண்டு உலாவும்,* ஓரோகுடங்கைக்-
கயல் பாய்வன* பெரு நீர்க்கண்கள் தம்மொடும்,* குன்றமொன்றால்-
புயல்வாயின நிரை காத்த புள்ளூர்தி கள்ளூரும் துழாய்க்*
கொயல்வாய் மலர்மேல்,* மனத்தொடு என்னாங்கொல் எம் கோல்வளைக்கே? 24

2502:
எங்கோல் வளை முதலா,* கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும்அளிக்கும்*
செங்கோல் வளைவு விளைவிக்குமால்,* திறல் சேரமரர்-
தங்கோனுடைய தங்கோன் உம்பர் எல்லாயவர்க்கும் தங்கோன்*
நங்கோன் உகக்கும் துழாய்,* என்செய்யாது இனி நானிலத்தே ? 25

இயற்பா

2503:
நானிலம் வாய்க்கொண்டு* நன்னீரறமென்று கோதுகொண்ட,*
வேனிலஞ் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை,* கடந்தபொன்னே!-
கால்நிலந் தோய்ந்து விண்ணோர் தொழும் கண்ணன் வெ். காவுது* அம்பூந்-
தேனிளஞ் சோலை அப்பாலது,* எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே. 26

2504:
சேமம் செங்கோன் அருளே,* செருவாரும் நட்பாகுவரென்று-
ஏமம் பெற வையம்* சொல்லும் மெய்யே,* பண்டெல்லாம் அறைகூய்-
யாமங்கள் தோறெரி வீசும் நங்கண்ணன் அந் தண்ணந்துழாய்த்*
தாமம் புனைய,* அவ் வாடை ஈதோவந்து தண்ணென்றதே. 27

2505:
தண்ணந் துழாய்* வளை கொள்வது யாமிழப்போம்,* நடுவே-
வண்ணம் துழாவி * ஓர் வாடையுலாவும்,* வள்வாயலகால்-
புள்நந்துழாமே பொருநீர்த்திருவரங்கா! அருளாய்*
எண்ணந் துழாவுமிடத்து,* உளவோபண்டும் இன்னன்னவே? 28

2506:
இன்னன்ன தூது எம்மை ஆளற்றப் பட்டிரந்தாள் இவளென்று*
அன்னன்ன சொல்லா பெடையொடும் போய்வரும்,* நீலமுண்ட-
மின்னன்ன மேனிப் பெருமானுலகில் பெண் தூதுசெல்லா*
அன்னன்ன நீர்மைகொலோ,* குடிச்சீர்மையில் அன்னங்களே ! 29

2507:
அன்னம் செல்வீரும் * வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன்*
முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ* கண்ணன் வைகுந்தனோடு-
என்னெஞ்சினாரைக் கண்டால் என்னைச் சொல்லி* அவரிடைநீர்-
இன்னம் செல்லீரோ,* இதுவோ தகவென்று இசைமின்களே ! 30

2508:
இசைமின்கள் தூதென்று* இசைத்தால் இசையிலம்,* என்தலைமேல்-
அசைமின்கள் என்றால் அசையிங்கொலாம்,* அம்பொன் மாமணிகள்-
திசைமின் மிளிரும் திருவேங்கடத்துவன் தாள்* சிமயம்
மிசை* மின் மிளிரியப் போவான் வழிக் கொண்ட மேகங்களே ! 31

2509:
மேகங்களோ! உரையீர்,* திருமால் திருமேனி ஒக்கும்*
யோகங்கள் உங்களுக்கு எவ்வாறு பெற்றீர்,* உயிரளிப்பான்-
மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து நன்னீர்கள் சுமந்து* நுந்தம்-
ஆகங்கள் நோவ,* வருந்தும் தவமாம் அருள்பெற்றதே? 32

2510:
அருளார் திருச் சக்கரத்தால்* அகல்விசும்பும் நிலனும்*
இருளார் வினைகெடச் செங்கோல் நடாவுதிர்,* ஈங்கோர்பெண்பால்-
பொருளோ எனும் இகழ்வோ? இவற்றின் புறத்தாள் என்றெண்ணோ?*
தெருளோம் அரவணையீர்,* இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே. 33

2511:
சிதைக்கின்றது ஆழி* என்று ஆழியைச் சீறி,* தன் சீறடியால்-
உதைக்கின்ற நாயகன்* தன்னொடும் மாலே,* உனதுதண்தார்-
ததைக்கின்ற தண்ணந் துழாயணிவான் அதுவே மனமாய்ப்*
பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து* அறியேன் செயற் பாலதுவே. 34

இயற்பா

2512:
பால்வாய்ப் பிறைப்பிள்ளை* ஒக்கலைக் கொண்டு,* பகலிழந்த–
மேல்பால் திசைப்பெண் புலம்புறு மாலை,* உலகளந்த–
மால்பால் துழாய்க்கும் மனமுடையார்க்கும் நல்கிற்றையெல்லாம்*
சோல்வான் புகுந்து,* இதுவோர் பனி வாடை துழாகின்றதே. 35

2513:
துழா நெடுஞ்சூழிருள் என்று,* தன் தண்தாரது பெயரா–
எழா நெடு ஊழி* எழுந்த இக்காலத்தும்,* ஈங்கிவளோ–
வழாநெடுந் துன்பத்தள் என்றிரங்கார் அம்மனோ!* இலங்கைக்–
குழா நெடு மாடம்,* இடித்தபிரானார் கொடுமைகளே ! 36

2514:
கொடுங்கால் சிலையர் * நிரைகோளுழவர், கொலையில்வெய்ய*
கடுங்கால் இளைஞர் துடிபடும் கவ்வைத்து,* அருவினையேன்–
நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள்மலர்ப்பாதம் பரவிப் பெற்ற*
தொடுங்கால் ஒசியும் இடை,* இளமாஞ்சென்ற சூழ்கடமே. 37

2515:
கடமாயினகள் கழித்து,* தன்கால் வன்மையால் பலநாள்*
தடமாயின புக்கு* நீர்நிலை நின்ற தவமிதுகொல்,*
குடமாடி இம்மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து*
நடமாடிய பெருமான்,* உருவொத்தன நீலங்களே. 38

2516:
நீலத் தடவரை மேல்* புண்டரீக நெடுந்தடங்கள்–
போல,* பொலிந்து எமக்கு எல்லாவிடத்தவும்,* பொங்குமுந்நீர்–
ஞாலப் பிரான் விசும்புக்கும் பிரான் மற்றும் நல்லோர்பிரான்*
கோலம் கரிய பிரான்,* எம்பிரான் கண்ணின் கோலங்களே. 39

2517:
கோலப் பகல் களிறொன்று கல்புய்ய,* குழாம்விரிந்த–
நீலக்கங்குல் களிறெல்லாம் நிறைந்தன,* நேரிழையீர் !–
ஞாலப்பொன் மாதின் மணாளன் துழாய்நங்கள் சூழ்குழற்கே*
ஏலப் புனைந்து என்னைமார்,* எம்மை நோக்குவது என்றுகொலோ! 40

2518:
என்றும் புன்வாடை இதுகண்டறிதும்,* இவ்வாறு வெம்மை–
ஒன்றும் உருவும் சுவடும் தெரியிலம்,* ஓங்கசுரர்–
பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான் அருள் அருளாத இந்நாள்*
மன்றில் நிறைபழி தூற்றி,* நின்று என்னை வன்காற்று அடுமே. 41

2519:
வன்காற்று அறைய * ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த,*
மென்கால் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன,* மண்ணும்விண்ணும்–
என்காற்கு அளவின்மை காண்மின் என்பான் ஒத்துவான் நிமிர்ந்த*
தன்கால் பணிந்த என்பால்,* எம்பிரானது அடங்கண்களே. 42

2520:
கண்ணும் செந்தாமரை கையும் அவைஅடியோ அவையே,*
வண்ணம் கரியதோர் மால்வரை போன்று,* மதிவிகற்பால்–
விண்ணும் கடந்து உம்பர் அப்பால் மிக்குமற்று எப்பால்யவர்க்கும்*
எண்ணும் இடத்ததுவோ,* எம்பிரானது எழில்நிறமே? 43

இயற்பா

2521:
நியமுயர் கோலமும் * பேரும் உருவும் இவையிவையென்று,*
அறமுயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும்,* அங்கங்கெல்லாம்—
உறவுயர் ஞானச் சுடர்விளக்காய் நின்றதன்றி ஒன்றும்*
பெற முயன்றுர் இல்லையால்,* எம்பிரான் தன் பெருமையையே. 44

2522:
பெருங்கேழலார் தம்* பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம்* நம்மேல்—
ஒருங்கே பிறழவைத்தார் இவ்வகாலம்,* ஒருவர்நம்போல்—
வரும் கேழ்பவர் உளரே?தொல்லை வாழியம் சூழ்பிறப்பும்*
மருங்கே வரப்பெறுமே,* சொல்லு வாழி மடநெஞ்சமே! 45

2523:
மடநெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும்,* ஓர் கருமம் கருதி,—
விடநெஞ்சை உற்றுர் விடவோ அமையும்,* அப் பொன்பெயரோன்—
தடநெஞ்சம் கீண்ட பிரானுர் தமதடிக் கீழ்விடப்* போய்த்—
திடநெஞ்சமாய்,* எம்மை நீத்து இன்று தாறும் திரிகின்றதே. 46

2524:
திரிகின்றது வட மாருதம்,* திங்கள் வெந்தீ முகந்து*
சொரிகின்றது அதுவும் அது* கண்ணன் விண்ணுர் தொழவே—
சரிகின்றது சங்கம் தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை*
விரிகின்றது முழு மெய்யும்,* என்னுங்கொல் என் மெல்லியற்கே? 47

2525:
மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி,* குருவில் மிளிர்தந்து ஆங்கே*
செல்லிய செல்கைத்து உலகை என்காணும்,* என்னுலும் தன்னைச்—
சொல்லிய சூழல் திருமாலவன் கவி யாதுகற்றேன்?*
பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா* கொள்வதோ உண்டு பண்டுபண்டே. 48

2526:
பண்டும் பலபல வீங்கிருள் காண்டும்,* இப் பாயிருள்போல்—
கண்டும் அறிவதும் கேட்பதும் யாமிலம்,* காளவண்ண—
வண்டுண் துழாய்ப் பெருமான் மதுசூதனன் தாமோதரன்*
உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய,* மண்ணேர் அன்ன ஒண்ணுதலே! 49

2527:
ஒண்ணுதல் மாமை * ஒளிபயவாமை, விரைந்துநந்தேர்*
நண்ணுதல் வேண்டும் வலவ! கடாகின்று,* தேன்நவின்ற—
விண்முதல் நாயகன் நீள்முடி வெண்முத்த வாசிகைத்தாய்*
மண்முதல் சேர்வுற்று,* அருவி செய்யாநிற்கும் மாமலைக்கே. 50

2528:
மலைகொண்டு மத்தா அரவால்* சுழற்றிய மாயப்பிரான்.*
அலைகண்டு கொண்ட அமுதம்கொள்ளாது கடல்,* பரதர்—
விலைகொண்டு தந்த சங்கம் இவை வேரித் துழாய்துணையாத்*
துலைகொண்டு தாயம் கிளர்ந்து,* கொள்வான் ஒத்தழைக்கின்றதே. 51

2529:
அழைக்கும் கருங்கடல்* வெண்திரைக்கைகொண்டு போய்,*அலர்வாய்—
மழைக்கண் மடந்தை அரவணையேற,* மண்மாதர் விண்வாய்—
அழைத்துப் புலம்பி முலைமலை மேல்நின்றும் ஆறுகளாய்*
மழைக் கண்ணனீர் திருமால் கொடியான் என்று வார்கின்றதே! 52

இயற்பா

2530:
வாராய் இனமுலையாள் இவள்* வானோர் தலைமகனும்,*
சீராயின தெய்வ நன்னோயிது,* தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த்-
தாராயினும் தழை ஆயினும் தண் கொம்பதாயினும்* கீழ்-
வேராயினும்,* நின்ற மண்ணாயினும் கொண்டு வீசுமினே. 53

2531:
வீசும் சிறகால் பறத்திர்,*விண்ணாடு நுங்கட்கு எளிது*
பேசும் படியன்ன பேசியும் போவது,* நெய்தொடுவுண்டு-
ஏசும் படியன்ன செய்யும் எம்மீசர் விண்ணோர் பிரானார்*
மாசின் மலரடிக் கீழ்,* எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே 54

2532:
வண்டுகளோ! வம்மின்* நீர்ப்பூ நிலப்பூ மரத்திலொண்பூ,*
உண்டு களித்து உழல்வீர்க்கு ஒன்றுரைக்கியம்,* ஏனமொன்றாய்-
மண்துகளாடி வைகுந்த மன்னாள் குழல் வாய்விரைபோல்*
விண்டுகள் வாரும்,* மலருளவோ நும்வியலிடத்தே? 55

2533:
வியலிடம் உண்ட பிரானார்* விடுத்த திருவருளால்,*
உயலிடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம் தோழி,* ஓர் தண்தென்றல்வந்து-
அயலிடை யாரும் அறிந்திலர் அம்பூந்துழாயின் இன்தேன்*
புயலுடை நீர்மையினால்,* தடவிற்று என் புலன்கலனே. 56

2534:
புலக்குண்டல் அப்புண்டரீகத்த போர்க்கெண்டை,* வல்லியொன்றால்-
விலக்குண்டுல் ஆகின்று வேல்விழிக்கின்றன,* கண்ணன் கையால்-
மலக்குண்டு அமுதம் சுரந்த மறிகடல் போன்றவற்றால்*
கலக்குண்ட நான்று கண்டார்,* எம்மை யாரும் கழறலரே. 57

2535:
கழல்தலம் ஒன்றே நிலமுழுதாயிற்று,* ஒருகழல்போய்-
நிழல்தர* எல்லா விசும்பும் நிறைந்தது,* நீண்ட அண்டத்து-
உழறலர் ஞானச் சுடர்விளக்காய் உயர்ந்தோரை இல்லா*
அழறலர் தாமரைக் கண்ணன்,* என்னோ இங்கு அளக்கின்றதே? 58

2536:
அளப்பருந் தன்மைய ஊழியங்கங்குல்,* அந் தண்ணந்துழாய்க்கு-
உளப்பெருங் காதலின் நீளிய வாயுள,* ஓங்குமுந்நீர்-
வளப்பெரு நாடன் மதுசூதனன் என்னும் வல்வினையேன்*
தளப்பெரு நீள்முறுவல்,* செய்யவாய தடமுலையே. 59

2537:##
முலையோ முழுமுற்றும் போந்தில,* மொய்பூங் குழல்குறிய-
கலையோ அரையில்லை நாவோ குழறும்,* கடல்மண்ணெல்லாம்-
விலையோ என மிளிரும் கண் இவள் பரமே! * பெருமான்-
மலையோ* திரு வேங்கடமென்று கற்கின்ற வாசகமே? (2) 60

2538:
வாசகம் செய்வது நம்பரமே?,* தொல்லை வானவர்தம்-
நாயகன்* நாயகர் எல்லாம் தொழுமவன்,* ஞாலமுற்றும்-
வேயகம் ஆயினும் சோரா வகை* இரண்டே அடியால்-
தாயவன்,* ஆய்க்குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம்மிறையே. 61

இயற்பா

2539:
இறையோ இரக்கினும்* ஈங்கோர் பெண்பால்,* எனவும் இரங்காது,–
அறையோ! என* நின்றதிரும் கருங்கடல்,* ஈங்கு இவள்தன்–
நிறையோ இனி உன் திருவருளால் அன்றிக்* காப்பரிதால்–
முறையோ,* அரவணை மேல் பள்ளிகொண்ட முகில்வண்ணனே! 62

2540:
வண்ணம் சிவந்துள* வானாடமரும் குளிர்விழிய,*
தண்மென் கமலத் தடம்போல் பொலிந்தன,* தாமிவையோ–
கண்ணன் திருமால் திருமுகம் தன்னொடும் காதல்செய்தேற்கு*
எண்ணம் புகுந்து,* அடியேனொடு இக்காலம் இருக்கின்றதே. 63

2541:
இருக்கார் மொழியால்* நெறியிழுக்காமை,* உலகளந்த–
திருத்தாளிணை நிலத் தேவர் வணங்குவர்,* யாமும் அவா–
ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும் நொந்து கனியின்மையின்*
கருக்காய் கடிப்பவர் போல்,* திருநாமச் சொல் கற்றனமே. 64

2542:
கற்றுப் பிணைமலர்க் கண்ணின் குலம்வென்று,* ஓரோ கருமம்–
உற்றுப் பயின்று செவியொடு உசாவி,* உலகமெல்லாம்–
முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த பிரானார் திருவடிக்கீழ்*
உற்றும் உறுதும்,* மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே! 65

2543:
உண்ணாது உறங்காது* உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும்*
எண்ணாய் மிளிரும் இயல்வினவாம்,* எரி நீர் வளிவான்–
மண்ணாகிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தமன்னாள்*
கண்ணாய் அருவினையேன்,* உயிராயின காவிகளே. 66

2544:
காவியும் நீலமும்* வேலும் கயலும் பலபலவென்று,*
ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு,* அசுரர்செற்ற–
மாவியம் புள்வல்ல மாதவன் கோவிந்தன் வேங்கடம்சேர்*
தூவியம் பேடை அன்னாள்,* கண்களாய துணைமலரே. 67

2545:
மலர்ந்தே ஒழிலிந்தில* மாலையும் மாலைபொன் வாசிகையும்*
புலந்தோய் தழைப்பந்தர் தண்டுற நாற்றி,* பொருகடல்சூழ்–
நிலந்தாவிய எம் பெருமான் தனது வைகுந்தமன்னாய்!*
கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு,* வன்கொன்றைகள் கார்த்தனவே. 68

2546:
காரேற்று இருள்செகில் ஏற்றின் சுடருக்கு உளைந்து,* வெல்வான்–
போரேற்று எதிர்ந்தது புன்தலை மாலை,* புவனியெல்லாம்–
நீரேற்று அளந்த நெடியபிரான் அருளா விடுமே?*
வாரேற்று இளமுலையாய்,* வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே. 69

2547:
வளைவாய்த் திருச்சக்கரத்து* எங்கள் வானவனார் முடிமேல்,*
தளைவாய் நறுங்கண்ணித்* தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம்பயலை,*
விளைவான் மிகவந்து நாள்திங்கள் ஆண்டு ஊழி நிற்க* எம்மை–
உளைவான் புகுந்து,* இதுவோர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே. 70

இயற்பா

2548:
ஊழிகளாய்* உலகேழும் உண்டான் என்றிலம்,* பழங்கண்டு–
ஆழிகளாம் பழ வண்ணம் என்றேற்கு,* அஃதே கொண்டு அன்னே–
நாழிவளோவென்னும் ஞாலமுண்டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும்*
தோழிகளோ! உரையீர்,* எம்மை அம்மனே சூழ்கின்றவே. 71

2549:
சூழ்கின்ற கங்குல்* சுருங்கா இருளின் கருந்திணிம்பை,*
போழ்கின்ற திங்களம் பிள்ளையும் போழ்க,* துழாய்மலர்க்கே–
தாழ்கின்ற நெஞ்சத்து ஒருதமியாட்டியேன் மாமைக்கு இன்று*
வாழ்கின்றவாறு இதுவோ,* வந்து தோன்றிற்று வாலியதே. 72

2550:
வால் வெண்ணிலவு* உலகாரச் சுரக்கும் வெண் திங்களென்னும்,*
பால்விண் சுரவி சுரமுதிர் மாலை,* பரிதிவட்டம்–
போலும் சுடர் அடலாழிப்பிரான் பொழில் ஏழளிக்கும்*
சால்பின் தகைமை கொலாம்,* தமியாட்டி தளர்ந்ததுவே? 73

2551:
தளர்ந்தும் முறிந்தும்* வருதிரைப் பாயல்,* திருநெடுங்கண்–
வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் வையம் விழுங்கியும்,* மால்வரையைக்–
கிளர்ந்தும் அறிதரக் கீண்டெடுத்தான் முடி சூடுதுழாய்*
அளைந்துண் சிறுபசுந் தென்றல்,* அந்தோ வந்துலாகின்றதே! 74

2552:
உலாகின்ற கெண்டை ஒளியம்பு,*எம் ஆவியை ஊடுருவக்–
குலாகின்ற* வெஞ்சிலை வாள்முகத்தீர்,* குனி சங்கிடறிப்–
புலாகின்ற வேலைப் புணரியம் பள்ளியம்மான்* அடியார்–
நிலாகின்ற வைகுந்தமோ,* வையமோ நும் நிலையிடமே? 75

2553:
இடம்போய் விரிந்து இவ்வுலகளந்தான்* எழிலார் தண்துழாய்,*
வடம்போதினையும் மடநெஞ்சமே,* நங்கள் வெள்வளைக்கே–
விடம்போல் விரிதல் இதுவியப்பே வியன் தாமரையின்*
தடம்போது ஒடுங்க,* மெல்லாம்பல் அலர்விக்கும் வெண்திங்களே. 76

2554:
திங்களம் பிள்ளை புலம்பத்* தன் செங்கோல் அரசுபட்ட*
செங்களம் பற்றி நின்று எள்குபுன்மாலை,* தென் பாலிலங்கை–
வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர் பிரானார் துழாய்துணையா*
நங்களை மாமை கொள்வான்,* வந்து தோன்றி நலிகின்றதே. 77

2555:
நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும்,* வாணன் திண்தோள் துணித்த*
வலியும் பெருமையும் யாஞ்சொல்லும் நீர்த்தல்ல,* மைவரைபோல்–
பொலியும் உருவில் பிரானார் புனை பூந்துழாய் மலர்க்கே*
மெலியும் மடநெஞ்சினார்,* தந்து போயின வேதனையே! 78

2556:
வேதனை வெண்புரி நூலனை,* விண்ணோர் பரவநின்ற–
நாதனை* ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை,* ஞாலந்தத்தும்–
பாதனைப் பாற்கடல் பாம்பணைமேல் பள்ளி கொண்டருளும்*
சீதனையே தொழுவார்,* விண்ணுளாரிலும் சீரியரே. 79

இயற்பா

2557:
சீர் அரசாண்டு* தன் செங்கோல் சிலநாள்* செலீஇக்கழிந்த,–
பாரர சொத்து மறைந்தது நாயிறு,* பாரளந்த–
பேரரசே! எம் விசும்பரசே! எம்மை நீத்துவஞ்சித்த*
ஓரரசே! அருளாய்,* இருளாய் வந்து உறுகின்றதே. 80

2558:
உறுகின்ற கன்மங்கள்* மேலான ஓர்ப்பிலராய்,* இவளைப்–
பெறுகின்ற தாயர்* மெய் நொந்து பெறுர்கொல்* துழாய்குழல்வாய்த்–
துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடமாட்டவும் * சூழ்கின்றிலர்*
இருகின்றதால் இவள் ஆகம்,* மெல்லாவி எரிகொள்ளவே. 81

2559:
எரிகொள் செங்நாயிறு* இரண்டுடனே உதயம் மலைவாய்,*
விரிகின்ற வண்ணத்த எம்பெருமான்கண்கள்,* மீண்டவற்றுள்–
எரிகொள் செந்தீ வீழ் அசுரரைப் போல எம் போலியர்க்கும்*
விரிவ சொல்லீர் இதுவோ,* வையமுற்றும் விளரியதே? 82

2560:
விளரிக் குரல் அன்றில்* மென்படைமேகின்ற முன்றில்பெண்ணை,*
முளரிக் குரம்பை இதுவிதுவாக,* முகில்வண்ணன்பேர்–
கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும்மெல்லாவியும் நைவுமெல்லாம்*
தளரில் கொலோ அறியேன்,* உய்யலாவது இத் தையலுக்கே! 83

2561:
தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள்* குழிய குழுவினுள்ளும்,*
ஐய நல்லார்கள் குழிய விழவினும்,* அங்கங்கெல்லாம்–
கைய பொன்னாழி வெண் சங்கொடும் காண்பான் அவாவுவன்நான்*
மையவண்ணா! மணியே,* முத்தமே! என்தன் மாணிக்கமே! 84

2562:
மாணிக்கங் கொண்டு* குரங்கெறிவொத்து இருளோடுமுட்டி,*
ஆணிப்பொன் அன்ன சுடர்படுமாலை,* உலகளந்த–
மாணிக்கமே! என் மரகதமே! மற்றொப்பாரை இல்லா*
ஆணிப்பொன்னே,* அடியேன் உடையாவி அடைக்கலமே! 85

2563:
அடைக்கலத்து ஓங்கு* கமலத்தலரயன் சென்னியென்னும்,*
முடைக்கலத் தூண்* முன் அரனுக்கு நீக்கியை,* ஆழிசங்கம்–
படைக்கலம் ஏந்தியை வெண்ணெய்க்கு அன்றுய்ச்சி வன் தாம்புகளால்*
புடைக் கலந்தானை, எம்மானை * என் சொல்லிப் புலம்புவனே? 86

2564:
புலம்பும் கனகுரல்* போழ்வாய அன்றிலும், பூங்கழிபாய்ந்து*
அலம்பும் கனகுரல் சூழ்திரை ஆழியும்,* ஆங்கவைநின்–
வலம்புள்ளது நலம் பாடுமிது குற்றமாக* வையம்–
சிலம்பும் படி செய்வதே,* திருமால் இத் திருவினையே? 87

2565:
திருமால் உருவொக்கும் மேரு,* அம்மேருவில் செஞ்சுடரோன்*
திருமால் திருக்கைத் திருச்சக்கரமொக்கும்,* அன்னகண்டும்–
திருமால் உருவோடு அவன் சின்னமே பிதற்று நிற்பதோர்*
திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு,* எங்கேவரும் தீவினையே? 88

send your comments to rmvenkat@yahoo.com

இயற்பா

2566:
தீவினைகட்கு அரு நஞ்சினை* நல்வினைக்கு இன்னமுதை,*
பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை,* புன்மையெள்காது-
ஆவினை மேய்க்கும் வல்லாயனை* அன்றுலகு ஈரடியால்-
தாவின ஏற்றை எம்மானை* எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே? 89

2567:
தலைப்பெய்து யான்உன்* திருவடி சூடும் தகைமையினால்,*
நிலைபெய்த ஆக்கைக்கு நோற்ற இம்மாயமும்,* மாயம்செவ்வே-
நிலைப் பெய்திலாத நிலைமையும் காண்தோறு அசுரர்குழாம்*
தொலைப்பெய்த நேமியெந்தாய்,* தொல்லையூழி சுருங்கலதே. 90

2568:
சுருங்குறி வெண்ணை தொடுவுண்ட கள்வனை,* வையமுற்றும்-
ஒருங்குற உண்ட* பெருவயிற்றாளனை,* மாவலிமாட்டு-
இருங்குறள் ஆகி இசையவோர் மூவடி வேண்டிச்சென்ற*
பெருங்கிறியானை அல்லால்,* அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே. 91

2569:
பேணலம் இல்லா அரக்கர்* முந்நீர பெரும்பதிவாய்,*
நீள்நகர் நீளெரி வைத்தருளாயென்று,* நின்னைவிண்ணோர்-
தாள்நிலந்தோய்ந்து தொழுவர் நின்மூர்த்தி பல்கூற்றிலொன்று*
காணலுமாங்கொல் என்றே,* வைகல் மாலையும் காலையுமே. 92

2570:
காலை வெய்யோற்கு முன்னோட்டுக் கொடுத்த* கங்குல் குறும்பர்*
மாலை வெய்யோன் பட வையகம் பாவுவர்,* அன்னகண்டும்-
காலை நல் ஞானத்துறை படிந்தாடிக் கண்போது செய்து*
மாலை நல் நாவில் கொள்ளார்,* நினையார் அவன் மைப்படியே. 93

2571:
மைப்படி மேனியும்* செந்தாமரைக்கண்ணும் வைதிகரே,*
மெய்ப்படியால் உன் திருவடி சூடும் தகைமையினார்,*
எப்படி ஊராமிலைக்கக் குருட்டாமிலைக்கும் என்னும்*
அப்படி யானும் சொன்னேன்* அடியேன் மற்று யாதென்பனே? 94

2572:##
யாதானும் ஓராக்கையில் புக்கு,* அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும்*
மூதாவியில் தடுமாறும்* உயிர் முன்னமே,* அதனால்-
யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை நல் வீடுசெய்யும்*
மாதா வினைப்பிதுவை,* திருமாலை வணங்குவனே. 95

2573:
வணங்கும் துறைகள்* பலபல ஆக்கி,* மதிவிகற்பால்-
பிணங்கும் சமயம் பலபல ஆக்கி,* அவையவைதோறு-
அணங்கும் பலபல ஆக்கி நின் மூர்த்தி பரப்பிவைத்தாய்*
இணங்கு நின்னோரை இல்லாய்,* நின்கண் வேட்கை எழுவிப்பனே. 96

2574:
எழுவதும் மீண்டே* படுவதும் பட்டு,* எனை ஊழிகள்போய்க்-
கழிவதும் கண்டு கண்டு எள்கலல்லால்,* இமையோர்கள் குழாம்-
தொழுவதும் சூழ்வதும் செய்தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக்கண்டு*
கழிவதோர் காதலுற்றார்க்கும்,* உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே? 97

send your comments to rmvenkat@yahoo.com

இயற்பா

2576:
துஞ்சா முனிவரும்* அல்லாதவரும் தொடரநின்ற,*
எஞ்சாப் பிறவி இடர்கடிவான்,* இமையோர் தமக்கும்-
தன் சார்விலாத தனிப்பெருமூர்த்தி தன் மாயம்செவ்வே*
நெஞ்சால் நினைப்பரிதால்,* வெண்ணெயூண் என்னும் ஈனச்சொல்லே. 98

2576:##
ஈனச் சொல்லாயினும் ஆக,* எறிதிரை வையம்முற்றும்*
ஏனத்து உருவாய் இடந்தபிரான்,* இருங் கற்பகம்சேர்-
வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும் மற்றெல்லாயவர்க்கும்*
ஞானப் பிரானை அல்லால் இல்லை* நான் கண்ட நல்லதுவே (2) 99

2577:
நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான்,* திருமால் திருப்பேர்-
வல்லார்* அடிக்கண்ணி சூடிய* மாறன் விண்ணப்பம் செய்த-
சொல்லார் தொடையல் இந்நூறும் வல்லார் அழுந்தார் பிறப்பாம்*
பொல்லா அருவினை* மாயவன் சேற்று அள்ளல் பொய்ந்நிலத்தே (2) 100

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா

திருவாசிரியம்

தனியன்

காசினியோர் தாம்வாழக் கலியுகத்தே வந்துதித்து*
ஆசிரியப் பாவதனல் அருமறைநூல் விரித்தானை*
தேசிகனைப் பராங்குசனைத் திகழ்வகுளத் தாரானை*
மாசடையா மனத்துவைத்து மறவாமல் வாழ்த்துதுமே !

(ஒவ்வொரு வரிக்கும் கோஷ்டி மாறி சேவிக்கவும்)

2578:##
செக்கர்மா முகிலுடுத்து மிக்க செஞ்சுடர்ப்–
பரிதிசூடி,* அஞ்சுடர் மதியம் பூண்டு*
பலசுடர் புனைந்த பவளச் செவ்வாய்*
திகழ்பசுஞ் சோதி மரதகக் குன்றம்*
கடலோன் கைமிசைக் கண் வளர்வதுபோல்*
பீதக ஆடை முடிபூண் முதலா*
மேதகு பல்கலன் அணிந்து,* சோதி–
வாயவும் கண்ணவும் சிவப்ப,* மீதிட்டுப்–
பச்சை மேனி மிகப் பகைப்ப*
நச்சுவினைக் கவர்தலை அரவினம் அளியேறி*
எறிகடல்நடுவுள் அறிதுயில் அமர்ந்து*
சிவன் அயன் இந்திரன் இவர் முதல் அனைத்தோர்*
தெய்வக் குழாங்கள் கைதொழக் கிடந்த*
தாமரை உந்தித் தனிப் பெருநாயக*
மூவுலகு அளந்த சேவடியோயே! (2)

2579:
உலகு படைத்து உண்ட எந்தை,* அறைகழல்–
சுடர்ப் பூந்தாமரை சூடுதற்கு,* அவாவு–
ஆருயிர் உருகி உக்க,* நேரிய காதல்–
அன்பிலின் பீன் தேறல்,* அமுத–
வெள்ளத் தானும் சிறப்புவிட்டு,* ஒருபொருட்கு–
அசைவோர் அசைக,* திருவொடு மருவிய–
இயற்கை,* மாயாப் பெருவிறல் உலகம்–
மூன்றினொடு நல்வீடு பெறினும்,*
கொள்வது எண்ணுமோ தெள்ளியோர் குறிப்பே?

இயற்பா

2580:

குறிப்பில் கொண்டு நெறிப்பட,* உலகம்–
மூன்றுடன் வணங்கு தோன்றுபுகழ் ஆணை*
மெய்பெற நடாய தெய்வம் மூவரில்–
முதல்வன் ஆகி,* சுடர்விளங்க கலத்து*
வரைபுரை திரைபொர பெருவரை வெருவர,*
உருமுரல் ஒலிமலி நளிர்கடற் படவர–
வரசு* உடல் தடவரை சுழற்றிய,* தனிமாத்–
தெய்வத்து அடியவர்க்கு இனிநாம் ஆளாகவே–
இசையுங்கொல்,* ஊழிதோறூழி ஓவாதே?

2581:

ஊழிதோறூழி ஓவாது* வாழிய–
என்று யாம்தொழ இசையுங் கொல்லோ,*
யாவகை உலகமும் யாவரும் இல்லா,*
மேல்வரும் பெரும்பாழ்க் காலத்து,* இரும்பொருட்கு–
எல்லாம் அரும்பெறல் தனிவித்து,* ஒருதான்–
ஆகித் தெய்வ நான்முகக் கொழுமுளை–
ஈன்று,* முக்கண் ஈசனொடு தேவுபல நுதலி*
மூவுலகம் விளைத்த உந்தி,*
மாயக் கடவுள் மாமுதல் அடியே?

2582:

மாமுதல் அடிப்போது ஒன்று கவிழ்த்து அலர்த்தி,*
மண்முழுதும் அகப்படுத்து,* ஒண்சுடர் அடிப்போது–
ஒன்றுவிண் செலீஇ,* நான்முகப் புத்தேள்–
நாடு வியந்து உவப்ப,* வானவர் முறைமுறை–
வழிபட நெறீஇ,* தாமரைக் காடு–
மலர்க் கண்ணொடு கனிவாய் உடையதுமாய்*
இரு நாயிறு ஆயிரம் மலர்ந்தன்ன*
கற்பகக் காவு பற்பல வன்ன*
முடிதோள் ஆயிரம் தழைத்த*
நெடியோய்க் கல்லதும் அடியதோ உலகே?

2583:

ஓஓ! உலகினது இயல்வே* ஈன்றோள் இருக்க–
மணை நீராட்டி,* படைத்து இடந்து உண்டு உமிழ்ந்–
தளந்து,* தேர்ந்து உலகளிக்கும் முதற்பெருந்–

இயற்பா

கடவுள் நிற்ப* புடைப்பல தானறி–
தெய்வம் பேணுதல்,* தனாது–
புல்லறி வாண்மை பொருந்தக் காட்டி,*
கொல்வன முதலா அல்லன முயலும்,*
இனைய செய்கை இன்பு துன்பளி*
தொல் மாமாயப் பிறவியுள் நீங்கா*
பல் மாமாயத்து அழுந்து மா நளிர்ந்தே.

2584:##
நளிர்மதிச் சடையனும் நான்முகக் கடவுளும்*
தளிரொளி இமையவர் தலைவனும் முதலா,*
யாவகை உலகமும் யாவரும் அகப்பட,*
நிலம்நீர் தீகால் சுடரிரு விசும்பும்*
மலர்சுடர் பிறவும் சிறிதுடன் மயங்க,*
ஒருபொருள் புறப்பாடின்றி முழுவதும்–
அகப்படக் கரந்து* ஓர் ஆலிலைச் சேர்ந்த எம்–
பெருமா மாயனை அல்லது,*
ஒருமா தெய்வம் மற்றுடையமோ யாமே? (2)

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இயற்பா

பெரிய திருவந்தாதி

தனியன்:

முந்துற்ற நெஞ்சே! முயற்றி தரித்துரைத்து*
வந்தித்து வாயார வாழ்த்தி* -சந்த-
முருகூரும் சோலைசூழ் மொய்பூம் பொருநல்*
குருகூரன் மாறன் பேர் கூறு.

2585:##
முயற்றி சுமந்தெழுந்து* முந்துற்ற நெஞ்சே,*
இயற்றுவாய் எம்மொடுநீ கூடி,*-நயப்புடைய-
நாவீன் தொடைக்கிளவி* உள்பொதிவோம்,* நற்பூவைப்-
பூவீன்ற வண்ணன் புகழ். 1

2586:
புகழ்வோம் பழிப்போம்* புகழோம் பழியோம்*
இகழ்வோம் மதிப்போம்* மதியோம் இகழோம்* மற்று-
எங்கள் மால்! செங்கண் மால்!* சீறல்நீ, தீவினையோம்*
எங்கள் மால் கண்டாய் இவை. 2

2587:
இவையன்றே நல்ல* இவையன்றே தீய,*
இவை என்றிவை அறிவனேலும்,* -இவையெல்லாம்-
என்னால் அடைப்பு நீக்கி* ஒண்ணாது இறையவனே,*
என்னால் செயற் பாலது என்? 3

2588:
என்னின் மிகுபுகழார் யாவரே,* பின்னையும்மற்று-
எண்ணில்* மிகுபுகழேன் யானல்லால்,*-என்ன-
கருஞ்சோதி* கண்ணன் கடல்புரையும்,* சீலப்-
பெருஞ்சோதிக்கு என்னெஞ்சு ஆள்பெற்று? 4

2589:
பெற்றதாய் நீயே* பிறப்பித்த தந்தைநீ*
மற்றை யாராவாரும் நீபேசில்,* எற்றேயோ-
மாய! மாமாயவளை* மாயமுலை வாய்வைத்த*
நீயம்மா! காட்டும் நெறி. 5

2590:
நெறிகாட்டி நீக்குதியோ,* நின்பால் கருமா-
முறிமேனி காட்டுதியோ,* மேனாள் அறியோமை*
என்செய்வான் எண்ணினாய் கண்ணனே,* ஈதுரையாய்-
என்செய்தால் என்படோம் யாம்? 6

2591:
'யாமே அருவினையோம் சேயோம்,'* என் நெஞ்சினார்-
தாமே அணுக்கராய்ச் சார்ந்தொழிந்தார்,* -பூமேய-
செம்மாதை* நின் மார்வில் சேர்வித்து,* பாரிடந்த-
அம்மா! நின் பாதத் தருகு. 7

இயற்பா

2592:
அருகும் சுவடும் தெரிவுணரோம்,* அன்பே–
பெருகும் மிகவிதுவென்? பேசீர்,* –பருகலாம்–
பண்புடையீர்! பாரளந்தீர்!* பாவியேம்கண் காண்பரிய*
நுண்புடையீர் நும்மை நுமக்கு. 8

2593:
'நுமக்கடியோம்' என்றென்று* நொந்துதுரைத்தென்,* மாலார்–
தமக்கு அவர்தாம்* சார்வரியர் ஆனால்?*–எமக்கினி–
யாதானும்* ஆகிடுகாண் நெஞ்சே,* அவர்த்திறத்தே–
யாதானும் சிந்தித் திரு. 9

2594:
இருநால்வர் ஈரைந்தின் மேலொருவர்,* எட்டோ–
டொருநால்வர்* ஓரிருவர் அல்லால்,* திருமாற்கு–
யாமார் வணக்கமார்* ஏபாவம் நன்னெஞ்சே*
நாமா மிகவுடையோம் நாழ்? 10

2595:
நாழால் அமர்முயன்ற* வல்லரக்கன், இன்னுயிரை,*
வாழா வகைவலிதல் நின்வலியே,*–ஆழாத–
பாரும்நீ வானும்நீ* காலும்நீ தீயும்நீ,*
நீரும் நீயாய் நின்ற நீ. 11

2596:
நீயன்றே ஆழ்துயரில்* வீழ்விப்பான் நின்றுழன்றாய்?*
போயொன்று சொல்லியென்? போநெஞ்சே,* –நீயென்றும்–
காழ்த்து உபதேசம் தரினும்* கைகொள்ளாய்,* கண்ணன் தாள்–
வாழ்த்துவதே கண்டாய் வழக்கு. 12

2597:
வழக்கொடு மாறுகொள் அன்று* அடியார் வேண்ட,*
இழக்கவும் காண்டும் இறைவ!–இழப்புண்டே,*
எம்மாட் கொண்டாகிலும்* யான்வேண்ட, என்கண்கள்*
தம்மால் காட்டுன் மேனிச் சாய்? 13

2598:
சாயால் கரியானை* உள்ளறியாராய் நெஞ்சே,*
பேயார் முலைகொடுத்தார் பேயராய்,*–நீயார்போய்த்–
தேம்பூண் சுவைத்து* ஊனறிந்தறிந்தும்,* தீவினையாம்–
பாம்பார்வாய்க் கைநீட்டல் பார்த்து. 14

2599:
பார்த்தோர் எதிரிதா நெஞ்சே,* படுதுயரம்–
பேர்த்தோதப்* பீடழிவாம் பேச்சில்லை,*–ஆர்த்தோதம்–
தம்மேனி* தாள்தடவத் தாம்கிடந்து,* தம்முடைய–
செம்மேனிக் கண்வளர்வார் சீர். 15

2600:
சீரால் பிறந்து* சிறப்பால் வளராது,*
பேர் வாமனாகாக்கால் பேராளா,*–மார்பாரப்–
புல்கி நீ உண்டுமிழ்ந்த* பூமி நீர் ஏற்பரிதே?*
சொல்லுநீ யாமறியச் சூழ்ந்து. 16

இயற்பா

2601:
சூழ்ந்தடியார் வேண்டினக்கால்* தோன்றுது விட்டாலும்*
வாழ்ந்திடுவர் பின்னும்தம் வாய்திறவார்,*-சூழ்ந்தெங்கும்-
வாள்வரைகள் போலரக்கன்* வன்தலைகள் தாமிடிய,*
தாள்வரை வில்லேந்திஞர் தாம். 17

2602:
தாம்பால் ஆப்புண்டாலும்* அத்தழும்பு தானிளக,*
பாம்பால் ஆப்புண்டு பாடுற்றுலும்,*-சோம்பாதுஇப்-
பல்லுருவை எல்லாம்* படர்வித்த வித்தா,* உன்-
தொல்லுருவை யாரறிவார் சொல்லு? 18

2603:
சொல்லில் குறையில்லை* சூதறியா நெஞ்சமே,*
எல்லி பகல் என்னுது எப்போதும்,*-தொல்லைக் கண்-
மாத்தானைக்கு எல்லாம்* ஓர் ஐவரையே மாருக,*
காத்தானைக் காண்டும்நீ காண். 19

2604:
காணப் புகில்அறிவு* கைக்கொண்ட நல்நெஞ்சம்,*
நாணப் படுமன்றே நாம்பேசில்?*-மாணி-
உருவாகிக் கொண்டு* உலகம் நீரேற்ற சீரான்,*
திருவாகம் தீண்டிற்றுச் சென்று. 20

2605:
சென்றங்கு வெங்நரகில்* சேராமல் காப்பதற்கு,*
இன்றிங்கு என் நெஞ்சால் இடுக்குண்ட,*-அன்றங்குப்-
பாருருவும்* பார்வளைத்த நீருருவும்* கண்புதைய,-
காருருவன் தான் நிமிர்த்த கால் 21

2606:
காலே பொதத்திரிந்து* கத்துவராம் இனநாள்,*
மாலார் குடிபுகுந்தார் என்மனத்தே,* -மேலால்-
தருக்குமிடம் பாட்டினெடும்* வல்வினையார் தாம்,* வீற்-
றிருக்குமிடம் காணு திளைத்து. 22

2607:
இளைப்பாய் இளையாப்பாய்* நெஞ்சமே! சொன்னேன்,*
இளைக்க நமன்தமர்கள் பற்றி-இளைப்பெய்த*
நாய்தந்து மோதாமல்* நல்குவான் நல்காப்பான்,*
தாய்தந்தை எவ்வுயிர்க்கும் தான். 23

2608:
தானே தனித்தோன்றல்* தன்னளப்பு ஒன்றில்லாதான்*
தானே பிறர்கட்கும் தற்றுேன்றல்,*-தானே-
இளைக்கிற்பார் கீழ்மேலாம்* மீண்டமைப்பான் ஆனுல்,*
அளக்கிற்பார் பாரின் மேல் ஆர்? 24

2609:
ஆரானும் ஆதானும் செய்ய,* அகலிடத்தை-
ஆராய்ந்து* அது திருத்தல் ஆவதே?,*-சீரார்-
மனத்தலை* வன் துன்பத்தை மாற்றினேன்,* வானேர்-
இனத்தலைவன் கண்ணனுல் யான். 25

இயற்பா

2610:
யானும் என் நெஞ்சும் இசைந்தொழிந்தோம்,* வல்வினையைக்–
கானும் மலையும் புகக்கடிவான்,*–தானோர்–
இருளன்ன மாமேனி* எம்மிறையார் தந்த,*
அருளென்னும் தண்டால் அடித்து. 26

2611:
அடியால்* படிகடந்த முத்தோ,* அதன்றேல்–
முடியால்* விசும்பளந்த முத்தோ,*–நெடியாய்!–
செறிகழல்கள் தாள்நிமிர்த்துச்* சென்று உலகமெல்லாம்,*
அறிகிலமால் நீயளந்த அன்று. 27

2612:
அன்றே நம் கண்காணும்* ஆழியான் காருருவம்,*
இன்றேநாம் காணாது இருப்பதுவும்,*–என்றேனும்–
கட்கண்ணால்* காணாத அவ்வுருவை,* நெஞ்சென்னும்–
உட்கண்ணேல் காணும் உணர்ந்து. 28

2613:
உணர ஒருவர்க்கு* எளியனே? செவ்வே,*
இணரும் துழாயலங்கல் எந்தை,*–உணரத்–
தனக்கெளியர்* எவ்வளவர் அவ்வளவன் ஆனால்,*
எனக்கெளியன் எம்பெருமான் இங்கு. 29

2614:
இங்கில்லை பண்டுபோல்* வீற்றிருத்தல்,* என்னுடைய–
செங்கண்மால் சீர்க்கும் சிறிதுள்ளம்,*–அங்கே–
மடியடக்கி நிற்பதனில்* வல்வினையார் தாம்,* மீண்டு–
அடியெடுப்பது அன்றே அழகு? 30

2615:
அழகு மறிவோமாய்* வல்வினையும் தீர்ப்பான்,*
நிழலும் அடிதோறும் ஆனோம்,*–சுழலக்–
குடங்கள்* தலை மீதெடுத்துக் கொண்டாடி,* அன்றத்–
தடங்கடலை மேயார் தமக்கு. 31

2616:
தமக்கடிமை வேண்டுவார்* தாமோதரனார்,–
தமக்கு* அடிமை செய்யென்றால் செய்யாது,*–எமக்கென்றும்
தாம்செய்யும் தீவினைக்கே* தாழ்வுறுவர் நெஞ்சினார்,*
யாம்செய்வது இவ்விடத்து இங்கியாது? 32

2617:
யாதானும் ஒன்றறியில்* தன்னுகக்கில் என்கொலோ,*
யாதானும் நேர்ந்து அணுகாவாறுதான்?,*–யாதானும்–
தேறுமா* செய்யா அசுரர்களை,* நேமியால்–
பாறு பாறாக்கினான் பால். 33

2618:
பாலாழி நீகிடக்கும் பண்பை,* யாம் கேட்டேயும்–
காலாழும்* நெஞ்சழியும் கண்சுழலும்,*–நீலாழிச்–
சோதியாய்! ஆதியாய்!* தொல்வினையெம் பால்கடியும்,*
நீதியாய்! நிற்சார்ந்து நின்று. 34

இயற்பா

2619:
நின்றும் இருந்தும்* கிடந்தும் திரிதந்தும்,*
ஒன்றுமோ ஆற்றான் என் நெஞ்சகலான்,*-அன்றங்கை-
வன்புடையால் பொன்பெயரோன்* வாய்தகர்த்து மார் விடந்தான்,*
அன்புடையன் அன்றே அவன்? 35

2620:
அவனும் இவனும் உவனும்,* மற்று உம்பர்-
அவனும்* அவன் என்று இராதே,*-அவனும்-
அவனே எனத்தெளிந்து* கண்ணனுக்கே தீர்ந்தால்,*
அவனே எவனேலும் ஆம். 36

2621:
ஆமாறு அறிவுடையார்* ஆவது அரிதன்றே?*
நாமே அதுவுடையோம் நன்னெஞ்சே,*-பூமேய்-
மதுகரமே* தண்துழாய் மாலாரை,* வாழ்த்தாம்-
அதுகரமே அன்பால் அமை. 37

2622:
அமைக்கும் பொழுதுண்டே* ஆராயில் நெஞ்சே,*
இமைக்கும் பொழுதும் இடைச்சி குமைத்திறங்கள்*
ஏசியே யாயினும்* ஈன்துழாய் மாயனையே,*
பேசியே போக்காய் பிழை. 38

2623:
பிழைக்க முயன்றோமோ* நெஞ்சமே! பேசாய்,*
தழைக்கும் துழாய் மார்வன் தன்னை,*-அழைத்தொருகால்-
போய் உபகாரம்* பொலியக் கொள்ளாது,* அவன் புகழே-
வாய் உபகாரம் கொண்ட வாய்ப்பு? 39

2624:
வாய்ப்போ இதுவொப்ப* மற்றில்லை வாநெஞ்சே,*
போய்ப்போய்* வெங்நரகில் பூவியேல்,*-தீப்பால-
பேய்த்தாய்* உயிர்க்களாய்ப் பாலுண்டு,* அவளுயிரை-
மாய்த்தானை வாழ்த்தே வலி. 40

2625:
'வலியம்' எனநினைந்து* வந்தெதிர்ந்த மல்லர்*
வலிய முடியிடிய வாங்கி,*-வலியநின்-
பொன்னாழிக் கையால்* புடைத்திடுதி கீளாதே,*
பன்னாளும் நிற்குமிப் பார். 41

2626:
பாருண்டான் பாருமிழ்ந்தான்* பாரிடந்தான் பாரளந்தான்*
பாரிடம் முன்படைத்தான் என்பரால்,*-பாரிடம்-
ஆவானும்* தானானால் ஆரிடமே?,* மற்றொருவர்க்கு-
ஆவான் புகாவால் அவை. 42

2627:
அவயம் எனநினைந்து* வந்தசுரர் பாலே,*
நவையை நளிர்விப்பான் தன்னை,*-கவையில்-
மனத்துயர வைத்திருந்து* வாழ்த்தாதார்க்கு உண்டோ,*
மனத்துயரை மாய்க்கும் வகை? 43

இயற்பா

2628:
வகைசேர்ந்த நல்நெஞ்சும்* நாவுடைய வாயும்,*
மிகவாய்ந்து வீழா எனிலும்,*-மிகவாய்ந்து-
மாலைத்தாம்* வாழ்த்தாது இருப்பர் இதுவன்றே,*
மேலைத்தாம் செய்யும் வினை? 44

2629:
வினையார் தரமுயலும்* வெம்மையே அஞ்சி,*
தினையாம் சிறிதளவும் செல்ல நினையாது*
வாசகத்தால் ஏத்தினேன்* வானோர் தொழுதிறைஞ்சும்,*
நாயகத்தான் பொன்னடிக்கள் நான். 45

2630:
நான்கூறும்* கூற்றுவது இத்தனையே,* நாணாளும்-
தேங்கோத நீருருவன் செங்கண்மால்,*-நீங்காத-
மாகதியாம்* வெந்நரகில் சேராமல் காப்பதற்கு,*
நீகதியா நெஞ்சே! நினை. 46

2631:
நினைத்திறைஞ்சி மானிடவர்* ஒன்றிரப்பர் என்றே,*
நினைத்திடவும் வேண்டாநீ நேரே,*-நினைத்திறைஞ்ச-
எவ்வளவர்* எவ்விடத்தோர் மாலே,* அதுதானும்-
எவ்வளவும் உண்டோ எமக்கு? 47

2632:
எமக்கு யாம் விண்ணாட்டுக்கு* உச்சமதாம் வீட்டை,*
அமைத்திருந்தோம் அஃதன்றே யாமாறு,*-அமைப்பொலிந்த-
மென்தோளி காரணமா* வெங்கோட்டேறு ஏழுடனே,*
கொன்றானையே மனத்துக் கொண்டு? 48

2633:
கொண்டல்தான் மால்வரைதான்* மாகடல்தான் கூரிருள்தான்*
வண்டறுப் பூவைதான் மற்றுத்தான்,*-கண்டநாள்-
காருருவம்* காண்தோறும் நெஞ்சோடும்,* கண்ணனார்-
பேருருவென்று எம்மைப் பிரிந்து. 49

2634:
பிரிந்தொன்று நோக்காது* தம்முடைய பின்னே,*
திரிந்துழலும் சிந்தனையார் தம்மை,*-புரிந்தொருகால்-
'ஆவா!' என இரங்கார்* அந்தோ! வலிதேகொல்,*
மாவாய் பிளந்தார் மனம்? 50

2635:
மனவாளும் ஓரைவர்* வன்குறும்பர் தம்மை,*
சினமாள்வித்து ஓரிடத்தே சேர்த்து*-புனமேய-
தண்துழாயான் அடியைத்* தான்காணும் அஃதன்றே,*
வண்துழாம் சீரார்க்கு மாண்பு? 51

2636:
மாண்பாவித்து அந்நான்று* மண்ணிரந்தான்,* மாயவள்நஞ்சு-
ஊண்பாவித்து உண்டான்* அது ஓருருவம்,*-காண்பான்நங்-
கண்ணவா* மற்றொன்று காணுறு,* சீர்பரவா-
துண்ணவாய் தானுறுமோ ஒன்று? 52

இயற்பா

2637:
ஒன்றுண்டு செங்கண்மால்!* யானுரைப்பது,* உன்னடியார்க்கு–
என்செய்வன் என்றே இரித்திநீ,*–நின்புகழில்–
வைகும்* தம் சிந்தையிலும் மற்றினிதோ,* நீயவர்க்கு–
வைகுந்தம் என்றருளும் வான்? 53

2638:
வானே மறிகடலோ* மாருதமோ தீயகமோ,*
கானே ஒருங்கிற்றும் கண்டிலமால்,* ஆனீன்ற–
கன்றுயரத் தாமெறிந்து* காயுதிர்த்தார் தாள்பணிந்தோம்,*
வன்துயரை யாவா! மருங்கு. 54

2639:
மருங்கோத மோதும்* மணி நாகணையார்,*
மருங்கே வரவரியரேலும்,*–ஒருங்கே–
எமக்கவரைக் காணலாம்* எப்பொழுதும் உள்ளால்,*
மனக்கவலை தீர்ப்பார் வரவு. 55

2640:
வரவாறு ஒன்றில்லையால்* வாழ்வினிதால்,* எல்லே!–
ஒருவாறு ஒருவன் புகாவாறு,* –உருமாறும்–
ஆயவர்தாம் சேயவர்தாம்* அன்றுலகம் தாயவர்தாம்,*
மாயவர்தாம் காட்டும் வழி. 56

2641:
வழித்தங்கு வல்வினையை* மாற்றானோ நெஞ்சே,*
தழீஇக்கொண்டு போரவுணன் தன்னை,*–சுழித்தெங்கும்–
தாழ்விடங்கள் பற்றிப்* புலால்வெள்ளம் தானுகள,*
வாழ்வடங்க மார்விடந்த மால்? 57

2642:
மாலே! படிச்சோதி மாற்றேல்,* இனியுனது–
பாலேபோல்* சீரில் பழுத்தொழிந்தேன்,*–மேலால்–
பிறப்பின்மை பெற்று* அடிக்கீழ்க் குற்றேவல் அன்று,*
மறப்பின்மை யான்வேண்டும் மாடு. 58

2643:
மாடே வரப்பெறுவராம் என்றே,* வல்வினையார்–
காடானும் ஆதானும் கைகொள்ளார்,*–ஊடேபோய்ப்–
போரோதம் சிந்து* திரைக் கண்வளரும்,* பேராளன்–
பேரோதச் சிந்திக்கப் பேர்ந்து. 59

2644:
பேர்ந்தொன்று நோக்காது* பின்னிற்பாய் நில்லாப்பாய்*
ஈன்துழாய் மாயனையே என்னெஞ்சே,*–பேர்ந்தெங்கும்–
தொல்லைமா வெங்நரகில்* சேராமல் காப்பதற்கு*
இல்லைகாண் மற்றோர் இறை. 60

2645:
இறைமுறையான் சேவடிமேல்* மண்ணளந்த அந்நாள்,*
மறைமுறையால் வானாடர் கூடி,*–முறைமுறையின்–
தாதிலகு* பூத்தெளித்தால் ஒவ்வாதே,* தாழ்விசும்பின்–
மீதிலகித் தான்கிடக்கும் மீன். 61

இயற்பா

2646:
மீனென்னும் கம்பில்* வெறியென்னும் வெள்ளிவேய்*
வானென்னும் கேடிலா வான்குடைக்கு,*-தானோர்-
மணிக்காம்பு போல்* நிமிர்ந்து மண்ணளந்தான்,* நங்கள்-
பிணிக்காம் பெருமருந்து பின். 62

2647:
பின்துரக்கும் காற்றிழந்த* சூல்கொண்டல் பேர்ந்தும் போய்,*
வன்திரைக்கண் வந்தணைந்த வாய்மைத்தே,*-அன்று-
திருச்செய்ய நேமியான்* தீயரக்கி மூக்கும்,*
பருச்செவியும் ஈர்ந்த பரன். 63

2648:
பரனும் அவனாதல்* பாவிப்பர் ஆகில்,*
உரனால் ஒருமூன்று போதும்,*-மரமேழன்று-
எய்தானைப்* புள்ளின்வாய் கீண்டானையே,* அமரர்-
கைதான் தொழாவே கலந்து? 64

2649:
கலந்து நலியும்* கடுந்துயரை நெஞ்சே*
மலங்க அடித்து மடிப்பான்,*-விலங்கல்போல்-
தொல்மாலைக் கேசவனை* நாரணனை மாதவனை,*
சொல்மாலை எப்பொழுதும் சூட்டு. 65

2650:
சூட்டாய நேமியான்* தொல்லரக்கன் இன்னுயிரை,*
மாட்டே துயரிழைத்த மாயவனை,*-ஈட்ட-
வெறிகொண்ட* தண்துழாய் வேதியனை,* நெஞ்சே!-
அறிகண்டாய் சொன்னேன் அது. 66

2651:
அதுவோ நன்றென்று* அங்கு அமருலகோ வேண்டில்,*
அதுவோ பொருளில்லை அன்றே?,*-அதுவொழிந்து-
மண் இன்று* ஆள்வேன் எனிலும் கூடும் மடநெஞ்சே,*
கண்ணன் தாள் வாழ்த்துவதே கல். 67

2652:
கல்லும் கனைகடலும்* வைகுந்த வானாடும்,*
புல்லென்று அழிந்தனகொல் ஏபாவம்,*-வெல்ல-
நெடியான் நிறங்கரியான்* உள்புகுந்து நீங்கான்,*
அடியேனது உள்ளத்து அகம். 68

2653:
அகம்சிவந்த கண்ணினராய்* வல்வினையர் ஆவார்,*
முகம்சிதைவர் ஆமன்றே முக்கி,*-மிகுந்திருமால்-
சீர்க்கடலை உள்பொதிந்த* சிந்தனையேன் தன்னை,*
ஆர்க்கடலாம் செவ்வே அடர்த்து? 69

2654:
அடர்ப்பொன் முடியானை* ஆயிரம் பேரானை,*
சுடர்கொள் சுடராழி யானை,*-இடர்கடியும்-
மாதா பிதுவாக* வைத்தேன் எனதுள்ளே*
யாதாகில் யாதே இனி? 70

இயற்பா

2655:
இனிநின்று நின்பெருமை* யானுரைப்பது என்னே,*
தனிநின்ற சார்விலா மூர்த்தி,*-பனிநீர்-
அகத்துலவு* செஞ்சடையான் ஆகத்தான்,* நான்கு-
முகத்தான் நின்உந்தி முதல். 71

2656:
முதலாம் திருவுருவம் மூன்றென்பர்,* ஒன்றே-
முதலாகும்* மூன்றுக்கும் என்பர்*-முதல்வா,-
நிகரிலகு காருருவா!* நின்னகத்தது அன்றே,*
புகரிலகு தாமரையின் பூ? 72

2657:
பூவையும் காயாவும்* நீலமும் பூக்கின்ற,*
காவி மலரென்றும் காண்தோறும்,*-பாவியேன்-
மெல்லாவி* மெய்மிகவே பூரிக்கும்,* அவ்வவை-
எல்லாம் பிரானுருவே என்று. 73

2658:
என்றும் ஒருநாள்* ஒழியாமை யானிரந்தால்,*
ஒன்றும் இரங்கார் உருக்காட்டார்,*-குன்று-
குடையாக* ஆகாத்த கோவலனுர்,* நெஞ்சே!-
புடைதான் பெரிதே புவி. 74

2659:
புவியும் இருவிசும்பும் நின்னகத்த,* நீயென்-
செவியின் வழிபுகுந்து* என்னுள்ளாய்,*-அவிவின்றி-
யான்பெரியன் நீபெரியை* என்பதனை யாரறிவார்,*
ஊன்பருகு நேமியாய்! உள்ளு. 75

2660:
உள்ளிலும் உள்ளந் தடிக்கும்* வினைப்படலம்,*
விள்ள விழித்துன்னை மெய்யுற்றல்,*-உள்ள-
உலகளவு யானும்* உளனுவன் என்கொலோ*
உலகளந்த மூர்த்தி! உரை. 76

2661:
உரைக்கிலோர் சுற்றத்தார்* உற்றார் என்றாரே,*
இரைக்கும் கடற்கிடந்த எந்தாய்,*-உரைப்பெல்லாம்,-
நின்னன்றி* மற்றிலேன் கண்டாய்,* எனதுயிர்க்கோர்-
சொல்நன்றி ஆகும் துணை. 77

2662:
துணைநாள் பெருங்கிளையும்* தொல்குலமும்,* சுற்றத்-
திணைநாளும் இன்புடைத்தா மேலும்,* கணைநாணில்-
ஓவாத் தொழில்சார்ங்கன்* தொல்சீரை நன்னெஞ்சே,*
ஓவாத ஊணுக உண். 78

2663:
உள்நாட்டுத் தேசன்றே!* ஊழ்வினையை அஞ்சுமே,*
விண்ணுட்டை ஒன்றாக மெச்சுமே,*-மண்ணுட்டில்-
ஆராகி* எவ்விழிவு இற்றாலும்,* ஆழியங்கைப்-
பேராயற்கு ஆளாம் பிறப்பு? 79

இயற்பா

2664:
பிறப்பு இறப்பு மூப்புப்* பிணிதுறந்து,* பின்னும்–
இறக்கவும் இன்புடைத்தா மேலும்,*–மறப்பெல்லாம்–
ஏதமே* என்றல்லால் எண்ணுவனே,* மண்ணளந்தான்–
பாதமே ஏத்தாப் பகல்? 80

2665:
பகலிரா என்பதுவும்* பாவியாது,* எம்மை–
இகல்செய்து இருபொழுதும் ஆள்வர்,*–தகவாத்–
'தொழும்பர் இவர்; சீர்க்கும்* துணையிலர்' என்றோரார்,*
செழும்பரவை மேயார் தெரிந்து. 81

2666:
தெரிந்துணர்வு ஒன்றின்மையால்* தீவினையேன்,* வாளா–
இருந்தொழிந்தேன்* கீழ்நாள்கள் எல்லாம்,*–கரந்துருவில்–
அம்மானை* அந்நான்று பின்தொடர்ந்த* ஆழியங்கை–
அம்மானை ஏத்தாது அயர்ந்து. 82

2667:
அயர்ப்பாய் அயராப்பாய்* நெஞ்சமே! சொன்னேன்*
உயப்போம் நெறியிதுவே கண்டாய்,*–செயற்பால–
அல்லவே செய்கிறுதி* நெஞ்சமே! அஞ்சினேன்*
மல்லர்நாள் வவ்வினனை வாழ்த்து. 83

2668:
வாழ்த்தி அவனடியைப்* பூப்புனைந்து,* நின்தலையைத்–
தாழ்த்து* இருகை கூப்பென்றால் கூப்பாது பாழ்த்தவிதி*
எங்குற்றாய் என்றவனை* ஏத்தாதென் நெஞ்சமே,*
தங்கத்தானு மேலும் தங்கு. 84

2669:
தங்கா முயற்றியவாய்த்* தாழ்விசும்பின் மீதுபாய்ந்து,*
எங்கே புக்கு எத்தவம் செய்திட்டன கொல்,*–பொங்கோதத்–
தண்ணம்பால்* வேலைவாய்க் கண்வளரும்,* என்னுடைய–
கண்ணன்பால் நல்நிறங்கொள் கார்? 85

2670:##
கார்கலந்த மேனியான்* கைகலந்த ஆழியான்,*
பார்கலந்த வல்வயிற்றான் பாம்பணையான்,*–சீர்கலந்த–
சொல்நினைந்து போக்காரேல்* சூழ்வினையின் ஆழ்துயரை,*
என்நினைந்து போக்குவர் இப்போது? 86

2671:##
இப்போதும் இன்னும்* இனிச்சிறிது நின்றாலும்*
எப்போதும் ஈதேசொல் என்னெஞ்சே*–எப்போதும்–
கைகழலா நேமியான்* நம்மேல் வினைகடிவான்*
மொய்கழலே ஏத்த முயல். 87

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்

இயற்பா

திருவெழுக்கூற்றிருக்கை

தனியன்கள்:

வாழிபரகாலன் வாழிகலிகன்றி*
வாழி குறையலூர் வாழ்வேந்தன*– வாழியரோ–
மாயோனை வாள்வலியால் மந்திரங்கொள்* மங்கையர்கோன்–
தூயோன் சுடர்மான வேல்!

சீரார் திருவெழு கூற்றிருக் கையென்னும் செந்தமிழால்*
ஆராவமுதன் குடந்தைப் பிரான் தன் அடியிணைக்கீழ்*
ஏரார் மறைப்பொருள் எல்லாம் எடுத்து இவ்வுலகுய்யவே*
சேராமற் சொன்ன அருள்மாரி பாதம் துணைநமக்கே.

(ஒவ்வொரு வரிக்கும் கோஷ்டி மாறி சேவிக்கவும்)

2672:
ஒரு பேருந்தி இருமலர்த் தவிசில்,*
ஒருமுறை அயனை ஈன்றனை,* ஒருமுறை–
இருசுடர் மீதினில் இயங்கா,* மும்மதிள்–
இலங்கை இருகால் வளைய,* ஒருசிலை–
ஒன்றிய ஈரெயிற்று அழல்வாய் வாளியின்–
அட்டனை,* மூவடி நானிலம் வேண்டி,*
முப்புரி நூலொடு மானுரியிலங்கு–
மார்வினின்,* இருபிறப்பு ஒருமாணாகி,*
ஒருமுறை ஈரடி, மூவுலகு அளந்தனை,*
நால்திசை நடுங்க அஞ்சிறைப் பறவை–
ஏறி,* நால்வாய் மும்மதத்து இருசெவி–
ஒருதனி வேழத்து அரந்தையை,* ஒருநாள்–
இருநீர் மடுவுள் தீர்த்தனை,* முத்தீ–
நான்மறை ஐவகை வேள்வி,* அறுதொழில்–
அந்தணர் வணங்கும் தன்மையை,* ஐம்புலன்–
அகத்தினுள் செறுத்து,* நான்குடன் அடக்கி–
முக்குணத்து இரண்டவை அகற்றி,* ஒன்றினில்–
ஒன்றி நின்று,* ஆங்கு இரு பிறப்பறுப்போர்–
அறியும் தன்மையை,* முக்கண் நால்தோள்–
ஐவாய் அரவோடு* ஆறுபொதி சடையோன்–
அறிவரும் தன்மைப் பெருமையுள் நின்றனை,*
ஏழுலகு எயிற்றினில் கொண்டனை,* கூறிய–
அறுசுவைப் பயனும் ஆயினை,* சுடர்விடும்–
ஐம்படை அங்கையுள் அமர்ந்தனை,* சுந்தர–

இயற்பா

நால்தோள் முந்நீர் வண்ண,* நின் ஈரடி–
ஒன்றிய மனத்தால்,* ஒருமதி முகத்து–
மங்கையர் இருவரும் மலரன,* அங்கையில்–
முப்பொழுதும் வருட அறிதுயில் அமர்ந்தனை,*
நெறிமுறை நால்வகை வருணமும் ஆயினை,*
மேதகும் ஐம்பெரும் பூதமும் நீயே,*
அறுபதமுரலும் கூந்தல் காரணம்*
ஏழ்விடை அடங்கச் செற்றனை,* அறுவகைச்–
சமயமும் அறிவரு நிலையினை,* ஐம்பால்–
ஓதியை ஆகத் திருத்தினை,* அறமுதல்–
நான்கு அவையாய் மூர்த்தி மூன்றாய்*
இருவகைப் பயனாய் ஒன்றாய் விரிந்து–
நின்றனை,* குன்றா மதுமலர்ச் சோலை–
வண்கொடிப் படப்பை,* வருபுனல் பொன்னி–
மாமணி அலைக்கும்,* செந்நெல் ஒண்கழனித்–
திகழ்வன முடுத்த,* கற்போர் புரிசைக்–
கனக மாளிகை,* நிமிர்கொடி விசும்பில்–
இளம்பிறை துவக்கும்,* ## செல்வம் மல்கு தென்–
திருக்குடந்தை,* அந்தணர் மந்திர மொழியுடன்–
வணங்க,* ஆடரவமளியில் அறிதுயில்–
அமர்ந்த பரம,* நின் அடியிணை பணிவன்–
வருமிடர் அகல மாற்றோ வினையே. (2)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

இடங்கொண்ட நெஞ்சதிணங்கிக் கிடப்பன்* என்றும் பொன்னித்–
தடங்கொண்ட தாமரை சூழும் மலர்ந்த தண்பூங்குடந்தை*
விடங்கொண்ட வெண்பல் கருந்துத்தி செங்கண் தழலுமிழ்வாய்*
படங்கொண்ட பாம்பணைப் பள்ளி கொண்டான் திருப்பாதங்களே.

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்.

இயற்பா

சிறிய திருமடல்

திருமங்கை ஆழ்வார் அருளிச்செய்த
சிறிய திருமடல்

தனியன்

முள்ளிச் செழுமலரோதாரான் முளைமதியம் *
கொல்லிக்கு என்னுள்ளம் கொதியாமே —— வள்ளல்
திருவாளன் சீர்க்கலியன் கார்க்கலியை வெட்டி *
மருவாளன் தந்தான் மடல்.

பாசுரம் எண் 2673 முதல் 2712 வரை.

(ஒவ்வொரு வரிக்கும் கோஷ்டி மாறி சேவிக்கவும்)

#
காரார் வரைக்கொங்கை கண்ணார் கடலுடுக்கை *
சீரார் சுடர்ச்சுட்டி செங்கலுழிப் பேராற்று *
பேரார மார்பின் பெருமா மழைக்கூந்தல் *
நீராரவேலி நிலமங்கை என்னும் * இப்
பாரோர் சொலப்பட்ட மூன்றன்றே*(1) (2) —— அம்மூன்றும்
ஆராயில்தானே அறம்பொருள் இன்பமென்று *
ஆரார் இவற்றின் இடையதனை எய்துவார் *
சீரார் இருகலையும் எய்துவர்*(2)——சிக்கெனமற்று
ஆரானும் உண்டென்பார் என்பதுதான் அதுவும் *
ஓராமையன்றே? உலகத்தார் சொல்லும் சொல் *
ஓராமையாமாறு அது உரைக்கேன் கேளாமே *
காரார் புரவியேழ் பூண்ட தனியாழி *
தேரார் நிரைகதிரோன் மண்டலத்தைக் கீண்டு புக்கு *
ஆராவமுதம் அங்கெய்தி*(3)——அதில் நின்றும்
வாராதொழிவது ஒன்றுண்டே * அதுநிற்க
ஏரார் முயல்விட்டு காக்கைப்பின் போவதே? *
ஏரார் இளமுலையீர் என்தனக்கு உற்றதுதான் *
காரார் குழலெடுத்துக்கட்டி*(4)——கதிர்முலையை
வாரார வீக்கி மணிமேகலை திருத்தி *
ஆரார் அயில்வேற்கண் அஞ்சனத்தின் நீரணிந்து *
சீரார் செழும்பந்து கொண்டடியா நின்றேன் நான் *
நீரார் கமலம்போல் செங்கண்மால் என்றொருவன் *
பாரோர்களெல்லாம் மகிழப் பறைகறங்க *

இயற்பா

சீரார் குடம் இரண்டேந்தி*(5)--செழுந்தெருவே
ஆரார் எனச்சொல்லி ஆடும் அதுகண்டு *
ஏரார் இளமுலையார் என்னையரும் எல்லாரும் *
வாராயோ என்றார்க்குச் சென்றேன் என்வல்வினையால் *
காரார் மணிநிறமும் கைவளையும் காணேன் நான் *
ஆரானும் சொல்லிற்றும் கொள்ளேன்*(6)--அறிவழிந்து
தீரா உடம்பொடு பேதுறுவேன் கண்டிரங்கி*
ஏரார் கிளிக்கிளவி எம்மனைதான் வந்து என்னை*
சீரார் செழும்புழுதிக் காப்பிட்டு*(7)--செங்குறிஞ்சித்
தாரார் நறுமாலை சாத்தற்கு* தான்பின்னும்
நேராதன ஒன்று நேர்ந்தாள்*(8)--அதனாலும்
தீராது என்சிந்தை நோய் தீராது என்பேதுறவு*
வாராதுமாமை அதுகண்டு மற்றாங்கே*
ஆரானும் மூதறியும் அம்மனைமார் சொல்லுவார்*
பாரோர் சொலப்படும் கட்டுப்படுத்திரேல்*
ஆரானும் மெய்ப்படுவன் என்றார்*(9)--அதுகேட்டுக்
காரார் குழற்கொண்டை கட்டுவிச்சி கட்டேறி*
சீரார் சுளகில் சிலநெல் பிடித்தெறியா*
வேரா விதிர்விதிரா மெய்சிலிர் ஆக்கைமோவா*
பேராயிரமுடையான் என்றாள்*(10)--பேர்த்தேயும்
காரார் திருமேனி காட்டினாள்*--கையதுவும்
சீரார் வலம்புரியே என்றாள்*(11)--திருத்துழாய்த்
தாரார் நறுமாலை கட்டுரைத்தாள் கட்டுரையா*
நீரேதும் அஞ்சேன்மின் நும்மகளை நோய்செய்தான்*
ஆரானும் அல்லன் அறிந்தேன் அவனை நான்*
கூரார் வேற்கண்ணீர் உமக்கு அறியக் கூறுகேனோ*
ஆரால் இவ்வையம் அடியளப்புண்டதுதான்*
ஆரால் இலங்கை பொடிபொடியா வீழ்ந்தது*--மற்று
ஆராலே கன்மாரி காத்ததுதான்*(12)--ஆழிநீர்
ஆரால் கடைந்திடப் பட்டது*--அவன் காண்மின்
ஊரா நிரை மேய்த்து உலகெல்லாம் உண்டுமிழ்ந்தும்*
ஆராத தன்மையனாய் ஆங்கு ஒருநாள் ஆய்ப்பாடி*
சீரார் கலயல்குல் சீரடிச் செந்துவர்வாய்*
வாரார் வனமுலையாள் மத்தாரப் பற்றிகொண்டு*
ஏரார் இடைநோவ எத்தனையோர் போதுமாய்*
சீரார் தயிர் கடைந்து வெண்ணை திரண்டதனை*

இயற்பா

வேரார் நுதல் மடவாள் வேறேர் கலத்திட்டு*
நாரார் உறியேற்றி நன்கமைய வைத்ததனை*
போரார் வேற்கண்மடவாள் போந்தனையும் பொய்யுறக்கம்*
ஓராதவன்போல் உறங்கி அறிவுற்று*
தாரார் தடந்தோள்கள் உள்ளவும் கைநீட்டி*
ஆராத வெண்ணெ விழுங்கி*(13)--அருகிருந்த
மோரார் குடமுருட்டி முன்கிடந்த தானத்தே*
ஓராதவன்போல் கிடந்தானைக் கண்டவளும்*
வாராத்தான் வைத்தது காணாள்*(14)--வயிறடித்துஇங்கு
ஆரார் புகுதுவார்? ஐயர் இவரல்லால்*
நீராம் இதுசெய்தீர் என்றேர் நெடுங்கயிற்றல்*
ஊரார்கள் எல்லாரும் காண உரலோடே*
தீரா வெகுளியளாய்ச் சிக்கென ஆர்த்தடிப்ப*
ஆரா வயிற்றினேடு ஆற்றுதான்*(15)--அன்றியும்
நீரார் நெடுங்கயத்தை சென்றலைக்க நின்றுரப்பி*
ஓராயிரம் பணவெங் கோவியல் நாகத்தை*
வாராய் எனக்கென்று மற்றதன் மத்தகத்து*
சீரார் திருவடியால் பாய்ந்தான்*(16)--தன்சீதைக்கு
நேராவன் என்றேர் நிசாசரிதான் வந்தாளை*
கூரார்ந்த வாளால் கொடிமூக்கும் காதிரண்டும்*
ஈராவிடுத்து அவட்கு மூத்தோனை*(17)--வெங்நரகம்
சேராவகையே சிலைகுனித்தான்*--செந்துவர்வாய்
வாரார் வனமுலையாள் வைதேவி காரணமா*
ஏரார் தடந்தோள் இராவணனை*(18)--ஈரைந்து
சீரார் சிரமறுத்து செற்றுகந்த செங்கண்மால்*
போரார் நெடுவேலோன் பொன்பெயரோன் ஆகத்தை*
கூரார்ந்த வள்ளுகிரால் கீண்டு*(19)--குடல் மாலை
சீரார் திருமார்பின் மேல்கட்டி*--செங்குருதி
சோராக் கிடந்தானை குங்குமத்தோள் கொட்டி*
ஆரா எழுந்தான் அரியுருவாய்*(20) அன்றியும்
பேர் வாமனாகிய காலத்து* மூவடிமண்
தாராய் எனக்கென்று வேண்டிச் சலத்தினால்*
நீரேற்று உலகெல்லாம் நின்றளந்தான் மாவலியை*(21)
ஆராதபோரில் அசுரர்களும் தானுமாய்*
காரார் வரைநட்டு நாகம் கயிறாக*
பேராமல் தாங்கிக் கடைந்தான்*(22)--திருத்துழாய்

இயற்பா

தாரர்ந்த மார்வன் தடமால் வரைபோலும்*
போரானை பொய்கைவாய்க் கோட்பட்டு நின்றலறி*
நீரார் மலர்க்கமலம் கொண்டு ஓர் நெடும்கையால்*
நாராயணாவோ மணிவண்ணா நாகணையாய்*
வாராய்! என்னாரிடரை நீக்காய்*(23)--எனவெகுண்டு
தீராத சீற்றத்தால் சென்று இரண்டு கூராக*
ஈரா அதனை இடர்க்கடிந்தான் எம்பெருமான்*
பேராயிரமுடையான் பேய்ப்பெண்டீர் நும்மகளை*
தீரா நோய் செய்தான் எனஉரைத்தாள்*(24)--சிக்கெனமற்று
ஆரானுமல்லாமை கேட்டு எங்கள் அம்மனையும்*
போரார் வேற்கண்ணீர் அவனாகில் பூந்துழாய்*
தாராதொழியுமே தன்னடிச்சி அல்லளே*--மற்று
ஆரானுமல்லனே என்றொழிந்தாள்*(25)--நான் அவனைக்
காரார் திருமேனி கண்டதுவே காரணமா*
பேராபிதற்றுத் திரிதருவன்*(26)--பின்னையும்
ஈராப் புகுதலும் இவ்வுடலைத் தண்வாடை*
சோராமறுக்கும் வகையறியேன்*(27)--சூழ்குழலார்
ஆரானும் ஏசுவர் என்னும் அதன் பழியை*
வாராமல் காப்பதற்கு வாளா இருந்தொழிந்தேன்*
வாராய் மட நெஞ்சே வந்து*(28)--மணிவண்ணன்
சீரார் திருத்துழாய் மாலை நமக்கு அருளி*
தாரான் தருமென்று இரண்டத்தில் ஒன்றதனை*
ஆரானும் ஒன்னாதார் கேளாமே சொன்னக்கால்*
ஆராயுமேலும் பணிகேட்டு அதன்றெனிலும்*
போராது ஒழியாதே போந்திடு நீ என்றேற்கு*
காரார் கடல் வண்ணன் பின்போன நெஞ்சமும்*
வாராதே என்னை மறந்ததுதான்*(29)--வல்வினையேன்
ஊரார் உகப்பதே ஆயினேன்*(30)--மற்றெனக்கு இங்கு
ஆராய்வார் இல்லை அழல் வாய் மெழுகு போல்*
நீராய் உருகும் என்னாவி*(31)--நெடுங்கண்கள்
ஊரார் உறங்கிலும் தான் உறங்கா*--உத்தமன்தன்
பேராயினவே பிதற்றுவன்*(32)--பின்னையும்
காரார் கடல் போலும் காமத்தராயினார்*
ஆரேபொல்லாமை அறிவார் அதுநிற்க*(33)
ஆரானுமாதானும் அல்லலவள் காணீர்*
வாரார் வனமுலை வாசவதத்தை என்று*

இயற்பா

ஆரானும் சொல்லப்படுவாள்*(34)--அவளும்தன்
பேராயமெல்லாம் ஒழியப் பெருந்தெருவே*
தாரார் தடந்தோள் தளைக்காலன் பின்போனாள்*
ஊரார் இகழ்ந்திடப் பட்டாளே?*(35)--மற்றெனக்கு இங்கு
ஆரானும் கற்பிப்பார் நாயகரே*--நான்அவனைக்
காரார் திருமேனி காணும் அளவும்போய்*
சீரார் திருவேங்கடமே திருக்கோவ-
லூரே*(2)--மதிட்கச்சி ஊரகமே பேரகமே*
பேரா மருதிறுத்தான் வெள்ளறையே வெஃகாவே*
பேராலி தண்கால் நரையூர் திருப்புலியூர்*
ஆராமம் சூழ்ந்த அரங்கம்*(36)(2)--கணமங்கை
காரார் மணிநிறக் கண்ணனூர் விண்ணகரம்*
சீரார் கணபுரம் சேறை திருவழுந்தூர்*
காரார் குடந்தை கடிகை கடல்மல்லை*
ஏரார் பொழில் சூழ் இடவெந்தை நீர்மலை*
சீராரும் மாலிரும்சோலை திருமோகூர்*(37)
பாரோர் புகழும் வதரி வடமதுரை*
ஊராயவெல்லாம் ஒழியாமே நான்அவனை*
ஓரானை கொம்பொசித்து ஓரானை கோள்விடுத்த-
சீரானை* செங்கண் அடியானை தேன்துழாய்த்-
தாரானை*--தாமரைபோல் கண்ணனை*(38)
எண்ணருஞ்சீர்ப் பேராயிரமும் பிதற்றி*(39)--பெருந்தெருவே
ஊரார் இகழிலும் ஊராதொழியேன் நான்*
வாரார் பூம் பெண்ணை மடல்.(40)(2)

பாசுரம் எண் 2673 முதல் 2712 வரை ஆக 40 பாசுரங்கள்

ஊராதொழியேன் உலகறிய ஒண்ணுதலீர்*
சீரார் முலைத்தடங்கள் சேரளவும்*--பாரெல்லாம்
அன்றோங்கி நின்றளந்தான் நின்ற திருநகரையூர்*
மன்றோங்க ஊர்வன் மடல்.

இயற்பா

பெரிய திருமடல்

தனியன்:

பொன்னுலகில் வானவரும் பூமகளும் போற்றிசெய்யும்*
நன்னுதலீர்! நம்பி நறையூரார்,* – மன்னுலகில்
என்னிலைமை கண்டும் இரங்காரே யாமாகில்,*
மன்னு மடலூர்வன் வந்து.

பாசுரம் எண் 2713 முதல் 2790 வரை

(ஒவ்வொரு வரிக்கும் கோஷ்டி மாறி சேவிக்கவும்)

மன்னிய பல்பொறிசேர் ஆயிரவாய் வாளரவின்,*
சென்னி மணிக்குடுமித் தெய்வச் சுடர்நடுவுள்,*
மன்னிய நாகத்தணை மேல் ஓர் மாமலைபோல்,*
மின்னும்மணி மகர குண்டலங்கள் வில்வீச,*
துன்னிய தாரகையின் பேரொளிசேர் ஆகாசம்,*
என்னும் விதானத்தின் கீழால்,*(1)## – இருசுடரை–
மின்னும் விளக்காக ஏற்றி,* மறிகடலும்–
பன்னு திரைக்கவரி வீச,*(2) – நிலமங்கை–
தன்னை முனநாள் அளவிட்ட தாமரைபோல்,*
மன்னிய சேவடியை வான்இயங்கு தாரகைமீன்,*
என்னும் மலர்ப்பிணையல் ஏய்ந்த,*(3)–மழைக்கூந்தல்–
தென்னன் உயர்பொருப்பும் தெய்வ வடமலையும்,*
என்னும் இவையே முலையா வடிவமைந்த,*
அன்ன நடைய அணங்கே,*(4)–அடியிணையைத்–
தன்னுடைய அங்கைகளால் தான்தடவத் தான்கிடந்து,*ஓர்–
உன்னிய யோகத்து உறக்கம் தலைக்கொண்ட–
பின்னை,* தன் நாபி வலயத்துப் பேரொளிசேர்,*
மன்னிய தாமரை மாமலர்ப்பூத்து,* அம்மலர்மேல்–
முன்னம் திசைமுகனைத் தான்படைக்க,*(5) மற்றவனும்–
முன்னம் படைத்தனன் நான்மறைகள்,*–அம்மறைதான்–
மன்னும் அறம்பொருள் இன்பம் வீடு என்றுலகில்,*
நன்னெறி மேம்பட்டன நான்கன்றே,*(6)–நான்கினிலும்–
பின்னையது பின்னைப் பெயர்தரும் என்பது,*ஓர்–
தொன்னெறியை வேண்டுவார் வீழ்கனியும் ஊழிலையும்,*
என்னும் இவையே நுகர்ந்துஉடலம் தாம்வருந்தி,*
துன்னும் இலைக்குரம்பைத் துஞ்சியும்,*(7)–வெஞ்சுடரோன்–

இயற்பா

மன்னும் அழல்நுகர்ந்தும் வண்தடத்தின் உட்கிடந்தும்,*
இன்னதோர் தன்மையராய் ஈங்குஉடலம் விட்டெழுந்து,*
தொன்னெறிக்கண் சென்றார் எனப்படும் சொல்லல்லால்,*
இன்னதோர் காலத்து இனையார் இதுபெற்றார்,*
என்னவும் கேட்டறிவதில்லை*(8)—உளதென்னில்—
மன்னுங் கடுங்கதிரோன் மண்டலத்தின் நன்னடுவுள்,*
அன்னதோர் இல்லியின் ஊடுபோய்,*(9)—வீடென்னும்—
தொன்னெறிக்கண் சென்றாரைச் சொல்லுமின்கள் சொல்லாதே,*
அன்னதே பேசும் அறிவில் சிறுமனத்து,* ஆங்கு—
அன்னவரைக் கற்பிப்போம் யாமே?,*(10)—அதுநிற்க;—
முன்னம்நான் சொன்ன அறத்தின் வழிமுயன்ற,*
அன்னவர்தாம் கண்டீர்கள் ஆயிரக்கண் வானவர்கோன்,*
பொன்னகரம் புக்குஅமரர் போற்றிசைப்ப,*(11)—பொங்கொளிசேர்—
கொன்னவிலும் கோளரிமாத் தான்சுமந்த கோலம்சேர்,*
மன்னிய சிங்காசனத்தின்மேல்,*(12)—வாள்நெடுங்கண்—
கன்னியரால் இட்ட கவரிப் பொதியவிழ்ந்து,* ஆங்கு
இன்னளம் பூந்தென்றல் இயங்க,*(13)—மருங்கிருந்த—
மின்னனைய நுண்மருங்குல் மெல்லியலார் வெண்முறுவல்,*
முன்னம் முகிழ்த்த முகிழ்நிலா வந்தரும்ப,*
அன்னவர்தம் மானோக்க முண்டாங் கணிமலர்சேர்,*
பொன்னியல் கற்பகத்தின் காடுடுத்த மாடெல்லாம்,*
மன்னிய மந்தாரம் பூத்த மதுத்திவலை,*
இன்னிசை வண்டமரும் சோலைவாய் மாலைசேர்,*
மன்னிய மாமயில்போல் கூந்தல்,*(14)—மழைத்தடங்கண்—
மின்னிடையாரோடும் விளையாடி வேண்டிடத்து,*
மன்னும் மணித்தலத்து மாணிக்க மஞ்சரியின்,*
மின்னின் ஒளிசேர் பளிங்கு விளிம்படுத்த,*
மன்னும் பவளக்கால் செம்பொன்செய் மண்டபத்துள்,*
அன்ன நடைய அரம்பயர்த்தம் கைவளர்த்த*
இன்னிசையாழ் பாடல் கேட்டு இன்புற்று,*(15)—இருவிசும்பில்—
மன்னும் மழைதவழும் வாணிலா நீண்மதிதோய்,*
மின்னின் ஒளிசேர் விசும்பூரும் மாளிகைமேல்,*
மன்னும் மணிவிளக்கை மாட்டி,*(16)—மழைக்கண்ணார்—
பன்னு விசித்திரமாப் பாப்படுத்த பள்ளிமேல்,*
துன்னிய சாலேகம் சூழ்கதவம் தாள்திறப்ப,*
அன்னம் உழக்க நெறிந்துக்க வாள்நீலச்,*

இயற்பா

சின்ன நறுந்தாது சூடி,*(17)–ஓர் மந்தாரம்–
துன்னும் நறுமலரால் தோள்கொட்டி,* கற்பகத்தின்–
மன்னு மலர்வாய் மணிவண்டு பின்தொடர*
இன்னிளம் பூந்தென்றல் புகுந்து, ஈங்கிளமுலைமேல்*
நன்னறுஞ் சந்தனச் சேறு அலர்த்த,*(18)–தாங்கருஞ்சீர்–
மின்னிடைமேல் கைவைத்து இருந்து ஏந்திளமுலைமேல்,*
பொன்னரும் பாரம் புலம்ப,*(19)–அகங்குழைந்தாங்கு–
இன்ன உருவின் இமையாத் தடங்கண்ணார்,*
அன்னவர்தம் மானேக்கம் உண்டு ஆங்கு அணிமுறுவல்,*
இன்னமுதம் மாந்தி இருப்பர்,*(20)–இதுவன்றே–
அன்ன அறத்தின் பயனவது?,* ஒண்பொருளும்–
அன்ன திறத்ததே ஆதலால்,*(21)–காமத்தின்–
மன்னும் வழிமுறையே நிற்றும்நாம் ‘மானேக்கின்*
அன்ன நடையார் அலரேச ஆடவர்மேல்,*
மன்னும் மடலூரார்‘ என்பதோர் வாசகமும்,*
தென்னுரையில் கேட்டறிவதுண்டு,*(22)–அதனையாம்தெளியோம்;–
மன்னும் வடநெறியே வேண்டினேம்*–வேண்டாதார்–
தென்னன் பொதியில் செழுஞ் சந்தனக்குழம்பின்,*
அன்னதோர் தன்மை அறியாதார்,*(23)–ஆயன்வேய்–
இன்னிசை ஓசைக்கு இரங்காதார்,* மால்விடையின்–
மன்னும் மணிபுலம்ப வாடாதார்,*(24)–பெண்ணைமேல்–
பின்னும் அவ்வன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலுக்கு,*
உன்னி உடலுருகி நையாதார்,*(25)–உம்பர்வாய்த்–
துன்னு மதியுகுத்த தூநிலா நீள்நெருப்பில்,*
தம்முடலம் வேவத் தளராதார்,*(26)–காமவேள்–
மன்னும் சிலைவாய் மலர்வாளி கோத்தெய்ய,*
பொன்னொடு வீதி புகாதார்,*(27)–தம் பூவணைமேல்–
சின்ன மலர்க்குழலும் அல்குலும் மென்முலையும்,*
இன்னிள வாடை தடவத்தாம் கண்துயிலும்,*
பொன்னனையார் பின்னும் திருவுறுக*(28)–போர்வேந்தன்–
தன்னுடைய தாதை பணியால் அரசொழிந்து,*
பொன்னகரம் பின்னே புலம்ப வலங்கொண்டு,*
மன்னும் வளநாடு கைவிட்டு,*(29)–மாதிரங்கள்–
மின்னுருவில் விண்தேர் திரிந்து வெளிப்பட்டு*
கல்நிறைந்து தீய்ந்து கழையுடைந்து கால்சுழன்று,*
பின்னும் திரைவயிற்றுப் பேயே திரிந்துலவா,*

இயற்பா

கொன்னவிலும் வெங்கானத்தூடு,*(30)–கொடுங்கதிரோன்–
துன்னு வெயில்வறுத்த வெம்பரமேல் பஞ்சடியால்,*
மன்னன் இராமன்பின் வைதேவி என்றுரைக்கும்,*
அன்ன நடைய அணங்கு நடந்திலளே?,*(31)
பின்னும் கருநெடுங்கண் செவ்வாய்ப் பிணைநோக்கின்,*
மின்னனைய நுண்மருங்குல் வேகவதி என்றுரைக்கும்–
கன்னி,*தன் இன்னுயிராம் காதலனைக் காணாது,*
தன்னுடைய முன்தோன்றல் கொண்டேகத்தாஞ்சென்று,*அங்கு–
அன்னவனை நோக்காது அழித்துரப்பி,*(32)–வாளமருள்–
கல்நவில்தோள் காளையைக் கைப்பிடித்து மீண்டும்போய்,*
பொன்னவிலும் ஆகம் புணர்ந்திலளே?,*(33) பூங்கங்கை–
முன்னம் புனல்பரக்கும் நன்னாடன், மின்னாடும்*
கொன்னவிலும் நீள்வேல் குருக்கள் குலமதலை,*
தன்னிகர் ஒன்றில்லாத வென்றித் தனஞ்சயனை,*
பன்னாகராயன் மடப்பாவை,*(34)–பாவைதன்–
மன்னிய நாண் அச்சம் மடம் என்றிவை அகல,*
தன்னுடைய கொங்கை முகம் நெரிய,*(35)–தான் அவன்தன்–
பொன்வரை ஆகம் தழீஇக்கொண்டு போய்,* தனது–
நல்நகரம் புக்கு நயந்து இனிது வாழ்ந்ததுவும்,*
முன்னுரையில் கேட்டறிவது இல்லையே?,*(36)–சூழ்கடலுள்,–
பொன்னகரம் செற்ற புரந்தரனோடு ஏரொக்கும்,*
மன்னவன் வாணன் அவுணர்க்கு வாள்வேந்தன்,*
தன்னுடைய பாவை உலகத்துத் தன்னொக்கும்,*
கன்னியரை இல்லாத காட்சியாள்,*(37)–தன்னுடைய–
இன்னுயிர்த் தோழியால் எம்பெருமான் ஈன்துழாய்,*
மன்னும் மணிவரைத்தோள் மாயவன்,*(38)–பாவியேன்–
என்னை இதுவிளைத்த ஈரிரண்டு மால்வரைத்தோள்,*
மன்னவன்தன் காதலனை மாயத்தால் கொண்டுபோய்,*
கன்னிதன்பால் வைக்க மற்றவனோடு எத்தனையோ,*
மன்னிய பேரின்பம் எய்தினாள்,*(39)–மற்றிவைதான்–
என்னாலே கேட்டீரே ஏழைகாள்? என்னுரைக்கேன்,*
மன்னும் மலையரயன் பொற்பாவை,*(40)–வாணிலா–
மின்னும் மணிமுறுவல் செவ்வாய் உமையென்னும்,*
அன்ன நடைய அணங்கு நுடங்கிடைசேர்,*
பொன்னுடம்பு வாடப் புலனைந்தும் நொந்தகல,*
தன்னுடைய கூழைச் சடாபாரம் தான்தரித்து,* ஆங்கு–

இயற்பா

அன்ன அருந்தவத்தின் ஊடுபோய்,*(41)—ஆயிரந்தோள்—
மன்னு கரதலங்கள் மட்டித்து,* மாதிரங்கள்—
மின்னி எரி வீச மேலெடுத்த சூழ்கழற்கால்*
பொன்னுலகம் ஏழும் கடந்து உம்பர்மேல் சிலும்ப*
மன்னு குலவரையும் மாருதமும் தாரகையும்,*
தன்னினுடனே சுழலச் சுழன்றாடும்,*
கொன்னவிலும் மூவிலைவேல் கூத்தன் பொடியாடி,*
அன்னவன்தன் பொன்னகலம் சென்றாங்கு அணைந்திலளே?,*
பன்னி உரைக்குங்கால் பாரதமாம்*(42)—பாவியேற்கு—
என்னுறுநோய் யானுரைப்பக் கேண்மின்,* இரும்பொழில்சூழ்—
மன்னு மறையோர் திருநறையூர் மாமலைபோல்,*
பொன்னியலும் மாடக் கவாடம் கடந்துபுக்கு,*
என்னுடைய கண்களிப்ப நோக்கினேன்,*(43)—நோக்குதலும்—
மன்னன் திருமார்பும் வாயும் அடியிணையும்,*
பன்னு கரதலமும் கண்களும்,*(44)—பங்கயத்தின்—
பொன்னியல் காடோர் மணிவரைமேல் பூத்ததுபோல்,*
மின்னி ஒளிபடைப்ப வீழ்நாணும் தோள்வளையும்,*
மன்னிய குண்டலமும் ஆரமும் நீண்முடியும்,*
துன்னு வெயில்விரித்த சூளா மணி இமைப்ப,*
மன்னும் மரகதக் குன்றின் மருங்கே,*(45)—ஓர்—
இன்னிள வஞ்சிக் கொடியொன்று நின்றதுதான்,*
அன்னமாய் மானாய் அணிமயிலாய் ஆங்கிடையே,*
மின்னாய் இளவேய் இரண்டாய் இணைச்செப்பாய்,*
முன்னாய தொண்டையாய்க் கெண்டைக் குலமிரண்டாய்,*
அன்ன திருவுருவம் நின்றது அறியாதே,*
என்னுடைய நெஞ்சும் அறிவும் இனவளையும்,*
பொன்னியலும் மேகலையும் ஆங்கொழியப் போந்தேற்கு*
மன்னும் மறிகடலும் ஆர்க்கும்,*(46)—மதியுகுத்த—
இன்னிலாவின் கதிரும் என்தனக்கே எய்தாகும்.*
தன்னுடைய தன்மை தவிரத்தான் என்கொலோ,?*
தென்னன் பொதியில் செழுஞ்சந்தின் தாதளைந்து,*
மன்னி இவ்வுலகை மனங்களிப்ப வந்தியங்கும்,*
இன்னிளம் பூந்தென்றலும் வீசும் எரியெனக்கே,*
முன்னிய பெண்ணைமேல் முள்முளரிக் கூட்டகத்து,*
பின்னும் அவ்வன்றில் பெடைவாய்ச் சிறுகுரலும்,*
என்னுடைய நெஞ்சுக்கோர் ஈர்வாளாம் என்செய்கேன்*

இயற்பா

கல்நவில்தோள் காமன் கருப்புச் சிலைவளைய,*
கொல்நவிலும் பூங்கணைகள் கோத்துப் பொதவணைந்து,*
தன்னுடைய தோள்கழிய வாங்கி,*(47)–தமியேன்மேல்–
என்னுடைய நெஞ்சே இலக்காக எய்கின்றான்,*
பின்னிதனைக் காப்பீர்தாம் இல்லையே,*(48)–பேதையேன்–
கல்நவிலும் காட்டகத்தோர் வல்லிக் கடிமலரின்,*
நல்நறு வாசம் மற்றாரானும் எய்தாமே,*
மன்னும் வறுநிலத்து வாளாங்கு குத்ததுபோல்,*
என்னுடைய பெண்மையும் என்நலனும் என்முலையும்,*
மன்னு மலர்மங்கை மைந்தன்,*(49) கணபுரத்துப்–
பொன்மலைபோல் நின்றவன்தன் பொன்னகலம் தோயாவேல்*
என்னிவைதான்? வாளா எனக்கே பொறையாகி,*
முன்னிருந்து மூக்கின்று, மூவாமைக் காப்பதோர்*
மன்னும் மருந்தறிவீர் இல்லையே?*(50)–மால்விடையின்–
துன்னு பிடரெருத்துத் தூக்குண்டு, வன்தொடரால்*
கன்னியர் கண்மிளிரக் கட்டுண்டு,*(51) மாலைவாய்–
தன்னுடைய நாவொழியாது ஆடும் தனிமணியின்,*
இன்னிசை ஓசையும் வந்தென் செவிதனக்கே,*
கொல்நவிலும் எ∴கில் கொடிதாய் நொடிதாகும்,*
என்னிதனைக் காக்குமா சொல்லீர்?,*(52) இதுவிளைத்த–
மன்னன் நறுந்துழாய் வாழ்மார்பன்*–மாமதிகோள்–
முன்னம் விடுத்த முகில்வண்ணன்*(53)–காயாவின்–
சின்ன நறும்பூந் திகழ்வண்ணன்*–வண்ணம்போல்–
அன்ன கடலை மலையிட்டு அணைகட்டி,*
மன்னன் இராவணனை மாமண்டு வெஞ்சமத்து,*
பொன்முடிகள் பத்தும் புரளச் சரந்துரந்து*
தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த சேவகனை,*(54)–ஆயிரங்கண்–
மன்னவன் வானமும் வானவர்தம் பொன்னுலகும்,*
தன்னுடைய தோள்வலியால் கைக்கொண்ட தானவனை*
பின்னோர் அரியுருவமாகி எரிவிழித்து,*
கொல்நவிலும் வெஞ்சமத்துக் கொல்லாதே,*(55)–வல்லாளன்–
மன்னும் மணிக்குஞ்சி பற்றி வரவீர்த்து,*
தன்னுடைய தாள்மேல் கிடாத்தி,*(56)–அவனுடைய–
பொன்னகலம் வள்ளுகிரால் போழ்ந்து புகழ்படைத்த*
மின்னலங்கும் ஆழிப் படைத்தடக்கை வீரனை,*
மன்னிவ்வகலிடத்தை மாமுதுநீர் தான்விழுங்க,*

இயற்பா

பின்னுமோர் ஏனமாய் புக்கு வளைமருப்பில்,*
கொல்நவிலும் கூர்நுதிமேல் வைத்தெடுத்த கூத்தனை,*
மன்னும் வடமலையை மத்தாக மாசுணத்தால்*
மின்னும் இருசுடரும் விண்ணும் பிறங்கொளியும்*
தன்னின் உடனே சுழல மலைதிரித்து,* ஆங்கு–
இன்னமுதம் வானவரை ஊட்டி,* அவருடைய–
மன்னும் துயர்க்கடிந்த வள்ளலை,*(57)மற்றன்றியும்,–
தன்னுருவம் ஆரும் அறியாமல் தானங்கோர்,*
மன்னும் குறளுருவின் மாணியாய்,*(58)–மாவலிதன்–
பொன்னியலும் வேள்விக்கண் புக்கிருந்து,* போர்வேந்தர்–
மன்னை மனங்கொள்ள வஞ்சித்து நெஞ்சுருக்கி,*
'என்னுடைய பாதத்தால் யானளப்ப மூவடிமண்,*
மன்னா! தரு'கென்று வாய்திறப்ப,*(59)–மற்றவனும்–
'என்னால் தரப்பட்டது' என்றலுமே,* அத்துணைக்கண்–
மின்னார் மணிமுடிபோய் விண்தடவ,(60) மேலெடுத்த–
பொன்னார் கனைகழற்கால் ஏழுலகும் போய்க்கடந்து,* அங்கு–
ஒன்னா அசுரர் துளங்கச் செலநீட்டி,*
மன்னி இவ்வகலிடத்தை மாவலியை வஞ்சித்து,*
தன்னுலகம் ஆக்குவித்த தாளானை,*(61)–தாமரைமேல்–
மின்னிடையாள் நாயகனை விண்ணகருள் பொன்மலையை,*
பொன்னி மணிகொழிக்கும் பூங்குடந்தைப் போர்விடையை,*
தென்னன் குறுங்குடியுள் செம்பவளக் குன்றினை,*
மன்னிய தண்சேறை வள்ளலை,(62)–மாமலர்மேல்–
அன்னம் துயிலும் அணிநீர் வயலாலி,*
என்னுடைய இன்னமுதை எவ்வுள் பெருமலையை,*(2)
கன்னி மதிள்சூழ் கணமங்கைக் கற்பகத்தை,*
மின்னை இருசுடரை வெள்ளறையுள் கல்லறைமேல்–
பொன்னை,* மரதகத்தைப் புட்குழி எம் போரேற்றை,*
மன்னும் அரங்கத்து எம் மாமணியை,*(63)(2)–வல்லவாழ்–
பின்னை மணாளனை பேரில் பிறப்பிலியை,*
தொன்னீர்க் கடல்கிடந்த தோளா மணிச்சுடரை,*
என்மனத்து மாலை இடவெந்தை ஈசனை,*
மன்னும் கடன்மல்லை மாயவனை,*(64)–வானவர்தம்–
சென்னி மணிச்சுடரைத் தண்கால் திறல்வலியை,*
தன்னைப் பிறரறியாத் தத்துவத்தை முத்தினை,*
அன்னத்தை மீனை அரியை அருமறையை,*

இயற்பா

முன்னிவ் வுலகுண்ட மூர்த்தியை,*(65)–கோவலூர்–
மன்னும் இடைகழி எம் மாயவனை,* பேயலறப்,–
பின்னும் முலையுண்ட பிள்ளையை,*(66)–அள்ளல்வாய்–
அன்னம் இரைதேர் அழுந்தூர் எழும்சுடரை,*
தென்தில்லைச் சித்திர கூடத்து என் செல்வனை,*(67)
மின்னி மழைதவழும் வேங்கடத்து எம் வித்தகனை,*
மன்னனை மாலிருஞ் சோலை மணாளனை,*
கொல்நவிலும் ஆழிப் படையானை,*(68)–கோட்டியூர்–
அன்ன வுருவின் அரியை,* திருமெய்யத்து–
இன்னமுத வெள்ளத்தை இந்தளூர் அந்தணனை,*
மன்னும் மதிட்கச்சி வேளுக்கை ஆளரியை,*
மன்னிய பாடகத்து எம் மைந்தனை,*(69)–வெஃகாவில்,–
உன்னிய யோகத்து உறக்கத்தை,* ஊரகத்துள்–
அன்னவனை அட்ட புயகரத்து எம்மான் ஏற்றை,*
என்னை மனங்கவர்ந்த ஈசனை,*(70)–வானவர்தம்–
முன்னவனை மூழிக்களத்து விளக்கினை,*
அன்னவனை ஆதனூர் ஆண்டளக்கும் ஐயனை,*
நென்னலை இன்றினை நாளையை,*(71)–நீர்மலைமேல்–
மன்னும் மறைநான்கும் ஆனானை,* புல்லாணித்–
தென்னன் தமிழை வடமொழியை,* நாங்கூரில்–
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை,*
நன்னீர்த் தலைச்சங்க நான்மதியை,*(72)–நான்வணங்கும்–
கண்ணனைக் கண்ண புரத்தானை,* தென்னறையூர்–
மன்னும் மணிமாடக் கோயில் மணாளனை,*
கல்நவில்தோள் காளையைக் கண்டாங்குக் கைதொழுது*
என்நிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம்பெருமான்,*
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்,*(73) – தன்னைநான்–
மின்னிடையார் சேரியிலும் வேதியர்கள் வாழ்விடத்தும்,*
தன்னடியார் முன்பும் தரணி முழுதாளும்,*
கொல்நவிலும் வேல்வேந்தர் கூட்டத்தும் நாட்டகத்தும்*
தன்னிலைமை எல்லாம் அறிவிப்பன்,*(74)–தான்முனநாள்–
மின்னிடை ஆய்ச்சியர்தம் சேரிக் களவின்கண்,*
துன்னு படல்திறந்து புக்கு,*(75)–தயிர்வெண்ணெய்–
தன்வயிறா விழுங்க,* கொழுங்கயல்கண்–
மன்னும் மடவோர்கள் பற்றியோர் வான்கயிற்றால்*
பின்னும் உரலோடு கட்டுண்ட பெற்றிமையும்,*

இயற்பா

அன்னதோர் பூதமாய் ஆயர் விழவின்கண்*
துன்னு சகடத்தால் புக்க பெருஞ்சோற்றை,*
முன்னிருந்து முற்றத்தான் துற்றிய தெற்றெனவும்*
மன்னர் பெருஞ்சவையுள் வாழ்வேந்தர் தூதனாய்,*
தன்னை இகழ்ந்துரைப்பத் தான்முனநாள் சென்றதுவும்,*
மன்னு பறைகறங்க மங்கையர்தம் கண்களிப்ப,*
கொல்நவிலும் கூத்தனாய்ப் பெயர்த்தும் குடமாடி,*
என்னிவன் என்னப் படுகின்ற ஈடறவும்,*
தென்னிலங்கை ஆட்டி அரக்கர் குலப்பாவை,*
மன்னன் இராவணன்தன் நல்தங்கை,*(76)–வாளெயிற்றுத்–
துன்னு சுடுசினத்துச் சூர்ப்பணகா சோர்வெய்தி,*
பொன்னிறங் கொண்டு புலர்ந்தெழுந்த காமத்தால்,*
தன்னை நயந்தாளைத் தான்முனிந்து மூக்கரிந்து,*
மன்னிய திண்ணெனவும் வாய்த்த மலைபோலும்,*
தன்னிகர் ஒன்றில்லாத தாடகையை,*(77)##மாமுனிக்காத்–
தென்னுலகம் ஏற்றுவித்த திண்திறலும்* –மற்றிவைதான்–
உன்னி உலவா உலகறிய ஊர்வன்நான்,*
முன்னி முளைத்தெழுந்து ஓங்கி ஒளிபரந்த,*
மன்னியம்பூம் பெண்ணை மடல்.(78) (2)

திருமங்கையாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்.

பாசுரம் எண் 2713 முதல் 2790 வரை ஆக 78 பாசுரங்கள்

என்னிலைமை எல்லாம் அறிவித்தால் எம் பெருமான்*
தன்னருளும் ஆகமும் தாரானேல்* பின்னைப்போய்–
ஒண்துறை நீர்வேலை உலகறிய ஊர்வன் நான்*
வண்டறை பூம்பெண்ணை மடல்.

மண்ணிற் பொடி பூசி வண்டிரைக்கும் பூச்சூடி*
பெண்ணை மடல் பிடித்துப் பின்னே*– அண்ணல்–
திருநறையூர் நின்ற பிரான் தேர் போகும் வீதி*
பொருமறையால் செல்வம் புரிந்து.

இயற்பா

இராமானுச நூற்றந்தாதி

தனியன்கள்

முன்னை வினையகல மூங்கிற் குடியமுதன்*
பொன்னங் கழற்கமலப் போதிரண்டும்* என்னுடைய–
சென்னிக் கணியாகச் சேர்த்தினேன் தென்புலத்தார்க்கு*
என்னுக் கடவுடையேன் யான்?

நயந்தரு பேரின்பம் எல்லாம் பழுதென்று நண்ணினர்பால்*
சயந்தரு கீர்த்தி இராமானுச முனி தாளிணைமேல்*
உயர்ந்த குணத்துத் திருவரங்கத்து அமுது ஓங்கும் *அன்பால்–
இயம்பும் கலித்துறை* அந்தாதி ஓத இசை நெஞ்சமே!

சொல்லின் தொகைகொண்டு உனதடிப் போதுக்குத் தொண்டுசெய்யும்*
நல்லன்பர் ஏத்துமுன் நாமமெல்லாம் எந்தன் நாவினுள்ளே*
அல்லும் பகலும் அமரும் படிநல்கு அறுசமயம்–
வெல்லும் பரம* இராமானுச! இதென் விண்ணப்பமே.

இனியென் குறை நமக்கு எம்பெருமானார் திருநாமத்தால்*
முனிதந்த நூற்றெட்டுச் சாவித்திரி என்னும் நுண்பொருளை*
கனிதந்த செஞ்சொல் கலித்துறை அந்தாதி பாடித்தந்தான்*
புனிதன் திருவரங்கத்து அமுதாகிய புண்ணியனே.

கட்டளைக் கலித்துறை

3893:##
பூமன்னு மாது பொருந்திய மார்பன்* புகழ்மலிந்த–
பாமன்னு மாறன்* அடிபணிந்து உய்ந்தவன்* பல்கலையோர்–
தாம்மன்ன வந்த இராமனுசன்* சரணாரவிந்தம்–
நாம்மன்னி வாழ* நெஞ்சே! சொல்லுவோம் அவன் நாமங்களே. (2) 1

3894:##
கள்ளார் பொழில் தென்னரங்கன்* கமலப் பதங்கள் நெஞ்சிற்–
கொள்ளா* மனிசரை நீங்கி* குறையல் பிரானடிக்கீழ்–
விள்ளாத அன்பன் இராமானுசன்* மிக்க சீலமல்லால்–
உள்ளாது என் நெஞ்சு* ஒன்றறியேன் எனக்குற்ற பேரியல்வே. (2) 2

3895:
பேரியல் நெஞ்சே! அடிபணிந்தேன் உன்னை* பேய்ப்பிறவிப்–
பூரியரோடு உள்ள சுற்றம் புலத்தி* பொருவருஞ்சீர்–
ஆரியன் செம்மை இராமானுச முனிக்கு அன்புசெய்யும்*
சீரிய பேறுடையார்* அடிக்கீழ் என்னைச் சேர்த்ததற்கே. 3

3896:
என்னைப் புவியில் ஒருபொருளாக்கி* மருள்சுரந்த–
முன்னைப் பழவினை வேரறுத்து* ஊழி முதல்வனையே–
பன்னப் பணித்த இராமானுசன்* பரன் பாதமும் என்–
சென்னித் தரிக்க வைத்தான்* எனக்கேதும் சிதைவில்லையே. 4

இயற்பா

3897:
எனக்குற்ற செல்வம் இராமானுசன் என்று* இசையகில்லா—
மனக்குற்ற மாந்தர்* பழிக்கில் புகழ்* அவன் மன்னியசீர்—
தனக்குற்ற அன்பர் அவன் திருநாமங்கள் சாற்றும் என்பா*
இனக்குற்றம் காணகில்லார்,* பத்தி ஏய்ந்த இயல்விதென்றே. 5

3898:
இயலும் பொருளும் இசையத் தொடுத்து,* ஈன் கவிகள் அன்பால்—
மயல்கொண்டு வாழ்த்தும் இராமானுசனை,* மதியின்மையால்—
பயிலும் கவிகளில் பத்தியில்லாத என் பாவிநெஞ்சால்*
முயல்கின்றனன்* அவன்தன் பெருங்கீர்த்தி மொழிந்திடவே. 6

3899:##
மொழியைக் கடக்கும் பெரும் புகழான்,* வஞ்ச முக்குறும்பாம்—
குழியைக் கடக்கும்* நம் கூரத்தாழ்வான் சரண் கூடியபின்*
பழியைக் கடத்தும் இராமானுசன் புகழ் பாடி* அல்லா—
வழியைக் கடத்தல்* எனக்கு இனி யாதும் வருத்தமன்றே. (2) 7

3900:
வருத்தும் புறவிருள் மாற்ற,* எம் பொய்கைப்பிரான் மறையின்—
குருத்தின் பொருளையும்* செந்தமிழ் தன்னையும் கூட்டி* ஒன்றத்—
திரித்தன்று எரித்த திருவிளக்கைத் தன் திருவுள்ளத்தே*
இருத்தும் பரமன்* இராமானுசன் எம் இறையவனே. 8

3901:
இறைவனைக் காணும் இதயத்து இருள்கெட* ஞானமென்னும்—
நிறைவிளக்கு ஏற்றிய* பூதத் திருவடி தாள்கள்,* நெஞ்சத்து—
உறையவைத்து ஆளும் இராமானுசன் புகழ் ஓதும்நல்லோர்*
மறையினைக் காத்து* இந்த மண்ணகத்தே மன்ன வைப்பவரே. 9

3902:
மன்னிய பேரிருள் மாண்டபின்* கோவலுள் மாமலராள்—
தன்னொடு மாயனை* கண்டமை காட்டும்* தமிழ்த்தலைவன்—
பொன்னடி போற்றும் இராமானுசற்கு அன்பு பூண்டவர்தாள்*
சென்னியிற் சூடும்* திருவுடையார் என்றும் சீரியரே. 10

3903:
சீரிய நான்மறைச் செம்பொருள்* செந்தமிழால் அளித்த—
பாரியலும் புகழ்* பாண்பெருமாள்,* சரணம் பதுமத்—
தாரியல் சென்னி இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்தம்*
காரிய வண்மை,* என்னால் சொல்லொணாது இக்கடலிடத்தே. 11

3904:
இடங்கொண்ட கீர்த்தி மழிசைக்கு இறைவன்* இணையடிப்போது—
அடங்கும் இதயத்து இராமானுசன்,* அம்பொற் பாதமென்றும்—
கடங்கொண்டு இறைஞ்சும் திருமுனிவர்க்கன்றிக் காதல்செய்யா*
திடங்கொண்ட ஞானியர்க்கே* அடியேன் அன்பு செய்வதுவே. 12

3905:
செய்யும் பசுந்துளபத் தொழில் மாலையும்* செந்தமிழில்—
பெய்யும் மறைத்தமிழ் மாலையும்* பேராத சீரரங்கத்து—
ஐயன் கழற்கணியும் பரன் தாளன்றி* ஆதரியா—
மெய்யன்* இராமானுசன் சரணே கதி வேறெனக்கே. 13

இயற்பா

3906:
கதிக்குப் பதறி* வெங்கானமும் கல்லும் கடலுமெல்லாம்–
கொதிக்க* தவம்செய்யும் கொள்கை அற்றேன்,*கொல்லி காவலன் சொல்–
பதிக்கும் கலைக்கவி பாடும் பெரியவர் பாதங்களே*
துதிக்கும் பரமன்* இராமானுசன் என்னைச் சோர்விலனே. 14

3907:
சோராத காதல் பெருஞ்சுழிப்பால்,* தொல்லை மாலையொன்றும்–
பாராதவனை* பல்லாண்டென்று காப்பிடும்* பான்மையன்தாள்–
பேராத உள்ளத்து இராமானுசன் தன் பிறங்கியசீர்*
சாரா மனிசரைச் சேரேன்* எனக்கென்ன தாழ்வினியே? 15

3908:##
தாழ்வு ஒன்றில்லா மறை தாழ்ந்து* தலமுழுதும் கலியே–
ஆள்கின்ற நாள் வந்து* அளித்தவன் காண்மின்* அரங்கர்மௌலி–
சூழ்கின்ற மாலையைச் சூடிக் கொடுத்தவள் தொல்லருளால்*
வாழ்கின்ற வள்ளல்* இராமானுசன் என்னும் மாமுனியே. (2) 16

3909:
முனியார் துயரங்கள் முந்திலும்* இன்பங்கள் மொய்த்திடினும்–
கனியார் மனம்* கண்ண மங்கை நின்றானைக்* கலைபரவும்–
தனியானைத் தண் தமிழ்செய்த நீலன் தனக்கு* உலகில்–
இனியானை* எங்கள் இராமானுசனை வந்து எய்தினரே. 17

3910:
எய்தற்கு அரிய மறைகளை* ஆயிரம் இன்தமிழால்–
செய்தற்கு உலகில் வரும்* சடகோபனைச்* சிந்தையுள்ளே–
பெய்தற்கு இசையும் பெரியவர் சீரை உயிர்களெல்லாம்*
உய்தற்கு உதவும்* இராமானுசன் எம் உறுதுணையே. 18

3911:
உறுபெருஞ் செல்வமும் தந்தையும் தாயும்* உயர்குருவும்–
வெறிதரு பூமகள் நாதனும்* மாறன் விளங்கியசீர்–
நெறிதரும் செந்தமிழ் ஆரணமே என்று இந் நீணிலத்தோர்*
அறிதர நின்ற,* இராமானுசன் எனக்கு ஆரமுதே. 19

3912:
ஆரப் பொழில் தென் குருகைப் பிரான்,* அமுதத் திருவாய்–
ஈரத் தமிழின்* இசை உணர்ந்தோர்கட்கு* இனியவர்தம்–
சீரைப் பயின்று உய்யும் சீலங்கொள் நாதமுனியை* நெஞ்சால்–
வாரிப் பருகும்* இராமானுசன் என்தன் மாநிதியே. 20

3913:
நிதியைப் பொழியும் முகில்என்று* நீசர்தம் வாசல்பற்றித்–
துதிகற்று உலகில் துவள்கின்றிலேன்* இனி தூய்நெறிசேர்–
எதிகட்கு இறைவன் யமுனைத் துறைவன் இணையடியாம்*
கதிபெற்றுடைய* இராமானுசன் என்னைக் காத்தனனே. 21

3914:
கார்த்திகை யானும் கரிமுகத் தானும்* கனலும்முக்கண்–
மூர்த்தியும் மோடியும் வெப்பும் முதுகிட்டு* மூவுலகும்–
பூத்தவனே! என்று போற்றிட வாணன் பிழைபொறுத்த*
தீர்த்தனை ஏத்தும்* இராமானுசன் என்தன் சேமவைப்பே. 22

இயற்பா

3915:
வைப்பாய வான்பொருள் என்று,* நல்லன்பர் மனத்தகத்தே-
எப்போதும் வைக்கும் இராமானுசனை* இருநிலத்தில்-
ஒப்பார் இலாத உறுவினையேன் வஞ்ச நெஞ்சில்வைத்து*
முப்போதும் வாழ்த்துவன்* என்னும் இதுஅவன் மொய்புகழ்க்கே! 23

3916:
மொய்த்த வெந்தீவினையால் பல்லுடல் தொறும் மூத்து,*அதனால்-
எய்த்தொழிந்தேன் முனநாள்கள் எல்லாம்,* இன்று கண்டுயர்ந்தேன்-
பொய்த்தவம் போற்றும் புலைச் சமயங்கள் நிலத்தவியக்*
கைத்த மெய்ஞ்ஞானத்து* இராமானுசன் என்னும் கார்தன்னையே. 24

3917:
காரேய் கருணை இராமானுச,* இக் கடலிடத்தில்-
ஆரே அறிபவர் நின்னருளின் தன்மை* அல்லலுக்கு-
நேரே உறைவிடம் நான்வந்து நீயென்னை உய்த்தபின்* உன்-
சீரே உயிர்க்குயிராய்,* அடியேற்கு இன்று தித்திக்குமே. 25

3918:
திக்குற்ற கீர்த்தி இராமானுசனை,* என் செய்வினையாம்-
மெய்க்குற்றம் நீக்கி விளங்கிய மேகத்தை* மேவும்நல்லோர்-
எக்குற்ற வாளர் எதுபிறப்பேது இயல்வாக நின்றோர்*
அக்குற்றம் அப்பிறப்பு* அவ்வியல்வே நம்மை ஆட்கொள்ளுமே. 26

3919:
கொள்ளக் குறைவற்று இலங்கி* கொழுந்து விட்டு ஓங்கிய உன்-
வள்ளல் தனத்தினால்* வல்வினையேன் மனம் நீபுகுந்தாய்*
வெள்ளைச் சுடர்விடும் உன் பெருமேன்மைக்கு இழுக்கிதென்று*
தள்ளுற்று இரங்கும்* இராமானுச! என் தனிநெஞ்சமே! 27

3920:
நெஞ்சில் கறைகொண்ட கஞ்சனைக் காய்ந்த நிமலன்* நங்கள்-
பஞ்சித் திருவடிப் பின்னைதன் காதலன்* பாதம்நண்ணா-
வஞ்சர்க்கு அரிய இராமானுசன் புகழ் அன்றி என்வாய்*
கொஞ்சிப் பரவகில்லாது* என்ன வாழ்வு இன்று கூடியதே! 28

3921:
கூட்டும் விதியென்று கூடுங்கொலோ,* தென் குருகைப்பிரான்-
பாட்டென்னும்* வேதப் பசுந்தமிழ் தன்னைத்,* தன் பத்தியென்னும்-
வீட்டின்கண் வைத்த இராமானுசன் புகழ் மெய்யுணர்ந்தோர்*
ஈட்டங்கள் தன்னை,* என் நாட்டங்கள் கண்டு இன்பம் எய்திடவே? 29

3922:
இன்பம் தருபெருவீடு வந்து எய்திலென்?* எண்ணிறந்த-
துன்பம் தரு நிரயம்பல சூழிலென்?* தொல்லுலகில்-
மன்பல்லுயிர்க்கட்கு இறையவன் மாயன் எனமொழிந்த*
அன்பன் அனகன்* இராமானுசன் என்னை ஆண்டனனே. 30

3923:##
ஆண்டுகள் நாள் திங்களாய்* நிகழ்காலம் எல்லாம் மனமே!-
ஈண்டு* பல்யோனிகள் தோறும் உழல்வோம்* இன்றோர் எண்ணின்றியே-
காண்தகு தோளண்ணல் தென்னத்தி ஊரர் கழலிணைக்கீழ்ப்*
பூண்டவன்பாளன்* இராமானுசனைப் பொருந்தினமே. (2) 31

இயற்பா

3924:
பொருந்திய தேசும் பொறையும் திறலும் புகழும்,* நல்ல–
திருந்திய ஞானமும் செல்வமும் சேரும்* செறுகலியால்–
வருந்திய ஞாலத்தை* வண்மையினுல் வந்தெடுத்தளித்த–
அருந்தவன்* எங்கள் இராமானுசனை அடைபவர்க்கே. 32

3925:
அடையார் கமலத்து அலர்மகள் கேள்வன்* கையாழியென்னும்–
படையொடு நாந்தகமும் படர் தண்டும்,* ஒண் சார்ங்கவில்லும்–
புடையார் புரிசங்கமும் இந்தப் பூதலம் காப்பதற்கு* என்று–
இடையே* இராமானுச முனியாயின இந்நிலத்தே. 33

3926:
நிலத்தைச் செறுத்துண்ணும் நீசக் கலியை,* நினைப்பரிய–
பலத்தைச் செறுத்தும் பிறங்கியதில்லை,* என் பெய்வினைதென்–
புலத்தில் பொறித்த அப்புத்தகச் சும்மை பொறுக்கியபின்*
நலத்தைப் பொறுத்தது* இராமானுசன் தன் நயப்புகழே. 34

3927:
நயவேன் ஒருதெய்வம் நானிலத்தே* சில மானிடத்தைப்–
புயலே என* கவி போற்றி செய்யேன்* பொன் அரங்கமென்னில்–
மயலே பெருகும் இராமனுசன்* மன்னு மாமலர்த்தாள்–
அயரேன்* அருவினை என்னை எவ்வாறு இன்று அடர்ப்பதுவே? 35

3928:
அடல்கொண்ட நேமியன் ஆருயிர் நாதன்* அன்று ஆரணச்சொல்–
கடல்கொண்ட ஒண்பொருள் கண்டளிப்ப*, பின்னும் காசினியோர்–
இடரின்கண் வீழ்ந்திடத் தானும் அவ்வொண்பொருள் கொண்டு* அவர்பின்–
படரும் குணன்,* எம் இராமானுசன் தன் படியிதுவே. 36

3929:
படிகொண்ட கீர்த்தி இராமாயணம் என்னும் பத்திவெள்ளம்*
குடிகொண்ட கோயில் இராமானுசன் குணங் கூறும்,* அன்பர்–
கடிகொண்ட மாமலர்த்தாள் கலந்து உள்ளங் கனியும்நல்லோர்*
அடிகண்டு கொண்டுகந்து* என்னையும் ஆளவர்க்கு ஆக்கினரே. 37

3930:
ஆக்கி அடிமை நிலைப்பித்தனை* என்னை இன்று,அவமே–
போக்கிப் புறத்திட்டது என்பொருளா முன்பு* புண்ணியர்தம்–
வாக்கிற் பிரியா இராமானுச! நின் அருளின்வண்ணம்*
நோக்கில் தெரிவரிதால்,* உரையாய் இந்த நுண்பொருளே. 38

3931:
பொருளும் புதல்வரும் பூமியும்* பூங்குழலாரும் என்றே–
மருள்கொண்டு இளைக்கும் நமக்கு நெஞ்சே!* மற்றுளார்தரமோ–
இருள்கொண்ட வெந்துயர் மாற்றித் தன் ஈறில் பெரும்புகழே*
தெருளும் தெருள்தந்து* இராமானுசன் செய்யும் சேமங்களே. 39

3932:
சேமநல் வீடும் பொருளும் தருமமும்* சீரியநற்–
காமமும் என்றிவை நான்கென்பர்* நான்கினும் கண்ணனுக்கே–
ஆமது காமம் அறம்பொருள் வீடிதற்கு என்றுரைத்தான்*
வாமனன் சீலன்* இராமானுசன் இந்த மண்மிசையே. 40

இயற்பா

3933:
மண்மிசை யோனிகள் தோறும் பிறந்து* எங்கள் மாதவனே-
கண்ணுற நிற்கிலும் காணகில்லா,* உலகோர்கள் எல்லாம்-
அண்ணல் இராமானுசன் வந்து தோன்றிய அப்பொழுதே*
நண்ணரு ஞானம் தலைக்கொண்டு,* நாரணற்கு ஆயினரே. 41

3934:
ஆயிழையார் கொங்கை தங்கும்* அக் காதல் அளற்றழுந்தி-
மாயும் என் ஆவியை* வந்தெடுத்தான் இன்று* மாமலராள்-
நாயகன் எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன்* அரங்கனென்னும்-
தூயவன்* தீதில் இராமானுசன் தொல்லருள் சுரந்தே. 42

3935:
சுரக்கும் திருவும் உணர்வும்* சொலப்புகில் வாயமுதம்-
பரக்கும் இருவினை பற்றற ஓடும்* படியிலுள்ளீர்-
உரைக்கின்றனன் உமக்கு யான் அறஞ் சீறும் உறுகலியை*
துரக்கும் பெருமை* இராமானுசன் என்று சொல்லுமினே. 43

3936:
சொல்லார் தமிழொரு மூன்றும்* சுருதிகள் நான்குமெல்லை-
இல்லா* அறநெறி யாவும் தெரிந்தவன்* எண்ணருஞ்சீர்-
நல்லார் பரவும் இராமானுசன் திரு நாமம் நம்பிக்கு*
அல்லார் அகலிடத்தோர்,* எது பேறென்று காமிப்பரே. 44

3937:
பேறொன்று மற்றில்லை நின்சரண் அன்றி,* அப் பேறளித்தற்கு-
ஆறொன்றும் இல்லை மற்றச் சரண் அன்றி,* என்று இப்பொருளைத்-
தேறும் அவர்க்கும் எனக்கும் உனைத்தந்த செம்மைசொல்லால்*
கூறும் பரமன்று* இராமானுச மெய்ம்மை கூறிடிலே. 45

3938:
கூறும் சமயங்கள் ஆறும் குலைய* குவலயத்தே-
மாறன் பணித்த மறையுணர்ந்தோனை* மதியிலியேன்-
தேறும் படி என் மனம் புகுந்தானை* திசையனைத்தும்-
ஏறும் குணனை* இராமானுசனை இறைஞ்சினமே. 46

3939:
இறைஞ்சப்படும் பரன் ஈசன் அரங்கனென்று* இவ்வுலகத்து-
அறம் செப்பும்* அண்ணல் இராமானுசன்,* என் அருவினையின்-
திறம்செற்று இரவும் பகலும் விடாது என்தன் சிந்தையுள்ளே*
நிறைந்து ஒப்பற இருந்தான்,* எனக்காரும் நிகரில்லையே! 47

3940:
நிகரின்றி நின்ற என் நீசதைக்கு* நின் அருளின்கண் அன்றிப்-
புகல் ஒன்றுமில்லை* அருட்கும் அஃதேபுகல்* புன்மையிலோர்-
பகரும் பெருமை இராமானுச! இனி நாம்பழுதே*
அகலும் பொருளென்* பயன் இருவோமுக்கும் ஆனபின்னே? 48

3941:
ஆனது செம்மை அறநெறி* பொய்ம்மை அறுசமயம்-
போனது பொன்றி* இறந்தது வெங்கலி* பூங்கமலத்-
தேனதி பாய்வயல் தென்னரங்கன் கழல் சென்னிவைத்துத்*
தானதில் மன்னும்* இராமானுசன் இத்தலத்து உதித்தே. 49

இயற்பா

3942:##
உதிப்பன உத்தமர் சிந்தையுள்* ஒன்னலர் நெஞ்சமஞ்சிக்-
கொதித்திட* மாறி நடப்பன* கொள்ளைவன் குற்றமெல்லாம்-
பதித்த என் புன்கவிப் பாவினம் பூண்டன பாவுதொல்சீர்*
எதித்தலை நாதன்* இராமானுசன் தன் இணையடியே. 50

3943:
அடியைத் தொடர்ந்தெழும் ஐவர்கட்காய்* அன்று பாரதப்போர்-
முடியப்* பரிநெடுந் தேர் விடுங்கோனை* முழுதுணர்ந்த-
அடியர்க்கு அமுதம் இராமானுசன் என்னை ஆளவந்து* இப்-
படியில் பிறந்தது* மற்றில்லை காரணம் பார்த்திடிலே. 51

3944:
பார்த்தான் அறுசமயங்கள் பதைப்ப,* இப் பார்முழுதும்-
போர்த்தான் புகழ்கொண்டு* புன்மையினேன் இடைத்தான் புகுந்து*
தீர்த்தான் இருவினை தீர்த்து * அரங்கன் செய்ய தாளிணையோடு-
ஆர்த்தான்* இவை எம் இராமானுசன் செய்யும் அற்புதமே. 52

3945:
அற்புதன் செம்மை இராமானுசன்,* என்னை ஆளவந்த-
கற்பகம் கற்றவர்* காமுறு சீலன்* கருதரிய-
பற்பல்லுயிர்களும் பல்லுலகு யாவும் பரனதென்னும்*
நற்பொருள் தன்னை,* இந் நானிலத்தே வந்து நாட்டினனே. 53

3946:
நாட்டிய நீசச் சமயங்கள் மாண்டன,* நாரணனைக்-
காட்டிய வேதம் களிப்புற்றது,* தென் குருகைவள்ளல்-
வாட்டமிலா வண் தமிழ்மறை வாழ்ந்தது* மண்ணுலகில்-
ஈட்டிய சீலத்து* இராமானுசன் தன் இயல்வுகண்டே. 54

3947:
கண்டவர் சிந்தை கவரும்* கடிபொழில் தென்னரங்கன்*
தொண்டர் குலாவும் இராமானுசனை,* தொகையிறந்த-
பண்தரு வேதங்கள் பார்மேல் நிலவிடப் பார்த்தருளும்*
கொண்டலை மேவித் தொழும்,* குடியாம் எங்கள் கோக்குடியே. 55

3948:
கோக்குல மன்னரை மூவெழு கால்,* ஒரு கூர்மழுவால்-
போக்கிய தேவனை* போற்றும் புனிதன்* புவனமெங்கும்-
ஆக்கிய கீர்த்தி இராமானுசனை அடைந்தபின்* என்-
வாக்கு உரையாது,* என் மனம் நினையாது இனி மற்றொன்றையே. 56

3949:
மற்றொரு பேறு மதியாது,* அரங்கன் மலரடிக்கு ஆள்-
உற்றவரே* தனக்கு உற்றவராய்க் கொள்ளும் உத்தமனை*
நற்றவர் போற்றும் இராமானுசனை* இந் நானிலத்தே-
பெற்றனன்* பெற்றபின் மற்றறியேன் ஒரு பேதைமையே. 57

3950:
பேதையர் வேதப் பொருள் இதென்று உன்னி* பிரமம் நன்றென்று-
ஓதி மற்றெல்லா உயிரும் அஃதென்று* உயிர்கள் மெய்விட்டு-
ஆதிப் பரனொடு ஒன்றுமென்று சொல்லும் அவ் வல்லலெல்லாம்*
வாதில் வென்றான்,* எம் இராமானுசன் மெய்ம்மதிக்கடலே. 58

இயற்பா

3951:
கடலளவாய திசை எட்டினுள்ளும்* கலியிருளே-
மிடைதரு காலத்து இராமானுசன்,* மிக்க நான்மறையின்-
சுடரொளியால் அவ் விருளைத் துரத்திலனேல்* உயிரை-
உடையவன்,* நாரணன் என்று அறிவாரில்லை உற்றுணர்ந்தே. 59

3952:
உணர்ந்த மெய்ஞ்ஞானியர் யோகந் தொறும்,* திருவாய் மொழியின்-
மணந்தரும்* இன்னிசை மன்னும் இடந்தொறும்* மாமலராள்-
புணர்ந்தபொன் மார்பன் பொருந்தும் பதிதொறும் புக்குநிற்கும்*
குணந்திகழ் கொண்டல்* இராமானுசன் எம் குலக்கொழுந்தே. 60

3953:
கொழுந்து விட்டோடிப் படரும் வெங்கோள் வினையால்,* நிரயத்து-
அழுந்தியிட்டேனை வந்து ஆட்கொண்ட பின்னும்,* அருமுனிவர்-
தொழும் தவத்தோன் எம் இராமானுசன் தொல் புகழ்* சுடர்மிக்கு-
எழுந்தது,* அத்தால் நல்ல அதிசயங் கண்ட இருநிலமே. 61

3954:
இருந்தேன் இருவினைப் பாசம் கழற்றி* இன்று யான் இறையும்-
வருந்தேன் இனி எம் இராமானுசன்,* மன்னு மாமலர்த்தாள்-
பொருந்தா நிலையுடைப் புன்மையினோர்க்கு ஒன்றும் நன்மைசெய்யா*
பெருந்தேவரைப் பரவும்,* பெரியோர் தம் கழல்பிடித்தே. 62

3955:
பிடியைத் தொடரும் களிறென்ன* யான் உன் பிறங்கியசீர்-
அடியைத் தொடரும் படி நல்க வேண்டும்* அறுசமயச்-
செடியைத் தொடரும் மருள் செறிந்தோர் சிதைந்தோட வந்து* இப்-
படியைத் தொடரும்* இராமானுச! மிக்க பண்டிதனே! 63

3956:
பண்தரு மாறன் பசுந்தமிழ்* ஆனந்தம் பாய்மதமாய்-
விண்டிட எங்கள் இராமானுச முனி வேழம்* மெய்ம்மை-
கொண்ட நல் வேதக் கொழுந்தண்டமேந்திக்* குவலயத்தே-
மண்டி வந்தேன்றது* வாதியர்காள்! உங்கள் வாழ்வற்றதே. 64

3957:
வாழ்வற்றது தொல்லை வாதியர்க்கு* என்றும் மறையவர்தம்-
தாழ்வற்றது* தவம் தாரணி பெற்றது* தத்துவநூல்-
கூழற்றது குற்றம் எல்லாம் பதித்த குணத்தினர்க்கு* அந்-
நாழற்றது,* நம் இராமானுசன் தந்த ஞானத்திலே. 65

3958:
ஞானம் கனிந்த நலங்கொண்டு* நாள்தொறும் நைபவர்க்கு-
வானம் கொடுப்பது மாதவன்* வல்வினையேன் மனத்தில்-
ஈனம் கடிந்த இராமானுசன் தன்னை எய்தினர்க்கு* அத்-
தானம் கொடுப்பது* தன் தகவென்னும் சரண்கொடுத்தே. 66

3959:
சரணம் அடைந்த தருமனுக்கா* பண்டு நூற்றுவரை-
மரணம் அடைவித்த மாயவன் தன்னை* வணங்கவைத்த-
கரணம் இவை உமக்கன்று என்றி இராமானுசன்* உயிர்கட்கு-
அரண் அங்கு அமைத்திலனேல்,* அரணுர் மற்று இவ்வாருயிர்க்கே? 67

இயற்பா

3960:
ஆரெனக்கு இன்று நிகர் சொல்லில்?* மாயன் அன்று ஐவர்தெய்வத்-
தேரினில் செப்பிய கீதையின்* செம்மைப் பொருள்தெரியப்-
பாரினில் சொன்ன இராமானுசனை பணியும் நல்லோர்*
சீரினில் சென்று பணிந்தது,* என் ஆவியும் சிந்தையுமே. 68

3961:
சிந்தையினோடு கரணங்கள் யாவும் சிதைந்து,* முன்னாள்-
அந்தமுற்று ஆழ்ந்தது கண்டு,* அவை என்தனக்கு அன்றருளால்-
தந்த அரங்கனும் தன் சரண் தந்திலன்* தான் அதுதந்து*
எந்தை இராமானுசன் வந்து எடுத்தனன் இன்று என்னையே. 69

3962:
என்னையும் பார்த்து என் இயல்வையும் பார்த்து,* எண்ணில் பல்குணத்த-
உன்னையும் பார்க்கில்* அருள் செய்வதே நலம்* அன்றி என்பால்-
பின்னையும் பார்க்கில் நலமுளதே? உன் பெருங்கருணை*
தன்னை என் பார்ப்பர்?* இராமானுச! உன்னைச் சார்ந்தவரே? 70

3963:
சார்ந்தது என் சிந்தை உன் தாளிணைக்கீழ்,* அன்பு தான்மிகவும்-
கூர்ந்தது* அத் தாமரைத் தாள்களுக்கு* உன்தன் குணங்களுக்கே-
தீர்ந்தது என் செய்கை முன் செய்வினை நீ செய்வினை* அதனால்-
பேர்ந்தது* வண்மை இராமானுச! எம் பெருந்தகையே. 71

3964:
கைத்தனன் தீய சமயக் கலகரை* காசினிக்கே-
உய்த்தனன்* தூய மறைநெறி தன்னை,* என்று உன்னி உள்ளம்-
நெய்த்தவன் போடிருந்து ஏத்தும் நிறை புகழோருடனே*
வைத்தனன் என்னை* இராமானுசன் மிக்க வண்மைசெய்தே. 72

3965:
வண்மையினாலும் தன் மா தகவாலும்* மதிபுரையும்-
தண்மையினாலும் இத் தாரணியோர்கட்கு* தான்சரணாய்-
உண்மை நல் ஞானம் உரைத்த இராமானுசனை* உன்னும்-
திண்மை அல்லால் எனக்கில்லை,* மற்றோர் நிலை தேர்ந்திடிலே. 73

3966:
தேரார் மறையின் திறமென்று* மாயவன் தீயவரைக்-
கூராழி கொண்டு குறைப்பது* கொண்டல் அனையவண்மை-
ஏரார் குணத்து எம் இராமானுசன்* அவ்வெழில் மறையில்-
சேராதவரைச் சிதைப்பது,* அப்போது ஒரு சிந்தைசெய்தே. 74

3967:
செய்த்தலைச் சங்கம் செழுமுத்தம் ஈனும்* திருவரங்கர்-
கைத்தலத்து ஆழியும் சங்கமும் ஏந்தி,* நங்கண் முகப்பே-
மெய்த்தலைத்து உன்னை விடேன் என்று இருக்கிலும்* நின்புகழே-
மொய்த்தலைக்கும் வந்து* இராமானுச! என்னை முற்றுநின்றே. 75

3968:##
நின்றவண் கீர்த்தியும் நீள்புனலும்,* நிறை வேங்கடப்பொற்-
குன்றமும்* வைகுந்த நாடும் குலவிய பாற்கடலும்*
உன்தனக்கு எத்தனை இன்பந் தரும் உன் இணைமலர்த்தாள்*
என்தனக்கும் அது,* இராமானுச! இவை ஈந்தருளே. (2) 76

இயற்பா

3969:
ஈந்தனன் ஈயாத இன்னருள்* எண்ணில் மறைக்குறும்பைப்–
பாய்ந்தனன்* அம்மறைப் பல்பொருளால்,* இப் படியனைத்தும்–
ஏய்ந்தனன் கீர்த்தியினால் என் வினைகளை* வேர்பறியக்–
காய்ந்தனன்* வண்மை இராமானுசற்கு என் கருத்தினியே? 77

3970:
கருத்தில் புகுந்து உள்ளில் கள்ளம் கழற்றி* கருதரிய–
வருத்தத்தினால் மிக வஞ்சித்து* நீயிந்த மண்ணகத்தே–
திருத்தித் திருமகள் கேள்வனுக்கு ஆக்கிய பின்* என்நெஞ்சில்–
பொருத்தப் படாது,* எம் இராமானுச! மற்றோர் பொய்ப் பொருளே. 78

3971:
பொய்யைச் சுரக்கும் பொருளைத் துறந்து,* இந்தப் பூதலத்தே–
மெய்மைப் புரக்கும் இராமானுசன் நிற்க,* வேறுநம்மை–
உய்யக் கொள்ள வல்ல தெய்வம் இங்கு யாதென்று உலர்ந்து அவமே*
ஐயப்படா நிற்பர்* வையத்து உள்ளோர் நல்லறிவு இழந்தே. 79

3972:
நல்லார் பரவும் இராமானுசன்,* திரு நாமம் நம்ப–
வல்லார் திறத்தை* மறவாதவர்கள் எவர்,*அவர்க்கே–
எல்லா விடத்திலும் என்றும் எப்போதிலும் எத்தொழும்பும்*
சொல்லால் மனத்தால்* கருமத்தினால் செய்வன் சோர்வின்றியே. 80

3973:
சோர்வின்றி உன்தன் துணையடிக் கீழ்,* தொண்டு பட்டவர்பால்–
சார்வின்றி நின்ற எனக்கு,* அரங்கன் செய்ய தாளிணைகள்–
பேர்வின்றி இன்று பெறுத்தும் இராமானுச!* இனிஉன்–
சீர் ஒன்றிய கருணைக்கு,* இல்லை மாறு தெரிவுறிலே. 81

3974:
தெரிவுற்ற ஞாலம் செறியப் பெருது,* வெந் தீவினையால்–
உருவற்ற ஞானத்து உழல்கின்ற என்னை,* ஒருபொழுதில்–
பொருவற்ற கேள்வியன் ஆக்கி நின்றான் என்ன புண்ணியனோ!*
தெரிவுற்ற கீர்த்தி,* இராமானுசன் என்னும் சீர்முகிலே. 82

3975:
சீர்கொண்டு பேரறம் செய்து,* நல்வீடு செறிதும் என்னும்*
பார்கொண்ட மேன்மையர் கூட்டனல்லேன்,* உன் பதயுகமாம்–
ஏர்கொண்ட வீட்டை எளிதினில் எய்துவன்* உன்னுடைய–
கார்கொண்ட வண்மை* இராமானுச! இது கண்டுகொள்ளே. 83

3976:
கண்டுகொண்டேன் எம் இராமானுசன் தன்னை* காண்டலுமே–
தொண்டு கொண்டேன்* அவன் தொண்டர் பொற்றாளில்* என் தொல்லை
வெந்நோய்–
விண்டு கொண்டேன் அவன் சீர் வெள்ள வாரியை* வாய்மடுத்து இன்று–
உண்டு கொண்டேன்,* இன்னம் உற்றன ஓதில் உவப்பில்லையே. 84

3977:
ஓதிய வேதத்தின் உட்பொருளாய்,* அதன் உச்சிமிக்க–
சோதியை* நாதன் என அறியாது உழல்கின்ற தொண்டர்*
பேதைமை தீர்த்த இராமானுசனைத் தொழும்பெரியோர்*
பாதமல்லால் என்தன் ஆருயிர்க்கு* யாதொன்றும் பற்றில்லையே. 85

இயற்பா

3978:
பற்று மனிசரைப் பற்றி,* அப்பற்று விடாதவரே-
உற்றார் என உழன்று ஓடி நையேன் இனி,* ஒள்ளியநூல்-
கற்றார் பரவும் இராமானுசனை* கருதும் உள்ளம்-
பெற்றார் எவர்,* அவர் எம்மை நின்றாளும் பெரியவரே. 86

3979:
பெரியவர் பேசிலும் பேதையர் பேசிலும்* தன்குணங்கட்கு-
உரியசொல் என்றும்* உடையவன் என்றென்று* உணர்வில்மிக்கோர்-
தெரியும் வண்கீர்த்தி இராமானுசன்* மறை தேர்ந்துலகில்-
புரியும் நல்ஞானம்* பொருந்தாதவரைப் பொரும் கலியே. 87

3980:
கலிமிக்க செந்நெல் கழனிக் குறையல்* கலைப்பெருமான்-
ஒலிமிக்க பாடலை உண்டு* தன்னுள்ளம் தடித்து,* அதனால்-
வலிமிக்க சீயம் இராமானுசன் மறைவாதியராம்*
புலிமிக்கது என்று,* இப்புவனத்தில் வந்தமை போற்றுவனே. 88

3981:
போற்றரும் சீலத்து இராமானுச,* நின் புகழ்தெரிந்து-
சாற்றுவனேல் அது தாழ்வு அது தீரில்,* உன் சீர்தனக்கோர்-
ஏற்றமென்றே கொண்டிருக்கிலும்* என்மனம் ஏத்தியன்றி-
ஆற்றகில்லாது,* இதற்கு என்னினைவாய் என்றிட்டு அஞ்சுவனே. 89

3982:
நினையார் பிறவியை நீக்கும் பிரானை,* இந் நீணிலத்தே-
எனையாள வந்த இராமானுசனை* இருங்கவிகள்-
புனையார் புனையும் பெரியவர் தாள்களில்* பூந்தொடையல்-
வனையார்* பிறப்பில் வருந்துவர் மாந்தர் மருள்சுரந்தே. 90

3983:
மருள்சுரந்து ஆகம வாதியர் கூறும்,* அவப்பொருளாம்-
இருள்சுரந்து எய்த்த* உலகிருள் நீங்கத்,* தன் ஈண்டியசீர்-
அருள்சுரந்து எல்லா உயிர்கட்கும் நாதன்* அரங்கனென்னும்-
பொருள் சுரந்தான்,* எம் இராமானுசன் மிக்க புண்ணியனே. 91

3984:
புண்ணிய நோன்பு புரிந்துமிலேன்,* அடி போற்றிசெய்யும்-
நுண்ணருங் கேள்வி* நுவன்றுமிலேன்,* செம்மை நூற்புலவர்க்கு-
எண்ணருங் கீர்த்தி இராமானுச! இன்று நீபுகுந்து* என்-
கண்ணுள்ளும் நெஞ்சுள்ளும்* நின்ற இக் காரணம் கட்டுரையே. 92

3985:
கட்டப் பொருளை மறைப்பொருள் என்று* கயவர்சொல்லும்-
பெட்டைக் கெடுக்கும் பிரான் அல்லனே,* என் பெருவினையைக்-
கிட்டிக் கிழங்கொடு தன்னருள் என்னும் ஒள் வாளுருவி*
வெட்டிக் களைந்த* இராமானுசன் என்னும் மெய்த்தவனே. 93

3986:
தவம்தரும் செல்வம் தகவும் தரும்,* சலியாப்பிறவிப்-
பவம்தரும்* தீவினை பாற்றித் தரும்,* பரந்தாமம் என்னும்-
திவம்தரும் தீதில் இராமானுசன் தன்னைச் சார்ந்தவர்கட்கு*
உவந்தருந்தேன்,* அவன் சீரன்றி யானென்றும் உள்மகிழ்ந்தே. 94

இயற்பா

3987:
உண்ணின்று உயிர்களுக்கு உற்றனவே செய்து* அவர்க்குஉயவே-
பண்ணும் பரனும் பரிவிலனும்படி* பல்லுயிர்க்கும்-
விண்ணின் தலைநின்று வீடளிப்பான் எம் இராமானுசன்*
மண்ணின் தலத்து உதித்து* உய்மறை நாலும் வளர்த்தனனே. 95

3988:
வளரும் பிணிகொண்ட வல்வினையால்,* மிக்க நல்வினையில்-
கிளரும் துணிவு கிடைத்தறியாது* முடைத்தலையூன்-
தளரும் அளவும் தரித்தும் விழுந்தும் தனிதிரிவேற்கு*
உளர் எம் இறைவர்* இராமானுசன் தன்னை உற்றவரே. 96

3989:
தன்னை உற்றுட்செய்யும் தன்மையினோர்,* மன்னு தாமரைத்தாள்-
தன்னை உற்றுட்செய்ய* என்னை உற்றான் இன்று* தன்தகவால்-
தன்னையுற்றார் அன்றித் தன்மை உற்றாரில்லை என்றறிந்து*
தன்னை உற்றாரை* இராமானுசன் குணம் சாற்றிடுமே. 97

3990:##
இடுமே இனிய சுவர்க்கத்தில்* இன்னம் நரகிலிட்டுச்-
சுடுமே? அவற்றை* தொடர்தரு தொல்லை* சுழல்பிறப்பில்-
நடுமே? இனி நம் இராமானுசன் நம்மை நம்வசத்தே*
விடுமே? சரணமென்றால்,* மனமே! நையல் மேவுதற்கே? (2) 98

3991:
தற்கச் சமணரும் சாக்கியப் பேய்களும்* தாழ்சடையோன்-
சொற்கற்ற சோம்பரும்* சூனிய வாதரும்* நான்மறையும்-
நிற்கக் குறும்புசெய் நீசரும் மாண்டனர்* நீள்நிலத்தே-
பொற்கற்பகம்,* எம் இராமானுச முனி போந்தபின்னே. 99

3992:
போந்ததென் நெஞ்சென்னும் பொன்வண்டு* உனதடிப் போதில் ஒண்சீ-
ராம் தெளி தேன் உண்டு அமர்ந்திட வேண்டி,* நின் பாலதுவே-
ஈந்திட வேண்டும் இராமானுச! இது அன்றியொன்றும்*
மாந்த கில்லாது,* இனி மற்றொன்று காட்டி மயக்கிடலே. 100

3993:
மயக்கும் இருவினை வல்லியில் பூண்டு* மதிமயங்கித்-
துயக்கும் பிறவியில்* தோன்றிய என்னை* துயரகற்றி-
உயக்கொண்டு நல்கும் இராமானுச! என்றது உன்னையுன்னி*
நயக்கும் அவர்க்கு இது இழுக்கென்பர்,* நல்லவர் என்றும்நைந்தே. 101

3994:
நையும் மனம் உன் குணங்களை உன்னி,* என் நாஇருந்துஎம்-
ஐயன் இராமானுசன்* என்று அழைக்கும்* அருவினையேன்-
கையும் தொழும் கண் கருதிடுங் காணக் கடல்புடைசூழ்*
வையம் இதனில்,* உன் வண்மை என்பால் என் வளர்ந்ததுவே? 102

3995:
வளர்ந்த வெங்கோப மடங்கல் ஒன்றாய்,* அன்று வாளவுணன்-
கிளர்ந்த* பொன்னாகம் கிழித்தவன்* கீர்த்திப் பயிரெழுந்து-
விளைந்திடும் சிந்தை இராமானுசன் என்தன் மெய்வினைநோய்*
களைந்து நல் ஞானம் அளித்தனன்* கையில் கனியென்னவே. 103

இயற்பா

3996:
கையில் கனியென்னக்* கண்ணனைக் காட்டித் தரிலும்,*உன்தன்–
மெய்யில் பிறங்கிய சீரன்றி வேண்டிலன் யான்,*நிரயத்–
தொய்யில் கிடக்கிலும் சோதிவிண் சேரிலும் இவ்வருள்நீ*
செய்யில் தரிப்பன்* இராமானுச! என் செழுங்கொண்டலே! 104

3997:##
செழுந்திரைப் பாற்கடல் கண்துயில் மாயன்* திருவடிக்கீழ்–
விழுந்திருப்பார் நெஞ்சில்* மேவு நல்ஞானி,* நல் வேதியர்கள்–
தொழும் திருப்பாதன் இராமானுசனைத் தொழும் பெரியோர்*
எழுந்திரைத்து ஆடும் இடம்* அடியேனுக்கு இருப்பிடமே. (2) 105

3998:##
இருப்பிடம் வைகுந்தம் வேங்கடம்* மாலிருஞ் சோலையென்னும்–
பொருப்பிடம்* மாயனுக்கு என்பர் நல்லோர்,* அவை தன்னொடு வந்து–
இருப்பிடம் மாயன் இராமானுசன் மனத்து* இன்று அவன்வந்து–
இருப்பிடம்* என்தன் இதயத்துள்ளே தனக்கு இன்புறவே. (2) 106

3999:##
இன்புற்ற சீலத்து இராமானுச,* என்றும் எவ்விடத்தும்–
என்புற்ற நோய்* உடல் தோறும் பிறந்து இறந்து* எண்ணரிய–
துன்புற்று வீயினும் சொல்லுவது ஒன்றுண்டு* உன் தொண்டர்கட்கே–
அன்புற்று இருக்கும் படி,* என்னை ஆக்கி அங்கு ஆட்படுத்தே. (2) 107

4000:##
அங்கயல்பாய் வயல் தென்னரங்கன்,* அணி ஆகமன்னும்–
பங்கய மாமலர்* பாவையைப் போற்றுதும்* பத்தியெல்லாம்–
தங்கிய தென்னத் தழைத்து நெஞ்சே! நம்தலை மிசையே*
பொங்கிய கீர்த்தி* இராமானுசன் அடிப் பூமன்னவே. (2) 108

திருவரங்கத்தமுதனார் திருவடிகளே சரணம்

எம்பெருமானார் திருவடிகளே சரணம்